

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด
ภาคใต้ชายแดน รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
เมษายน ๒๕๖๘

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ให้นหน่วยงานของรัฐจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุตามเป้าหมาย และการบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติราชการตามนโยบายได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ.๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน แผนพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ และแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อให้การบริหารราชการเกิดผลสัมฤทธิ์ และมีประสิทธิภาพ

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จะเป็นกรอบแนวทางในการวางแผน การพัฒนาอุตสาหกรรมอันจะก่อให้เกิดการพัฒนาในทุกระบบ ครบวงจร เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
 เมษายน ๒๕๖๘

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๕
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๕
๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	๑๖
๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๗
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๙
๒.๔ ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)แห่งสหประชาชาติ	๒๐
๒.๕ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม MIND	๒๑
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๒๒
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ.๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘	๒๒
๓.๑.๑ ข้อมูลทั่วไป	๒๒
(๑) ความเป็นมา	๒๒
(๒) ลักษณะทางกายภาพ	๒๒
(๓) การปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น	๒๔
(๔) โครงสร้างพื้นฐาน	๒๔
(๕) ด้านเศรษฐกิจ	๒๗
(๖) ด้านสังคมและความมั่นคง	๓๕
(๗) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓๘
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๔๔
๓.๑.๒.๑ ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น	๔๔
๑) สรุปภาพรวมปัญหาและความต้องการของประชาชน	๔๔
๒) ปัญหาและความต้องการของประชาชนระดับจังหวัด	๔๔
(๑) จังหวัดยะลา	๔๔
(๒) จังหวัดปัตตานี	๔๕
(๓) จังหวัดนราธิวาส	๕๑

	หน้า
๓.๑.๒.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ	๕๕
- ผลผลิตมวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (GRP)	๕๖
- ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๕๗
(๑) โรงงานอุตสาหกรรม	๕๗
(๒) การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๖๐
(๓) การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน	๖๑
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๖๑
- ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๖๑
- การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม	๖๒
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๗๖
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๗๖
๓.๒.๒ พันธกิจ	๗๖
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๗๖
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๘๒
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๘๒
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	๙๖
๔.๓ สรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๙๗
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๘	๙๗

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยมีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิรูปประเทศ แผนระดับกระทรวง และแผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัดและแนวทางการพัฒนา

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ มีการกำหนดทิศทางเพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตภาคการเกษตรมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่โดยการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ เพื่อก่อให้เกิดการเพิ่มมูลค่าและมาตรฐาน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ อีกทั้ง ยังมีการสนับสนุนปัจจัยให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยมีการกำหนดแผนและขอบเขตไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์ “ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ให้เข้มแข็งและเติบโตอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบการอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้
- ส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- สร้างโอกาสและพัฒนาสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบกิจการอุตสาหกรรม
- บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตและเข้มแข็ง

- เป้าประสงค์ : ผู้ประกอบการฯ สามารถแข่งขันได้และมีรายได้เพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัด : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน สาขาอุตสาหกรรม(การผลิต) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ /ปี

- กลยุทธ์ :
 - ๑ ส่งเสริมและ พัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีศักยภาพในการแข่งขัน
 ๒. พัฒนาสถานประกอบการ/ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน
 ๓. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม มาใช้ในกระบวนการผลิต

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการที่ยั่งยืน

- เป้าประสงค์ : ผู้ประกอบการอยู่ร่วมกับสังคม/ชุมชนได้อย่างยั่งยืน
- ตัวชี้วัด :
 ๑. ร้อยละของเรื่องร้องเรียนภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับการแก้ไขจนเรื่องยุติ ร้อยละ ๑๐๐
 ๒. สถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว ร้อยละ ๑๐๐ .
 ๓. จำนวนสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือในการเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น ๒๐๐ ราย
 ๔. ร้อยละของภาคอุตสาหกรรม ได้รับการจัดการเข้าสู่ระบบอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๙๕
- กลยุทธ์/โครงการ :
 ๑. ส่งเสริมผู้ประกอบการให้ประกอบกิจการอย่างมีธรรมาภิบาลและรับผิดชอบต่อสังคม
 ๒. ส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้มาใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มมูลค่าตามแนวทาง BCG
 ๓. ส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
 ๔. สร้างและพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสถานประกอบการ อุตสาหกรรมให้เข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การสนับสนุนปัจจัยให้เอื้อต่อการลงทุนและการขยายตัวของธุรกิจภาคอุตสาหกรรม

- เป้าประสงค์ : การลงทุนภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัด : มูลค่าการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ๓๐๐ ล้านบาท/ปี
- กลยุทธ์/โครงการ
 ๑. พัฒนาระบบฐานข้อมูลภาคอุตสาหกรรมให้ทันสมัยและน่าเชื่อถือ
 ๒. สนับสนุนการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่างๆ ให้เอื้อต่อการลงทุน และการประกอบการ
 ๓. สนับสนุนผู้ประกอบการให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๑.๒ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
และยั่งยืน

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยมุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรม
และนำเทคโนโลยีใหม่มาปรับใช้และต่อยอดภาคการผลิตและบริการในปัจจุบัน
เพื่อเพิ่มผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งการปรับโครงสร้างภาคการผลิต
และบริการในปัจจุบันไปสู่ภาคการผลิตและบริการใหม่ที่มีศักยภาพ การพัฒนา
รูปแบบการค้าให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการส่งเสริมให้
เกิดสังคมผู้ประกอบการ

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้าน การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม
ไทยคน รุนต่อไป ได้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ พนฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมใหม่
เพื่อลดผลกระทบทางลบ จากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล
ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกกระตบกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากร
ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น
ความเปนเมือง

(๓) การบรรลุป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การนำระบบมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมาปฏิบัติในสถานประกอบการ โดยการจัดการมลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ ต้นเหตุหรือการจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ณ แหล่งกำเนิด โดยการนำของเสียหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมกลับมาใช้ใหม่หรือใช้ ซ้ำหรือลดการใช้(หลักการ ๓R) ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างมูลค่าเพิ่ม เกิด ความคุ้มค่าในด้านเศรษฐกิจ และลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบ กิจการอุตสาหกรรม รวมทั้งลดปริมาณขยะของชุมชนในกลุ่มจังหวัดฯ เป็นการ เตรียมความพร้อมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ที่ยั่งยืนเพื่อให้สถาน ประกอบการอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของชุมชนโดยรวม

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๓ การเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ - อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑.๒

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒.๑ เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูงโดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูปสร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิต หลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔

๒.๒ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนา กระบวนการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น ออกสู่ตลาดสม่ำเสมอ รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริม การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนอง ต่อความต้องการของ ผู้บริโภคที่หลากหลาย
- ๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและ ชุมชน ในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้ กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
- ๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์ จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยว และบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตร อัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยัง ตลาดโลก

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ขยายตัว เฉลี่ยร้อยละ ๔

๒.๓ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้ง มาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติ ที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตร อินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจน ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแล การผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครอง ผู้ บริโภคและการยกระดับสากล

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ๑) อัตราการ ขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓

๒.๔ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา
- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ วิสาหกิจ การเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรม ยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตร มาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของ สภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภท โภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่ม จากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- เป้าหมายของแผนย่อย
- ๑) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
- ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขา อุตสาหกรรม และบริการ
- เป้าหมายที่ ๒ : ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ เพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
- ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขา อุตสาหกรรมร้อยละ ๔.๘
- ๒) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๒.๔

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒.๑ แผนย่อยอุตสาหกรรมชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา
- ๑) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหาร ชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร

เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ ทั้งระบบอย่างครบวงจร

- ๒) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนา คลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม
 - ๓) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ ชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจ ชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฟาระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนา เพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ
 - ๔) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนา ตลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการ จากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ และใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริม การค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ
 - ๕) มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังมาใช้ อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ โดยผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำความเสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาวิธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังในการประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศ และพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐานและจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๑๐

๒.๒ แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) พัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์แบบบูรณาการควบคู่ไปกับ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในห่วงโซ่มูลค่า เช่น อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมชีวภาพ เป็นต้น
 - ๒) ยกกระดับมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และการให้บริการทางการแพทย์ให้เทียบเท่ากับระดับสากล ยกกระดับการแพทย์และบริการสุขภาพแผนไทย สร้างศูนย์ทดสอบ มาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกในการตรวจและรับรองมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ของไทยให้กับผู้ประกอบการอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ในราคาที่เป็นธรรมเพื่อให้ ผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันได้มากขึ้น
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ เฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๕

๒.๓ แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) ยกกระดับความสามารถของผู้ผลิต ผู้พัฒนา และผู้ออกแบบและ สร้างระบบของไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันในด้านต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การสร้างและบริหารห่วงโซ่มูลค่า ระดับโลก การจัดหาวัตถุดิบ ชิ้นส่วน และอุปกรณ์อย่างเพียงพอ การบริหารจัดการองค์การ การตลาด และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เป็นต้น ให้สามารถสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงการสร้างโมเดลในการทำธุรกิจใหม่ในอนาคต
 - ๒) ผลิตและพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านผู้ใช้ ผู้ผลิต และผู้ให้บริการ ในภาคสวนต่าง ๆ ให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และส่งเสริมการนำบุคลากรต่างชาติที่มีทักษะและความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานเพื่อรองรับการเติบโต ของอุตสาหกรรม ตลอดจนกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ให้เรียนรู้ทักษะใหม่ และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้
 - ๓) สร้างความตระหนักรู้และสนับสนุนการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งครอบคลุมถึงระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อินเทอร์เน็ต ในทุกสิ่ง และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในอนาคต ตามระดับความพร้อมของผู้ประกอบการ ทั้งด้านเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ เพื่อเป็นการยกระดับ

- ความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และเป็นการสร้างตลาด ของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
- ๔) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ยกกระดับให้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันในสังคม รวมทั้งส่งเสริม การสร้างตลาดภายในประเทศผ่านการสนับสนุนของภาครัฐ
 - ๕) ส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ และสนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์ของอุตสาหกรรมและ บริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงสนับสนุนให้มีกลไกเพื่อผลักดันการขับเคลื่อน อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ทั้งระบบแบบครบวงจร
 - เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์เฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๕

๒.๔ แผนย่อยอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) ผลักดันการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่ อุตสาหกรรม ยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ พลังงานไฮโดรเจน หรือ พลังงานทางเลือกอื่น ๆ โดยจัดทำแนวทางการพัฒนา ต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมยานยนต์ที่ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตรถยนต์ที่สำคัญของโลก เพื่อเตรียม ความพร้อมและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องให้สามารถปรับตัวพร้อม รับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี พัฒนาและยกระดับทักษะความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องภายในประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมชิ้นส่วน ระบบราง พร้อมทั้งส่งเสริมให้ประเทศเป็นศูนย์กลางยานยนต์ไฟฟ้าในอาเซียนในอนาคต
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาค โดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่
 - ๒) ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานสูงชั้น (Tier)
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) สวนแบ่งการตลาดของจำนวนอากาศยานที่เช่าซ่อมในภาคพื้นเอเชีย แปซิฟิกเฉลี่ยร้อยละ ๑
 - ๒) จำนวนผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานระดับ Tier ๓

๒.๕ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

● แนวทางการพัฒนา

- ๑) สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยง ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม
- ๒) กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการของประเทศ ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของ ทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ
- ๓) วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการ ให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของ อุตสาหกรรมและบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศ ที่เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากร ที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่
- ๔) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ

● เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ๒) ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อม ในอนาคตดีขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน อันดับที่ ๕๕
- ๒) อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคต อันดับที่ ๔๐

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ

๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย ๑ : การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจ พิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น
- เป้าหมาย ๒ : การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ทั้งหมด ขยายตัวอย่างน้อยเฉลี่ยร้อยละ
 - ๒) มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด ในช่วง ๕ ปีแรก จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒.๑ แผนย่อยการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้สามารถเชื่อมโยงโครงข่าย และใช้ประโยชน์ในการเป็นประตูส่งออกสินค้าฝั่งตะวันตกไปยังท่าเรือหลักในกลุ่มประเทศความริเริ่ม แห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ และประตูส่งออกสินค้า ฝั่งตะวันออกไปยังท่าเรือหลักในประเทศจีน เพื่อตอบสนองการขยายตัวของเศรษฐกิจในอนาคต
 - ๒) พัฒนาศูนย์กลางการแปรรูปการเกษตรและการประมงในภาคใต้ รวมถึง ผลิตภัณฑ์ทางทะเล เช่น การพัฒนาการเพาะพันธุ์และการเลี้ยงกุ้งมังกร กุ้งทะเล และหอยมุก โดยยกระดับ เกษตรกรรายย่อย ให้มีความสามารถในการผลิตและแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
 - ๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและพัฒนาอุตสาหกรรมต่อยอด จากการผลิตน้ำมันปาล์มในพื้นที่ให้เป็นสินค้าที่มีมูลค่าสูง
 - ๔) พัฒนาเมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็นเมืองนาอยู่และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการลงทุนและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับนโยบายขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้
 - ๒) การลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เพิ่มขึ้น
 - ๓) เมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ มากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ อย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี ๒) มูลค่าการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

๒.๒ แผนย่อยการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการลงทุน เพื่อดึงดูดการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยให้สิทธิประโยชน์ทั้งทางด้านภาษี และมีไซภาษีเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุนเพิ่มประสิทธิภาพของศูนย์บริการเบ็ดเสร็จโดยเฉพาะการให้มีอำนาจในการอนุมัติอนุญาตแบบ

เปิดเสรีในพื้นที่ และพัฒนาตามเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการ
อำนวยความสะดวกในการผานแดน

- ๒) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
ตามศักยภาพ โดยพัฒนาต่อยอดจากฐานทรัพยากรและกิจกรรมทาง
เศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีอยู่เดิม รวมทั้งยกระดับ ความสามารถในการ
แข่งขันของพื้นที่ให้เอื้อต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว และ
เป็นพื้นที่หลัก ในการขับเคลื่อนการสร้างความสำเร็จทางเศรษฐกิจ
และสังคมในสวนภูมิภาค ตลอดจนพัฒนาพื้นที่บริเวณ ชายแดนใหม่
ความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยง
กับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งส่งเสริม
ความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม
- ๓) ใช้ประโยชน์และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม
อาทิ โครงสร้างพื้นฐานคมนาคม พลังงาน ระบบน้ำประปา ที่อยู่
อาศัย โรงพยาบาล และสถานศึกษา ที่สอดคล้อง กับความต้องการของ
พื้นที่ และมีกลไกที่สามารถรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเฝ้าระวัง
ป้องกัน ควบคุม โรคติดต่อ ในพื้นที่และเมือง รวมทั้งรองรับการ
พัฒนาพื้นที่และเมืองนาอยู่
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการพื้นที่พิเศษ โดยศึกษากฎหมาย
และ กฎระเบียบที่มีอยู่เพื่อปรับปรุงและจัดทำข้อเสนอกฎหมายและ
กฎระเบียบ และจัดทำระบบฐานข้อมูล เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาเชิง
พื้นที่ การพัฒนาธุรกิจรูปแบบใหม่ และการส่งเสริมการลงทุนรวม
ระหว่างรัฐและ เอกชน รวมทั้งส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการ
ลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และ นำเทคโนโลยี
สมัยใหม่มาใช้ ตลอดจนการจัดตั้งกลไกการบริหารจัดการที่มี
ประสิทธิภาพ
- ๕) พัฒนาเมืองในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นเมือง
นาอยู่ ที่สามารถรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุนทั้งจาก
ในและต่างประเทศ ซึ่งจะสนับสนุนการขับเคลื่อน พื้นที่เขตพัฒนา
เศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ โดย
เน้นการจัดทำแผนพัฒนาเมือง ตามแนวคิดตามแผนผังภูมินิเวศ และ
การพัฒนาเมืองรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การเติบโตของเมืองแบบกระชับ
เมืองที่ปรับตัวได้ตามการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่ง
แวดล้อม เพื่อให้เป็นเมืองที่ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีโครงสร้าง
พื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการขั้นพื้นฐานที่สามารถส่งเสริม
การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
ได้ โดยในช่วงปีที่ ๑ – ๕ เน้นการพัฒนาพื้นที่ เมืองสงขลา ช่วงปีที่
๖ – ๑๐ เน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองตาก สระแก้ว เชียงราย กาญจนบุรี

หนองคาย และ มุกดาหาร และช่วงปี ๑๖ – ๒๐ เน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองนครพนม นราธิวาส และตราด

๖) พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและการรักษาพื้นที่สีเขียวที่มีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาควบคู่กับการรักษาสภาพแวดล้อมและพื้นที่สีเขียวในเมือง ๗) เสริมสร้างความสามารถของวิสาหกิจชุมชน และภาคเอกชนในพื้นที่ เพื่อผลักดันให้เกิดการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการผลิต

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น

- ๒) เมืองในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองนาอยู่มากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท

- ๑) มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

- ๒) จำนวนเมืองในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมือง นาอยู่ ๖ เมือง (ตาก สระแก้ว เชียงราย กาญจนบุรี หนองคาย มุกดาหาร)

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

- เป้าหมายที่ ๒.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ ให้การสนับสนุนช่วยเหลือทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อยกระดับองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและก่อให้เกิดการสร้างรายได้ได้ด้วยตนเอง รวมถึงการบริหารจัดการหนี้สิน เพื่อการแก้ไขปัญหาหนี้สินอย่างยั่งยืน และการใช้ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับห่วงโซ่อุปทานให้เป็นห่วงโซ่คุณค่าที่สามารถก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนได้อย่างเป็นธรรม

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒.๑) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

- แนวทางการพัฒนา เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

- เป้าหมายของแผนย่อย ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการ การบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด ให้มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ เพื่อสามารถขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศได้อย่างยั่งยืน

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒.๑ แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนาลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

- เป้าหมายของแผนย่อย การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้ใส่ใจในกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน และปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

กิจกรรมปฏิรูปที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (High Value Added)

๑) เป้าหมาย ยกระดับรายได้ภาคการเกษตร อาหารแปรรูป และผลิตภัณฑ์ชีวภาพ

๒) ตัวชี้วัด

๒.๑ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓.๘

๒.๒ มูลค่าของสินค้าเกษตรแปรรูป เกษตรชีวภาพ และเกษตรที่ได้จากเทคโนโลยี สมัยใหม่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๐ ของ GDP ภาคเกษตร ภายใน ๕ ปี

๒.๓ รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนากองทุนเพื่อคุณภาพสูง

๑) เป้าหมาย ความสามารถในการแข่งขันด้านกองทุนสูงขึ้นและสามารถกลับมาเป็นกลไกหลัก ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๒) ตัวชี้วัด

๒.๑ ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวก่อนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี ๕-๒๐

๒.๒ รายได้จากกองทุนของเมืองรอง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี ๒.๓) อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทย ในด้านสุขภาพ และอนามัย ด้านความมั่นคงปลอดภัย และความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม โดย World Economic Forum (WEF) อยู่ในกลุ่ม ๕๐ อันดับแรกของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๓ การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและ บริการเป้าหมาย

๑) เป้าหมาย

๑.๑ SMEs มีความสามารถในการแข่งขันและมีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทั้งประเทศเพิ่มสูงขึ้น

๑.๒ ส่งเสริมการปรับตัวและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อแข่งขันในยุคดิจิทัลของ SMEs

๑.๓ จำนวนวิสาหกิจเริ่มต้น (Startup) ที่มีศักยภาพเพิ่มสูงขึ้น

๒) ตัวชี้วัด

๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทั้งประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๖๕

๒.๒ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในกลุ่มอันดับ ๑ ใน ๓๖ ในปี ๒๕๖๕ โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD)

๒.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าเชิงพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของ SMEs เพิ่มขึ้น ๑ เท่า ในปี ๒๕๖๕ ๕-๒๔ ๒.๔) จำนวนสตาร์ทอัพที่ได้รับการร่วมลงทุนในวงเงินมากกว่า ๓๐ ล้านบาทขึ้นไป เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๔ การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค (Regional Trading/Investment Center)

๑) เป้าหมาย ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนในภูมิภาค

๒) ตัวชี้วัด

๒.๑) อันดับด้านความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business Index) ของประเทศไทยอยู่ใน ๒๐ อันดับแรกของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ โดย ธนาคารโลก

๒.๒) จำนวนกิจการศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศ (International Business Center) ในประเทศไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี

๒.๓) อันดับของมูลค่าการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยอยู่ในอันดับ ๑ ใน ๓ ของอาเซียน

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๕ การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๑) เป้าหมาย สร้างและพัฒนากำลังคนที่มีทักษะและความพร้อมเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ๕-๓๐

๒) ตัวชี้วัด คะแนนความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาทุนมนุษย์ด้านทักษะ (Skill) ของ World Economic Forum (WEF) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๖๕

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑) วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่ง เพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อทุนแรงและเสริมสร้างความสามารถ ในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งการกำหนดทิศทางการพัฒนา ประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนา ตนเองได้อย่างเต็ม

ศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืน ด้านสิ่งแวดล้อม

๒) เป้าหมายหลักจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

(๒.๑) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคม ยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของ ภาคการผลิตและบริการ เป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

(๒.๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับ โลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

(๒.๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มี โอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

(๒.๔) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการ ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญ ด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครึ่งแรกของศตวรรษนี้

(๒.๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของ ภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

๓) หมายเหตุการพัฒนาแบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ หมายเหตุการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการดังนี้

(๓.๑) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทาง
โลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค
หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่
สำคัญของโลก

(๓.๒) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง
มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้
อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความ
คุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม

(๓.๓) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัย
ธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๓.๔) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบ
โจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์
ประชาชน

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ

- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการ อุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดนพ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ โดย สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐

๒.๔ ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ

(๑) เป้าหมายที่ (Goal) เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

(๒)เป้าหมายย่อย (Target)

๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วน แบนของภาคอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามบริบทของ ประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒.๒ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาด และเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศ ดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มุ่งเน้นการสนับสนุน การพัฒนาการลงทุนภาคอุตสาหกรรม ในสวนภูมิภาคที่จะส่งผลการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลิตภาพ การผลิตของ

ภาคอุตสาหกรรม ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่ม ศักยภาพและเน้น สร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศ หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้ วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม รวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ ที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ โดยการ ส่งเสริมสถานประกอบการ ใหม่มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถาน ประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหาร แห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่ม และเชื่อมโยง อุตสาหกรรมดังกล่าว

๒.๕ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม MIND

กระทรวงอุตสาหกรรม พร้อมสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับภาคอุตสาหกรรม ไทย เดินหน้าทำงานภายใต้แนวคิด “MIND: ปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่ ให้ ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการ สร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วย “หัว” และ “ใจ” ของคน กระทรวงอุตสาหกรรมสร้างภาพลักษณ์และคุณค่าใหม่ของ อุตสาหกรรมใน หลักการของ “อุตสาหกรรมดี ชุมชนดี หน่วยงานดี” ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ ๔ มิติและให้รางวัลกับคนทำดี ได้แก่

มิติที่ ๑ ความสำเร็จทางธุรกิจ

มิติที่ ๒ การดูแลสังคมโดยรอบโรงงานอุตสาหกรรม

มิติที่ ๓ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก

มิติที่ ๔ การกระจายรายได้ให้กับประชาชนและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๘ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยมีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิรูปประเทศ แผนระดับกระทรวง และแผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัดและแนวทางการพัฒนา ซึ่งการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๘ นอกจากการนำแผนหรือนโยบายระดับบนมาประกอบการจัดทำแผนแล้ว จะต้องอาศัยข้อมูลบริบท ศักยภาพ และสิ่งแวดล้อมของพื้นที่มาประกอบการจัดทำแผนเพื่อให้ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืนต่อไป

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไป

(๑) ความเป็นมา

ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงได้จัดตั้งกลุ่มจังหวัดจำนวน ๑๘ กลุ่มจังหวัด ๖ ภาค โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา มีจังหวัดยะลา ๐ เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา ทำหน้าที่หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๒) ลักษณะทางกายภาพ

(๒.๑) ที่ตั้งและอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา ตั้งอยู่ใต้สุดของประเทศไทย มีพื้นที่ด้านใต้ติดกับประเทศมาเลเซีย รวมระยะทางพรมแดนไทย - มาเลเซีย ๒๕๘ กิโลเมตร พื้นที่ด้านเหนือและตะวันตกติดกับจังหวัดสงขลา โดยมีเทือกเขาสนกาลาศรีเป็นแนวกั้นพื้นที่ด้านตะวันออกติดทะเลอ่าวไทย ระยะทาง ๑๓๒.๓๑ กิโลเมตร มีเนื้อที่รวมประมาณ ๑๐,๙๓๖.๘๖๔ ตารางกิโลเมตร โดยจังหวัดยะลามีพื้นที่มากที่สุด และจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่น้อยที่สุด มีรายละเอียด ดังนี้

แผนที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ตารางแสดงขนาดพื้นที่และอาณาเขตติดต่อของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	ขนาดพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
นราธิวาส	๔,๔๗๕.๔๓๐	จ. ปัตตานี และอ่าวไทย	รัฐกลันตัน มาเลเซีย	อ่าวไทย รัฐกลันตัน มาเลเซีย	จ. ยะลา
ปัตตานี	๑,๙๔๐.๓๕๖	อ่าวไทย	อ. เมืองยะลา อ. รามัน จ. ยะลา, อ. บาเจาะ จ. นราธิวาส	อ่าวไทย	อ. เทพา อ. สะบ้าย้อย จ. สงขลา
ยะลา	๔,๕๒๑.๐๗๘	อ. สะบ้าย้อย จ. สงขลา, อ. โคกโพธิ์ จ. ปัตตานี	รัฐเปรัก มาเลเซีย	อ. บาเจาะ อ. รือเสาะ จ. นราธิวาส, รัฐเปอร์ลิส มาเลเซีย	จ. สงขลา รัฐเคดาห์ มาเลเซีย
รวม	๑๐,๙๓๖.๘๖๔				

(๒.๒) ลักษณะภูมิอากาศ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนตั้งอยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตรจึงมีภูมิอากาศแบบร้อนชื้น (Tropical Wet or Tropical Rainforest) มีฝนตลอดปีไม่เว้นฤดูแล้ง โดยเฉพาะในช่วงเดือนตุลาคม – กุมภาพันธ์ ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือทำให้มีฝนตกมากบริเวณด้านตะวันออกของภาคใต้ และในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม เป็นช่วงเปลี่ยนจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเป็นมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ทำให้มีฝนตกน้อยกว่าช่วงอื่นๆ และมีอุณหภูมิสูงมากที่สุดของปี

(๓) การปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีเขตการปกครองส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย ๓๓ อำเภอ, ๒๕๐ ตำบล, ๑,๖๑๕ หมู่บ้าน และการปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ๓ องค์การบริหารส่วนจังหวัด, ๑ เทศบาลนคร, ๗ เทศบาลเมือง, ๔๑ เทศบาลตำบล, ๒๑๕ องค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางแสดงข้อมูลการปกครองส่วนภูมิภาค/การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	การปกครองส่วนภูมิภาค (แห่ง)			การปกครองส่วนท้องถิ่น (แห่ง)				
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบล
นราธิวาส	๑๓	๗๗	๕๙๓	๑	-	๓	๑๓	๗๒
ปัตตานี	๑๒	๑๑๕	๖๔๒	๑	-	๒	๑๕	๙๖
ยะลา	๘	๕๘	๓๘๐	๑	๑	๒	๑๓	๔๗
รวม	๓๓	๒๕๐	๑,๖๑๕	๓	๑	๗	๔๑	๒๑๕

(๔) โครงสร้างพื้นฐาน

(๔.๑) การคมนาคม

โครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนด้านการคมนาคมได้มีการพัฒนาให้มีความเชื่อมโยงทั้งภายในกลุ่มจังหวัด ระหว่างกลุ่มจังหวัด อีกทั้งสามารถเชื่อมโยงสู่ต่างประเทศได้อย่างสะดวกทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ดังนี้

(๔.๑.๑) การขนส่งทางบก

(๔.๑.๑.๑) ระบบคมนาคมขนส่งทางถนน

ภาพแสดงระบบคมนาคมทางถนนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

๑) ทางหลวงสายหลักทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัดกับจังหวัดอื่น มี ๒ เส้นทางหลัก คือ
 ๑.๑) ทางหลวงหมายเลข ๔๒ หรือ ถนนเพชรเกษมสายปัตตานี-นราธิวาส เป็นถนนสายหลักของภูมิภาคใต้ชายแดนที่เชื่อมต่อจังหวัดสงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส โดยมีจุดเริ่มต้นบนถนนกาญจนวนิชย์ (ทางหลวงหมายเลข ๔) อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และสิ้นสุดที่จุดผ่านแดนถาวรสุไหงโก-ลก อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ระยะทางรวม ๒๖๒.๓๑๒ กิโลเมตร

๑.๒) ทางหลวงหมายเลข ๔๓ เป็นทางหลวงเส้นใหม่ที่ตัดขึ้นเพื่อลดระยะทางการเดินทางจากจังหวัดสงขลาไปยังจังหวัดปัตตานี แทนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒ โดยเป็นทางหลวงขนาด ๔ ช่องจราจรตลอดสาย โดยมีจุดเริ่มต้นที่บ้านคลองหะ อำเภอกาบัง จังหวัดสงขลา และไปบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๘ ในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานี รวมระยะทาง ๙๔.๙๕๒ กิโลเมตร

๒) ทางหลวงสายรอง เป็นทางหลวงที่เชื่อมโยงภายในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ทางหลวงหมายเลข ๔๐๖, ๔๐๗, ๔๐๘, ๔๐๙, ๔๑๐, ๔๑๔, ๔๑๖, ๔๑๘ เป็นต้น

๓) สถานีขนส่งผู้โดยสาร ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีสถานีขนส่งผู้โดยสาร ดังนี้

ตารางที่ ๓ แสดงสถานีขนส่งผู้โดยสารในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ลำดับ	จังหวัด	ชื่อสถานี
๑	ปัตตานี	- สถานีขนส่งผู้โดยสาร จ.ปัตตานี
๒	ยะลา	- สถานีขนส่งผู้โดยสาร จ.ยะลา
๓	นราธิวาส	- สถานีขนส่งผู้โดยสาร จ.นราธิวาส - สถานีขนส่งผู้โดยสาร อ.ตากใบ - สถานีขนส่งผู้โดยสาร อ.สุไหงโก-ลก

ที่มา : บริษัท ขนส่ง จำกัด

(๔.๑.๒) ระบบคมนาคมขนส่งทางราง

ในปัจจุบันเส้นทางขนส่งทางรางของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเป็นเส้นทางสายใต้ โดยมีต้นทางที่กรุงเทพฯ (สถานีรถไฟหัวลำโพง) ผ่านจังหวัดนครปฐม,ราชบุรี, เพชรบุรี, ประจวบคีรีขันธ์,ชุมพร, สุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช, พัทลุง, สงขลา, ปัตตานี, ยะลา และไปสุดปลายทางที่สถานีรถไฟสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

ภาพที่ ๓ แสดงเส้นทางเดินรถไฟของประเทศไทย

ที่มา : สถาบันการขนส่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(๔.๑.๒) การขนส่งทางน้ำ

เนื่องจากพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ติดทะเลจึงมีการคมนาคมขนส่งทางน้ำค่อนข้างมาก เพื่อการประกอบอาชีพ (การประมง) การขนส่งสินค้า การขนส่งผู้โดยสาร และการท่องเที่ยว โดยพบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ กลุ่มภาคใต้ชายแดนมีปริมาณสินค้า ๓๕๗,๓๗๔.๒๖๘ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๑ ของภาคใต้ และร้อยละ ๐.๑๒ ของประเทศ ซึ่งมีท่าเรือ จำนวน ๓ แห่ง คือ

(๑) ท่าเทียบเรือชายฝั่งปัตตานี ต.บานา อ.เมือง จ. ปัตตานี สร้างแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๒๗ สามารถรองรับเรือส่งสินค้าชายฝั่งขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตันกรอสได้ เข้าจอดเทียบท่าได้พร้อมกัน ๒ ลำ มีศักยภาพรับสินค้าได้ประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ เมตริกตัน/ปี

(๒) ท่าเทียบเรือชายฝั่งนราธิวาส บ้านหินแดง อ.เมือง จ.นราธิวาส สร้างแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๗ สามารถรองรับเรือลำเลียงสินค้าได้ ใช้สำหรับขนส่งสินค้าประมง

(๓) ท่าเรือตากใบ อ.ตากใบ จ.นราธิวาส เป็นท่าเรือเมล์ข้ามฝาก ระหว่างตากใบ จ.นราธิวาส ประเทศไทย กับตุมปัต รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย

(๔.๑.๓) การขนส่งทางอากาศ

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนปัจจุบันมีสนามบิน ๒ แห่ง คือ

(๑) ท่าอากาศยานนราธิวาส เดินทางระหว่างกรุงเทพฯ (ดอนเมือง) กับจังหวัดนราธิวาส แต่มีการขนส่งเฉพาะผู้โดยสารเท่านั้น โดยมีสายการบินที่ทำการอยู่ ๑ บริษัท คือ บริษัทไทยแอร์เอเชีย จำกัด

(๒) ท่าอากาศยานเบตง จังหวัดยะลา ขณะนี้ปิด ไม่ใช้ใช้งาน ทั้งนี้ คนในจังหวัดยะลาและปัตตานี จะเดินทางไปใช้สนามบินหาดใหญ่

(๔.๒) ระบบสาธารณูปโภค

ระบบสาธารณูปโภค ประกอบด้วยระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา ระบบสื่อสารและโทรคมนาคม พลังงานต่าง ๆ ขိုเสียและกากของเสีย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

(๔.๒.๑) ระบบไฟฟ้า

ในปีพ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีผู้ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๕๔๐,๘๔๓ ราย ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๑๔,๑๒๙ ราย ส่งผลให้มีการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าและใช้ไฟฟ้าเพิ่มสูงขึ้นจากปีก่อนหน้า จำนวน ๓๓,๓๘๑,๐๖๑ กิโลวัตต์/ชั่วโมง

(๔.๒.๒) ระบบประปา

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีจำนวนผู้ใช้น้ำ ๕๙,๗๐๕ ราย เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๑๐,๓๙๒ ราย ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มการใช้น้ำที่เพิ่มสูงขึ้น โดยปี พ.ศ.๒๕๖๓ มีปริมาณการจำหน่ายน้ำเท่ากับ ๑๒.๓ ล้านลูกบาศก์เมตร

สำหรับแหล่งน้ำที่ใช้ในการอุปโภคบริโภคนอกพื้นที่การบริการของการประปาส่วนภูมิภาคจะเป็นระบบประปาหมู่บ้านซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ใช้แหล่งน้ำดิบสำหรับผลิตน้ำประปาประกอบด้วยแหล่งน้ำผิวดิน เช่น แม่น้ำ คลอง ห้วย บึง สระ และแหล่งน้ำบาดาลซึ่งในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีการใช้แหล่งน้ำบาดาลเป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของปริมาณการผลิตน้ำประปา โดยมีบ่อน้ำบาดาล รวมทั้งสิ้น ๒,๓๖๗ บ่อ ปริมาณการผลิตน้ำ ๑๘,๐๑๗.๒ ลบ.ม./ชม.

(๕) ด้านเศรษฐกิจ

(๕.๑) ด้านการเกษตร

(๕.๑.๑) การใช้ประโยชน์พื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน ๕,๕๑๐.๘๐ ตร.กม.คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๓๘ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยจังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่เกษตรกรรมมากที่สุด จำนวน ๒,๒๕๒.๕๓ ตร.กม.รองลงมา คือ จังหวัดยะลา ๒,๐๕๖.๕๘ ตร.กม. และจังหวัดปัตตานี ๑,๒๐๑.๗๐ ตร.กม.

(๕.๑.๒) ปริมาณน้ำฝน

น้ำฝนเป็นปัจจัยสำคัญในการทำเกษตรของภาคใต้ จากข้อมูลพบว่า ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในปี ๒๕๖๓ มากกว่าในปี ๒๕๖๒ และจำนวนวันฝนตกเฉลี่ยมีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้ง ๓ จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนนั้น โดยในปี ๒๕๖๓ จังหวัดยะลามีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยและจำนวนวันฝนตกเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ นราธิวาส และปัตตานี ตามลำดับ

(๕.๑.๓) พืชเศรษฐกิจ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ลองกองทุเรียนเงาะ มังคุด เป็นต้น โดยจากข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ สรุปได้ ดังนี้

(๕.๑.๓.๑) ยางพารา

ปี ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวน ๒,๔๗๗,๕๖๗ ไร่ จังหวัดยะลามีพื้นที่ปลูกมากที่สุด จำนวน ๑,๑๖๖,๒๗๙ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส ๙๑๑,๑๒๕ ไร่และจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ปลูกน้อยที่สุด จำนวน ๔๐๐,๑๖๓ ไร่ โดยมีผลผลิตยางพารารวมทั้งสิ้น ๔๙๐,๖๗๙ ตัน/ปี

(๕.๑.๓.๒) ปาล์มน้ำมัน

ปี ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๑๐๕,๕๐๔ ไร่ จังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันมากที่สุดจำนวน ๗๑,๑๑๙ ไร่รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานี ๒๕,๑๒๘ ไร่ และจังหวัดยะลา ๙,๒๕๗ ไร่ โดยมีปริมาณผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๒๓๑,๖๓๒ ตัน

(๕.๑.๓.๓) ทุเรียน

ปี ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกทุเรียน จำนวน ๑๓๕,๑๗๓ ไร่ โดยจังหวัดยะลามีพื้นที่ปลูกทุเรียนมากที่สุด ๙๖,๒๓๔ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส ๓๐,๙๙๔ ไร่ และจังหวัดปัตตานี ๗,๙๔๕ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๑๑๘,๖๓๖ ตัน

(๕.๑.๓.๔) ข้าวนาปี

ปี ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกข้าวนาปี จำนวน ๑๑๐,๓๓๐ ไร่ โดยจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ปลูกข้าวนาปีมากที่สุด จำนวน ๖๕,๖๕๐ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส ๒๗,๘๙๐ ไร่ และจังหวัดยะลา ๑๖,๗๙๐ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๔๖,๙๘๙ ตัน

(๕.๑.๓.๕) ลองกอง

ปี ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกลองกองจำนวน ๖๐,๔๗๙ ไร่ โดยพื้นที่ที่ปลูกมากที่สุด คือ จังหวัดนราธิวาส ๓๓,๔๘๖ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดยะลา ๑๗,๒๘๒ ไร่ และจังหวัดปัตตานี ๙,๗๑๑ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๒๐,๐๙๒ ตัน

(๕.๑.๓.๖) เงาะ

ปี ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกเงาะ จำนวน ๑๗,๓๖๐ ไร่ โดยจังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ปลูกเงาะมากที่สุด จำนวน ๑๓,๙๑๗ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดยะลา ๑,๙๖๕ ไร่ และจังหวัดปัตตานี ๑,๔๗๘ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๘,๘๐๓ ตัน

(๕.๑.๓.๗) มังคุด

ปี ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกมังคุด จำนวน ๓๔,๘๕๘ ไร่ โดยจังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ปลูกมังคุดมากที่สุดจำนวน ๒๕,๗๗๑ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดยะลา ๖,๒๗๙ ไร่ และจังหวัดปัตตานี ๒,๘๐๘ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๑๔,๙๓๗ ตัน

(๕.๑.๓.๘) มะพร้าว

ปี ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกมะพร้าว จำนวน ๘๖,๔๙๒ ไร่ โดยจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ปลูกมะพร้าวมากที่สุดจำนวน ๔๑,๔๘๐ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส ๓๙,๓๖๐ ไร่ และจังหวัดยะลา ๕,๖๕๒ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๖๔,๔๗๑ ผล

(๕.๑.๔) ปศุสัตว์

(๕.๑.๔.๑) โคเนื้อ

ปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการเลี้ยงโคเนื้อ จำนวน ๒๒๔,๘๖๕ ตัว โดยจังหวัดนราธิวาสเลี้ยงมากที่สุด จำนวน ๙๙,๖๓๔ ตัว รองลงมาคือจังหวัดปัตตานี จำนวน ๖๖,๔๑๓ ตัว และยะลา ๕๘,๘๑๘ ตัว ปริมาณผลผลิต จำนวน ๓๒,๘๖๔ ตัน

(๕.๑.๔.๒) สุกร

ปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการเลี้ยงสุกร จำนวน ๑๗,๗๑๗ ตัว โดยจังหวัดนราธิวาสเลี้ยงมากที่สุด จำนวน ๗,๘๓๖ ตัว รองลงมาคือจังหวัดยะลา จำนวน ๕,๒๘๐ ตัว และปัตตานี ๔,๖๐๑ ตัว ปริมาณผลผลิต จำนวน ๒๕,๓๐๓ ตัน

(๕.๑.๔.๓) ไก่เนื้อ

ปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการเลี้ยงไก่เนื้อ จำนวน ๔๒๒,๘๓๘ ตัว โดยจังหวัดปัตตานี เลี้ยงมากที่สุด จำนวน ๒๓๔,๑๔๖ ตัว รองลงมาคือจังหวัดนราธิวาส จำนวน ๑๐๙,๕๘๙ ตัว และ ยะลา ๗๙,๑๐๓ ตัว ปริมาณผลผลิต จำนวน ๒,๒๕๒,๖๓๘ ตัน

(๕.๒.๕) สัตว์น้ำทะเล

ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมี ๒ ท่าเทียบเรือประมงคือ ท่าเทียบเรือประมงปัตตานีซึ่งเป็นท่าเทียบเรือหลัก (ขึ้นปริมาณสัตว์น้ำเกือบทั้งหมดกว่าร้อยละ ๙๘ เมื่อเทียบในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน) ส่วนอีกแห่งหนึ่งคือท่าเทียบเรือนราธิวาส สำหรับท่าเทียบเรือประมงปัตตานี เป็นท่าเทียบเรือที่เป็นศูนย์กลางจึงมีการนำสินค้าสัตว์น้ำจากท่าเทียบเรือย่อยในบริเวณโดยรอบมาทำการซื้อขายภายในด้วย รวมถึงเรือประมงที่ขึ้นท่าในจังหวัดปัตตานีเป็นเรือประมงน้ำลึก สามารถจับสัตว์น้ำได้ในปริมาณมากในแต่ละครั้ง ส่วนการทำประมงในจังหวัดนราธิวาสส่วนใหญ่เป็นการประมงพื้นบ้านหรือการประมงชายฝั่งขนาดเล็ก เรือประมงมีประสิทธิภาพไม่สูง จึงมีการจับสัตว์น้ำในปริมาณไม่มากนัก

(๕.๒) ด้านการท่องเที่ยว

ปี ๒๕๖๖ จังหวัดปัตตานีมีผู้เยี่ยมชมเยือน ๔๔๒,๓๘๒ คน แบ่งเป็นชาวไทย ๓๔๑,๘๘๐ คน ชาวต่างชาติ ๑๐๐,๕๐๒ คน อัตราการเข้าพักเฉลี่ย ๔๘.๒๒% ของจำนวนห้องพักในจังหวัด นักท่องเที่ยวมีอัตราการใช้จ่ายเฉลี่ย ๑,๔๖๘ บาทต่อคนต่อทริป

จังหวัดยะลา มีผู้เยี่ยมชมเยือน ๑.๖๕ ล้านคน แบ่งเป็นชาวไทย ๑.๐๒ ล้านคน ชาวต่างชาติ ๖๓๑,๑๙๑ คน อัตราการเข้าพักเฉลี่ย ๗๒.๑๓% ของจำนวนห้องพักในจังหวัด นักท่องเที่ยวมีอัตราการใช้จ่ายเฉลี่ย ๕,๑๑๕ บาทต่อคนต่อทริป

ส่วนจังหวัดนราธิวาส มีผู้เยี่ยมชมเยือน ๗๙๑,๙๙๙ คน แบ่งเป็นชาวไทย ๓๘๕,๑๔๖ คน ชาวต่างชาติ ๔๐๖,๘๕๓ คน อัตราการเข้าพักเฉลี่ย ๕๕.๙๖% ของจำนวนห้องพักในจังหวัด นักท่องเที่ยวมีอัตราการใช้จ่ายเฉลี่ย ๓,๑๘๐ บาทต่อคนต่อทริป

โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเที่ยวใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้อันดับ ๑ คือ มาเลเซีย ตามด้วยอินโดนีเซีย ลาว กัมพูชา และอินเดีย โดยอำเภอเบตงเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย ที่ชื่นชอบอาหารและธรรมชาติ แต่ยังมีข้อจำกัดเรื่องจำนวนห้องพัก

(๕.๓) ด้านการค้าชายแดน

(๕.๓.๓) มูลค่าการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย ผ่านด่านกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีด่านศุลกากร จำนวน ๔ ด่าน ได้แก่ ด่านศุลกากรเบตง จังหวัดยะลา ด่านบูเกะตา ด่านศุลกากร สุโงโกลก และด่านศุลกากรตากใบ จังหวัดนราธิวาส โดยทั้ง ๔ ด่านจะมีบทบาทการพัฒนาในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนในฐานะเป็นจุดเชื่อมโยงพื้นที่ (Connectivity) เข้าสู่การเป็นกลุ่มประชาคมอาเซียน (AEC) โดยจะมีบทบาทแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ดังนี้

(๑) ด่านศุลกากรเบตง จ.ยะลา : เป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจเมืองเบตงด้านการท่องเที่ยว การบริการ และการค้ากับประเทศมาเลเซีย

(๒) ด่านบูเกะตา จ.นราธิวาส: เป็นประตูเชื่อมโยงการค้าคมนาคมขนส่งทางถนนและจะมีบทบาทเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนด้านตะวันออกของไทยและมาเลเซีย

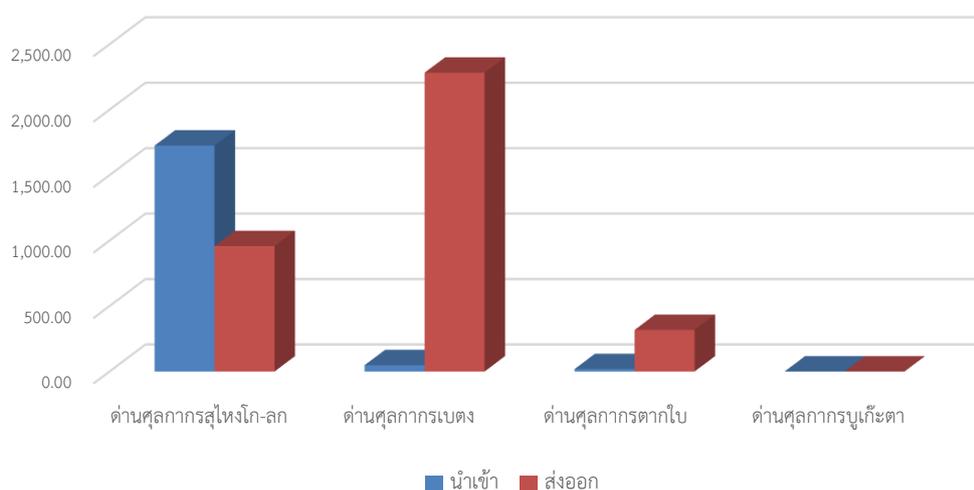
(๓) ด่านศุลกากรตากใบ จ.นราธิวาส : เป็นประตูเชื่อมโยงการค้าขนส่งสินค้าและการเดินทางทางน้ำระหว่างเมืองชายแดน ซึ่งอยู่ระหว่างการพัฒนาให้เป็นการเชื่อมโยงทางถนนโดยก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก

(๔) ด่านศุลกากรสุโงโกลก จ.นราธิวาส : เป็นประตูเชื่อมโยงการค้าคมนาคมขนส่งทางถนนและรถไฟ และการเดินทางของนักท่องเที่ยวระหว่างเมืองชายแดน

โดยในปี ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีมูลค่าการค้าชายแดนรวมทั้งสิ้น ๕,๓๕๐.๒๖ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒.๑ ของมูลค่าการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย โดยเป็นมูลค่าการส่งออก ๓,๕๕๗.๗๓ ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า ๑,๗๙๒.๕๑ ล้านบาท

ตารางมูลค่าการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย ผ่านด่านกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี ๒๕๖๑- ๒๕๖๓

ด้านศุลกากร	มูลค่าการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย (ล้านบาท)								
	๒๕๖๑			๒๕๖๒			๒๕๖๓		
	รวม	ส่งออก	นำเข้า	รวม	ส่งออก	นำเข้า	รวม	ส่งออก	นำเข้า
สุโขทัย-ลก	๒,๘๗๐.๗๔	๔๓๐.๘๕	๒,๔๓๙.๘๙	๒,๙๑๓.๕๙	๕๕๒.๘๓	๒,๓๖๐.๗๕	๒,๖๘๓.๕๖	๙๕๗.๙๓	๑,๗๒๕.๖๓
เบตง	๒๕๐๖.๒๗	๒,๔๒๕.๘๓	๘๐.๔๔	๒๒๒๗.๙	๒,๑๕๓.๒๑	๗๔.๖๙	๒๓๓๐.๖๔	๒,๒๘๒.๔๖	๔๘.๑๙
ตากใบ	๖๐๓.๓๖	๕๓๔.๗๘	๖๘.๕๘	๑๖๘๐.๒๕	๑๖๐๗.๔๗	๗๒.๗๘	๓๓๕.๘๙	๓๑๗.๓๔	๑๘.๕๒
บูเก๊ะตา	๙.๓๓	๙.๐๘	๐.๒๕	๖.๖๒	๕.๕	๑.๑๒	๐.๑๗	๐	๐.๑๗
รวม	๕,๙๘๙.๗๐	๓,๔๐๐.๕๔	๒,๕๘๙.๑๖	๖,๘๒๘.๓๖	๔,๓๑๙.๐๑	๒,๕๐๙.๓๔	๕,๓๕๐.๒๖	๓,๕๕๗.๗๓	๑,๗๙๒.๕๑

ภาพแสดงเปรียบเทียบมูลค่าการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี ๒๕๖๓

(๕.๓.๔) เขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ ๒ ถูกจัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ มีพื้นที่ครอบคลุม ๕ ตำบล ใน ๕ อำเภอ ได้แก่ ตำบลละหาร อำเภอยี่งอ ตำบลโคกเคียน จังหวัดนราธิวาส ตำบลสุโขทัย-ลก อำเภอสุโขทัย-ลก ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ และตำบลโละจูด อำเภอแว้ง มีเป้าหมาย “การค้าชายแดน อุตสาหกรรมอาหาร และการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ”^๑

¹ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2558. คู่มือการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ. https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=5198

มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐในการขับเคลื่อนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส

มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ	ความคืบหน้า/สถานะ
๑. สิทธิประโยชน์ด้านการส่งเสริมการลงทุน	๑. มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) - สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน - สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ๒. มาตรการภาษีของกรมสรรพากร ๓. มาตรการส่งเสริมการลงทุนของกรมศุลกากร
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศุลกากร	
๒.๑ การพัฒนาท่าอากาศยานนราธิวาส	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๒.๒ การพัฒนาด่านศุลกากรสุโหงโก-ลก	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๒.๓ การพัฒนาด่านศุลกากรบูเกะตา	ดำเนินการเสร็จสิ้น
๒.๔ การก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกแห่งที่สองที่สุโหงโก-ลก ต.สุโหงโก-ลก อําเภอสูโหงโก-ลก - เมืองรันเตาปันยัง รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๒.๕ การก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก ที่อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส พร้อมอาคารด่านศุลกากรชายแดน	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๒.๖ การปรับปรุงเส้นทางรถไฟสุโหงโก-ลก-รันเตาปันยัง-ตุมปัต	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๒.๗ การขยายทางหลวง การสร้างถนน	-
๒.๘ การสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมและระบายน้ำ	-
๒.๙ การปรับปรุงระบบประปา ระบบไฟฟ้า	-
๓. การจัดหาที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (พื้นที่จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม)	ศอ.บต. จังหวัดนราธิวาส และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างจัดเตรียมข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดซื้อที่ดินเอกชน
๔. ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุนและแรงงาน	ตั้งอยู่ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส
๕. การสนับสนุนด้านแรงงาน	อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงาน

กิจการเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ๒/๒๕๕๗ ครอบคลุมทั้งหมด ๗ หมวด (๒๓๑ ประเภทกิจการย่อย) และกิจการเป้าหมายในนิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส มี ๗ กลุ่ม ดังแสดงในตาราง ๒

กิจการเป้าหมายที่ได้รับการสนับสนุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส

กิจการเป้าหมายที่ได้รับการสนับสนุนจาก BOI	กิจการเป้าหมายในนิคมอุตสาหกรรม
หมวด ๑ เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร	๑. อุตสาหกรรมใช้แรงงานเข้มข้น ได้แก่ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น
หมวด ๒ แร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน	๒. อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ เครื่องเรือนจากไม้แปรรูป
หมวด ๓ อุตสาหกรรมเบา	๓. อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป
หมวด ๔ ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	๔. อุตสาหกรรมฮาลาล
หมวด ๕ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	๕. อุตสาหกรรมแปรรูปยางขั้นต้นและขั้นกลาง
หมวด ๖ เคมีภัณฑ์ พลาสติก และกระดาษ	๖. อุตสาหกรรมที่มีฐานลูกค้าอยู่ที่ประเทศมาเลเซีย หรือมีวัตถุดิบจากประเทศมาเลเซีย
หมวด ๗ กิจการบริการและสาธารณูปโภค	๗. อุตสาหกรรมและกิจการบริการอื่น ๆ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๕.๓.๕) ความก้าวหน้าการดำเนินงานเขตเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส

ความก้าวหน้าในการดำเนินงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส พบว่า ในด้านธุรกิจ แนวโน้มของธุรกิจจัดตั้งใหม่และมูลค่าการจดทะเบียนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษราธิวาส ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๕๙ จนถึงช่วง ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๖๔ มีแนวโน้มลดลง โดยธุรกิจจัดตั้งใหม่มีจำนวน ๓๘ ๒๙ ๓๓ ๒๙ ๒๖ และ ๑๘ ราย ตามลำดับ ในขณะที่มูลค่าการจดทะเบียนมีแนวโน้มลดลงตามจำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่เช่นกัน โดยมูลค่าการจดทะเบียนตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๕๙ จนถึงช่วง ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๖๔ ได้แก่ ๖๙.๖๔ ๕๓.๖๐ ๖๒.๐๘ ๔๑.๖๐ ๒๗.๐๕ และ ๓๖.๐๕ ล้านบาท ดังแสดงในตาราง ๓ ธุรกิจจัดตั้งใหม่ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจก่อสร้างถนนสะพานและอุโมงค์ ก่อสร้างทั่วไป และการขนส่งและขนถ่ายสินค้ารวมถึงคนโดยสาร

จำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่และมูลค่าการจดทะเบียนในเขตพื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔

ข้อมูลธุรกิจจัดตั้งใหม่	พ.ศ.					
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔ (ม.ค.-มิ.ย.๖๔)
จำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่ (ราย)	๓๘	๒๙	๓๓	๒๙	๒๖	๑๘
มูลค่าการจดทะเบียน (ล้านบาท)	๖๙.๖๔	๕๓.๖๐	๖๒.๐๘	๔๑.๖๐	๒๗.๐๕	๓๖.๐๕

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, ๒๕๖๓; กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, ๒๕๖๔

เมื่อพิจารณาธุรกิจคงอยู่ในพื้นที่ และนอกพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส พบว่า ธุรกิจที่คงอยู่ส่วนใหญ่จะอยู่นอกพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส โดยในปี ๒๕๖๓ มีจำนวน ๑,๐๓๖ ราย (๗๓.๖๓%) และช่วง ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๖๔ มีจำนวน ๑,๐๙๗ ราย (๗๔.๑๒%) เนื่องจากจังหวัดนราธิวาสเป็นพื้นที่ที่ได้สิทธิประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนทั้งจากมาตรการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเมืองต้นแบบสามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ดังนั้นนักลงทุนจึงได้สิทธิประโยชน์จากมาตรการดังกล่าว แม้ไม่ได้ลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษราธิวาส

เมื่อพิจารณาการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ๕ ตำบล พบว่า พื้นที่ตำบลสุโหงโกลก มีจำนวนธุรกิจคงอยู่ และมีมูลค่าการจดทะเบียนมากกว่าพื้นที่อื่น ๆ เนื่องจากอำเภอสุโหงโกลกเป็นเมืองต้นแบบภายใต้โครงการสามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ซึ่งทำให้นักลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มมากขึ้น

จำนวนธุรกิจคงอยู่และมูลค่าการจดทะเบียน เปรียบเทียบในและนอกเขตพื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส ปี พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๔

พื้นที่ตั้ง	พ.ศ.๒๕๖๓ (ม.ค.-ธ.ค.๖๓)		พ.ศ.๒๕๖๔ (ม.ค.-มิ.ย.๖๔)	
	จำนวน (ราย)	ทุนจดทะเบียน (ลบ.)	จำนวน (ราย)	ทุนจดทะเบียน (ลบ.)
ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ	๓๗๑ (๒๖.๓๗%)	๒,๓๗๐.๕๕ (๓๔.๓%)	๓๘๓ (๒๕.๘๘%)	๒,๔๐๙.๒๙ (๓๓.๖๓%)
ต.สุโหงโกลก	๒๔๓ (๑๗.๒๗%)	๑,๘๐๖.๒๐ (๒๖.๑๓%)	๒๔๖ (๑๖.๖๒%)	๑,๘๓๔.๐๙ (๒๕.๖%)
ต.โคกเคียน	๖๒ (๔.๔๑%)	๑๕๓.๗๕ (๒.๒๒%)	๗๑ (๔.๘%)	๑๖๕.๑๐ (๒.๓%)
ต.เจ๊ะเห	๔๗ (๓.๓๔%)	๓๗๓.๑๐ (๕.๔%)	๔๗ (๓.๑๘%)	๓๗๓.๑๐ (๕.๒๑%)
ต.ละหาร	๑๔ (๑%)	๒๕.๕๐ (๐.๓๗%)	๑๕ (๑.๐๑%)	๓๐.๐๐ (๐.๔๒%)
ต.โละจูด	๕ (๐.๓๖%)	๑๒.๐๐ (๐.๑๗%)	๔ (๐.๒๗%)	๗.๐๐ (๐.๑%)
นอกเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ	๑,๐๓๖ (๗๓.๖๓%)	๔,๕๔๐.๙๔ (๖๕.๗%)	๑,๐๙๗ (๗๔.๑๒%)	๔,๗๕๕.๑๘ (๖๖.๓๗%)
รวม	๑,๔๐๗ (๑๐๐%)	๖,๙๑๑.๕๐ (๑๐๐%)	๑,๔๘๐ (๑๐๐%)	๗,๑๖๔.๔๘ (๑๐๐%)

สำหรับขนาดธุรกิจที่คงอยู่ในเขตพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษราวีวาส ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจ SMEs โดยในปี ๒๕๖๓ มีธุรกิจ SMEs จำนวน ๓๗๐ ราย (๙๙.๗๓%) แบ่งเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ๓๔๘ ราย (๙๓.๘๐%) ขนาดกลาง ๒๒ ราย (๕.๙๓%) ในขณะที่ปี ๒๕๖๔ มีธุรกิจ SMEs จำนวน ๓๘๑ ราย (๙๙.๔๘%) แบ่งเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ๓๖๖ ราย (๙๕.๕๖%) ขนาดกลาง ๑๕ ราย (๓.๙๒%) ธุรกิจส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขายปลีก/ขายส่ง รองลงมาเป็นธุรกิจบริการ โดยในปี ๒๕๖๓ ธุรกิจขายปลีก/ขายส่งมีจำนวน ๑๖๙ ราย (๕๐.๔๐%) และธุรกิจบริการจำนวน ๑๕๓ ราย (๔๒.๐๕%) และในช่วง ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๖๔ ธุรกิจขายปลีก/ขายส่งมีจำนวน ๑๗๔ ราย (๔๘.๓๐%) และธุรกิจบริการจำนวน ๑๖๒ ราย (๔๓.๐๘%)

ตารางที่ ๕๖ ขนาดธุรกิจในเขตพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษราวีวาส

ธุรกิจ	๒๕๖๓					๒๕๖๔ (ม.ค.-มิ.ย.๖๔)				
	S	M	L	รวม (ราย)	สัดส่วน (%)	S	M	L	รวม (ราย)	สัดส่วน (%)
การผลิต	๒๖	๒	๐	๒๘	๗.๕๕	๓๐	๒	๑	๓๓	๘.๖๒
ขายปลีก/ขายส่ง	๑๖๙	๑๘	๐	๑๘๗	๕๐.๔๐	๑๗๔	๑๑	๐	๑๘๕	๔๘.๓๐
บริการ	๑๕๓	๒	๑	๑๕๖	๔๒.๐๕	๑๖๒	๒	๑	๑๖๕	๔๓.๐๘
รวม	๓๔๘	๒๒	๑	๓๗๑		๓๖๖	๑๕	๒	๓๘๓	
สัดส่วน (%)	๙๓.๘๐	๕.๙๓	๐.๒๗			๙๕.๕๖	๓.๙๒	๐.๕๒		

นอกจากนี้ ในกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีโครงการพัฒนาเศรษฐกิจในลักษณะพื้นที่พัฒนาพิเศษเฉพาะ ภายใต้โครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ซึ่งดำเนินการในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ดังจะกล่าวต่อไป

(๕.๓.๖) โครงการเมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน"

โครงการเมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" คือ การพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ ๓ อำเภอ ใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ อ.หนองจิก จ.ปัตตานี อ.สุไหงโก-ลก จ.นราธิวาส และ อ.เบตง จ.ยะลา ให้เป็นเมืองต้นแบบที่มีการพัฒนาในลักษณะพื้นที่พัฒนาพิเศษเฉพาะ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนจากภาคเอกชนที่สามารถสร้างงานและสร้างรายได้ไปยังพื้นที่ใกล้เคียง และเพิ่มพื้นที่ปลอดภัยได้มากยิ่งขึ้น นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ และพื้นที่ใกล้เคียง เริ่มดำเนินการปี ๒๕๖๐ โดยมีเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

๑. อ.หนองจิก จ.ปัตตานี เป็นเมืองต้นแบบการพัฒนา "เกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าผสมผสาน" (Agricultural Industry City)

๒. อ.สุไหงโก-ลก จ.นราธิวาส เป็นเมืองต้นแบบ "การค้าชายแดนระหว่างประเทศ" (International Border City)

๓. อ.เบตง จ.ยะลา เป็นเมืองต้นแบบ "การพัฒนาที่พึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน" (Sustainable Development City)

และในปี ๒๕๖๔ ได้ขยายผลโครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” สู่มืองต้นแบบที่ ๔ ที่อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา โดยมีเป้าหมายเป็น "เมืองต้นแบบอุตสาหกรรมก้าวหน้าแห่งอนาคต"

แนวทางการพัฒนาโครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ระยะการพัฒนา	แนวทางการดำเนินงาน
ระยะที่ ๑ การเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน	๑. การออกมาตรการด้านสิทธิประโยชน์การลงทุน โดยให้เพิ่มสิทธิประโยชน์สำหรับโครงการลงทุนใหม่ใน ๓ พื้นที่ ให้สูงกว่าสิทธิประโยชน์ของมาตรการส่งเสริมการลงทุนใน ๔ จังหวัดภาคใต้ และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ๒. การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมธุรกิจรุ่นใหม่ของแต่ละอำเภอ
ระยะที่ ๒ การสนับสนุนการลงทุนระยะแรก	๑. อ.หนองจิก - ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตการเกษตรเป็นสินค้า OTOP - ปรับปรุงท่าเรือปัตตานีและถนน ๒. อ.สุไหงโก-ลก - จัดตั้ง Free Trade Zone - ก่อสร้างสะพานโก-ลกแห่งที่ ๒ - ศึกษาความเหมาะสมศูนย์กระจายสินค้า คลังสินค้า โรงงาน ศูนย์นิทรรศการ ฯลฯ ๓. อ.เบตง - พัฒนาการท่องเที่ยวครบวงจรและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ - พัฒนาคุณภาพระบบไฟฟ้าและระบบโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ
ระยะที่ ๓ การเชื่อมโยงระบบขนส่ง	การเชื่อมโยงระบบขนส่งทั้งหมดไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จะมุ่งเน้นการพัฒนาระบบอุตสาหกรรมเกษตรแนวใหม่ที่ให้ความสำคัญกับการผลิตทางการเกษตรทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีประเภทเกษตรอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ในลักษณะของการเป็นต้นทุนการผลิตอาหารเพื่อสุขภาพและอาหารฮาลาลเพื่อการส่งจำหน่ายในเวทีฮาลาลโลก นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมพลังงานเพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนผ่านโรงงานแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรอย่างครบวงจร การจัดทำตลาดกลางสินค้าทางการเกษตรและการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อมโยงการพัฒนาในทุกมิติเกี่ยวเนื่อง ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีความสอดคล้องกับศักยภาพอัตลักษณ์ และโครงสร้างอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งส่วนใหญ่มีการประกอบกิจการเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (เรวดี แก้วมณี, มปป.)

(๖) ด้านสังคมและความมั่นคง

(๖.๑) ประชากร

(๖.๑.๑) โครงสร้างประชากร

๑) จำนวนประชากร

ประชากรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีจำนวนทั้งหมด ๒,๐๖๙,๐๔๖ คน สัดส่วนของชาย หญิง ใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๒ เป็นกลุ่มวัยทำงานอายุระหว่าง ๑๕-๕๙ ปี มีผู้สูงอายุเพียงร้อยละ ๑๒ ภาระของวัยทำงานต่อวัยพึ่งพิงอยู่ที่ ๑: ๐.๖

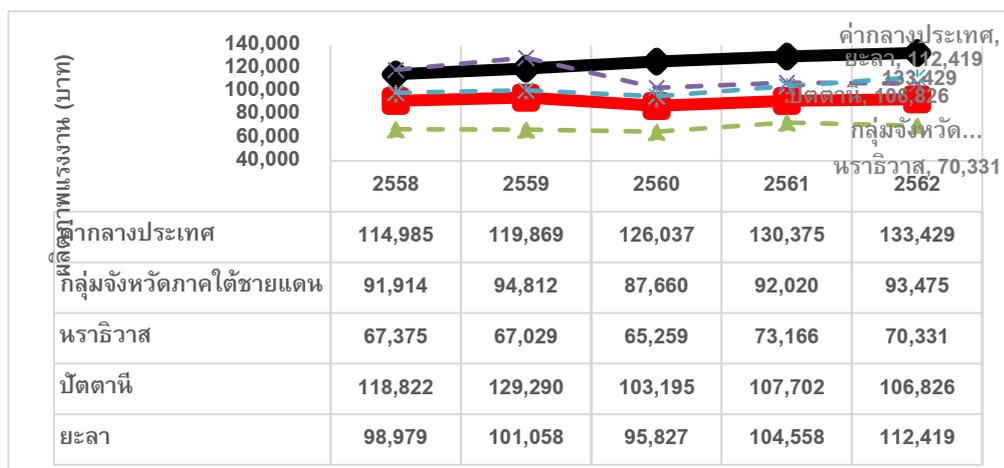
๒) ประชากรวัยแรงงาน

ประชากรวัยแรงงานทั่วประเทศมีแนวโน้มลดลง แต่สำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนกลับมีแนวโน้มของวัยแรงงานเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๖๑.๖๕ ในปี ๒๕๖๑ เป็นร้อยละ ๖๒.๑๕ ในปี ๒๕๖๒ หรือเพิ่มขึ้น ๗,๐๐๑ คน ภายในเวลา ๓ ปี

ตารางประชากรวัยแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๓

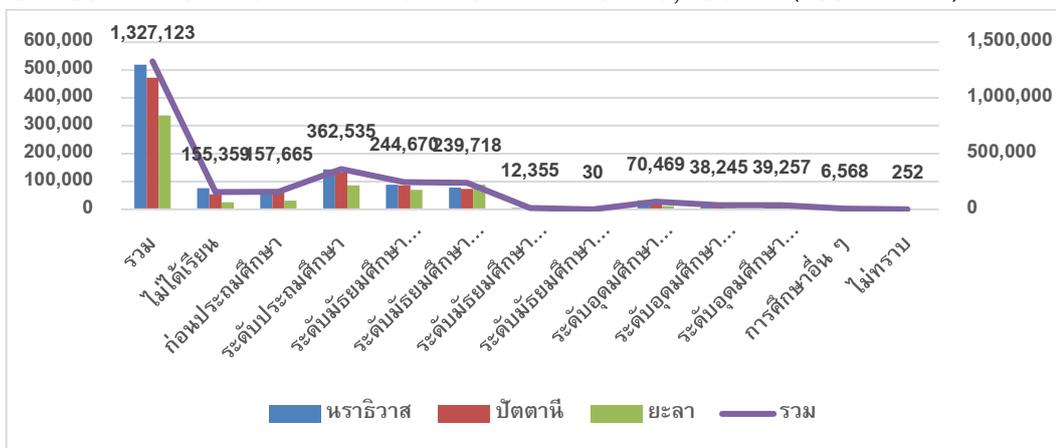
ข้อมูล	๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ทั่วประเทศ	๔๒,๙๙๖,๖๒๕	๖๔.๗๔	๔๒,๘๔๕,๙๑๕	๖๔.๓๗	๔๒,๖๕๒,๔๗๕	๖๔.๔๔
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๔๒๒,๑๐๐	๖๑.๖๕	๔๒๕,๗๕๒	๖๑.๖๘	๔๒๙,๑๐๑	๖๒.๑๕
ปัตตานี	๔๓๘,๑๗๒	๖๑.๐๒	๔๔๓,๐๐๘	๖๑.๑๐	๔๔๗,๓๖๒	๖๑.๖๒
ยะลา	๓๒๗,๕๗๔	๖๑.๕๔	๓๒๙,๙๘๔	๖๑.๕๓	๓๓๒,๗๑๓	๖๑.๗๗
นราธิวาส	๕๐๐,๕๕๓	๖๒.๓๘	๕๐๔,๒๖๓	๖๒.๔๑	๕๐๗,๒๒๘	๖๓.๐๕

เมื่อพิจารณาผลิตภาพแรงงานหรือความสามารถในการทำงานของแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พบว่าในช่วงปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒ มีแนวโน้มการพัฒนาค่อนข้างช้า โดยเพิ่มจาก ๙๑,๙๑๔ บาท/คน เป็น ๙๓,๔๗๕ บาท/คน หรือภายใน ๕ ปี ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นเพียง ๔,๕๖๑ บาท/คน เฉลี่ยปีละ ๙๑๒.๒ บาท/คน เท่านั้น ขณะที่ความต่างของความสามารถในการทำงานของแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเทียบกับค่ากลางประเทศมีแนวโน้มห่างออกไปเรื่อย ๆ จากปี ๒๕๕๘ จนถึงปี ๒๕๖๒ อยู่ที่ ๒๓,๐๗๑ ๒๕,๐๕๗ ๓๘,๓๗๗ ๓๘,๓๕๕ และ ๓๙,๙๕๕ บาท/คน ตามลำดับ หากพิจารณาความสามารถในการทำงานของแรงงานประเทศเฉลี่ยใน ๕ ปี เพิ่มขึ้นปีละ ๓,๖๘๘ บาท/คน และความต่างความสามารถในการทำงานของแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยนราธิวาส และปัตตานีมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่เพียงจังหวัดยะลาที่มีแนวโน้มดีขึ้นในช่วง ๓ ปี หลัง คือ ๒๕๖๐-๒๕๖๒

ผลิตภาพแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒

ปี ๒๕๖๓ ภาพรวมของกลุ่มแรงงาน พบว่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมต้นหรือต่ำกว่า มีมากถึง ร้อยละ ๖๙.๓๔ จากจำนวนแรงงานทั้งสิ้น ๑,๓๒๗,๑๒๓ คน โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานระดับประถมศึกษา รองลงมาเป็นแรงงานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๓๖๒,๕๓๕ คน (ร้อยละ ๒๗.๓๒), ๒๔๔,๖๗๐ คน (ร้อยละ ๑๘.๔๔) และ ๒๕๒,๑๐๓ คน (ร้อยละ ๑๘.๙๙) ขณะที่แรงงานระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพศึกษาซึ่งเป็นแรงงานที่เป็นที่ต้องการ มีเพียง ๑๒,๓๕๕ คน (ร้อยละ ๐.๙๓) เท่านั้น

กราฟแสดงจำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป กลุ่มจังหวัดชายแดนใต้ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อมูลการสำรวจความต้องการพัฒนาขีดความสามารถของประชากร พ.ศ. ๒๕๖๓ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบข้อเท็จจริงสำคัญว่า วัยแรงงานร้อยละ ๗.๙ เท่านั้นที่ต้องการพัฒนาทักษะ โดยประชากรที่อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาทักษะ ๔.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๗.๙) ของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปทั้งหมด โดยผู้ว่างงานมีความต้องการพัฒนาทักษะสูงสุด (ร้อยละ ๒๔.๙) รองลงมาเป็นกลุ่มผู้มีงานทำ (ร้อยละ ๙.๑) ขณะที่ผู้อยู่นอกกำลังแรงงานมีความต้องการพัฒนาทักษะเพียงร้อยละ ๕.๐ ทั้งนี้เหตุผลที่วัยแรงงานไม่ต้องการพัฒนาทักษะเนื่องจากไม่มีเวลาว่าง (ร้อยละ ๔๔.๑) รองลงมาไม่มีหลักสูตรที่ต้องการ (ร้อยละ ๙.๐) ไม่รู้สถานที่/หน่วยงานที่ให้การพัฒนาฯ (ร้อยละ ๓.๑) และไม่มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการพัฒนา (ร้อยละ ๒.๙)

ส่วนในเรื่องหลักสูตรและทักษะที่เปิดสอน พบว่า หลักสูตรและทักษะที่เปิดสอนยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยหลักสูตรที่ประชาชนให้ความสนใจพัฒนาทักษะ ได้แก่ ด้านอาหารและโภชนาการ ๖.๖ แสนคน ด้านการเพาะปลูกและขยายพันธุ์พืช ๖.๑ แสนคน เสริมสวย ๔.๐ แสนคน ช่างยนต์และการบำรุงรักษา ๓.๔ แสนคน ตัดเย็บเสื้อผ้า ๓.๓ แสนคน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีงานทำที่มีความต้องการพัฒนาทักษะในด้านคหกรรม และเกษตรกรรมและการเลี้ยงสัตว์ มากกว่าร้อยละ ๕๒.๗ แต่สาขาที่รัฐเปิดสอนส่วนใหญ่เป็นสาขาด้านช่างด้านภาษา และด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งเน้นไปในด้านที่ประเทศมีความต้องการเป็นหลัก

๓) การว่างงาน

ตารางแสดงอัตราการว่างงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

ข้อมูล	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ค่ากลางประเทศ	๐.๘๔	๐.๙๙	๑.๐๙	๐.๙๖	๐.๙๔
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑.๗๓	๑.๖๓	๒.๗๐	๓.๑๔	๒.๔๗
ปัตตานี	๒.๐๒	๑.๙๘	๑.๗๖	๒.๐๒	๒.๐๐
ยะลา	๑.๔๘	๑.๐๓	๐.๖๖	๐.๔๓	๐.๖๕
นราธิวาส	๑.๖๔	๑.๗๔	๕.๐๑	๖.๐๐	๔.๑๑

สภาพพัฒนาการเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ วิเคราะห์การว่างงานระดับประเทศเพิ่มขึ้น สะท้อนว่าแรงงานมีรายได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ผู้ว่างงานจากผลกระทบของ COVID-๑๙ มีแนวโน้มเป็นผู้ว่างงานระยะยาวมากขึ้น โดยจำนวนผู้ว่างงานนานกว่า ๑๒ เดือนเพิ่มขึ้นจากประมาณ ๕ หมื่นคน ในปี ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นเป็นประมาณ ๙ หมื่นคน ในไตรมาสหนึ่ง ปี ๒๕๖๔ การว่างงานเป็นเวลานานจะส่งผลกระทบต่อรายได้ และทำให้ทักษะแรงงานลดลง นอกจากนี้ แรงงานในระบบที่ถูกเลิกจ้างจำนวนมากได้กลายเป็นแรงงานนอกระบบตั้งแต่การระบาดรุนแรงในปี ๒๕๖๓ ดังจะเห็นได้จากจำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ ที่มีจำนวนลดลงประมาณ ๕ แสนคน จากปี ๒๕๖๒ ซึ่งไม่ได้รับการคุ้มครอง และขาดหลักประกันทางสังคม (สภาพพัฒนาการเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔)

(๗) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๗.๑) ทรัพยากรดินและแร่ธาตุ

๗.๑.๑) ประเภทของดินส่วนใหญ่

ทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพเหมาะสมเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจกรรมของมนุษย์ส่งผลให้เกิดการใช้ทรัพยากรมากเกินไป ก่อให้เกิดของเสียและมลพิษในระดับที่เกินกว่าความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ กำลังเป็นภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มเสื่อมโทรม ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส กำลังประสบปัญหาการเสื่อมโทรมของทรัพยากร ปัญหาการจัดการขยะ มลพิษ และความเสี่ยงต่อภัยพิบัติที่กำลังเกิดขึ้น และมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ รายละเอียดข้อมูลสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากข้อมูลดินที่มีปัญหาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส จะเห็นได้ว่าปัญหาดินที่มีข้อจำกัดทางการเกษตร มีดังนี้

๑) ดินอินทรีย์ เป็นชุดดินที่พบในพื้นที่ลุ่มต่ำหรือพื้นที่พรุ มีน้ำแช่ขังอยู่เป็นตลอดปีเวลานาน มีสารไฟโรต์เป็นองค์ประกอบอยู่มาก มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติต่ำ ดินเป็นกรดจัดมาก เมื่อดินแห้งจะติดไฟได้ง่าย ปัจจุบันพื้นที่บริเวณนี้จะดำรงสภาพเป็นป่าพรุ หน่วยแผนที่ ชุดดิน ๕๘ พบในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส จำนวน ๑๘๐,๐๗๘ ไร่

๒) พื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พบกระจายในพื้นที่ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส หน่วยแผนที่ ชุดดิน ๖๒

๓) ดินเป็นทรายจัด พบกระจายในพื้นที่จังหวัดปัตตานีและนราธิวาส หน่วยแผนที่ดิน ชุดดิน ๔๓

๔) ดินเป็นทรายจัดมีชั้นดานอินทรีย์ หน่วยแผนที่ดิน ชุดดิน ๔๒ พบในพื้นที่จังหวัดปัตตานีและนราธิวาส

๕) ดินเปรี้ยวจัด หน่วยแผนที่ดิน ๒,๑๐,๑๑,๑๔ พบในจังหวัดปัตตานีและนราธิวาส

๖) ดินต้นถึงชั้นหินพื้นและดินกรวดลูกรังและเศษหิน หน่วยแผนที่ดิน ๕๑ และ ๔๕ พบในพื้นที่ทั้งสามจังหวัด

๗.๑.๒) ทรัพยากรแหล่งแร่

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางแร่หลายชนิด แหล่งแร่ที่สำคัญที่ตรวจพบในเขตพื้นที่อนุภาคใต้ ได้แก่ ดีบุก หินปูน บอลล์เคลย์ เมงกานีส หินอ่อน โดโลไมต์โครไมต์ ทรายแก้ว แกรนิตถ่านหิน แปะไรต์ พลวง กรวด ทราย เป็นต้น ซึ่งได้มีการสำรวจและศึกษาศักยภาพของพื้นที่โดยกรมทรัพยากรธรณี พบว่ามีทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญกระจายตัวอยู่ทั่วไปในพื้นที่ทุกจังหวัดของกลุ่มจังหวัด

ตารางแสดงทรัพยากรแหล่งแร่ที่พบได้ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน^๒

ลำดับ	ชนิดแร่	ชนิดที่พบในจังหวัด		
		ปัตตานี	ยะลา	นราธิวาส
๑	บอลล์เคลย์	-	-	อ.สุโหงปาตี อ.เจาะไอร้อง อ.ระแงะ อ.ยี่งอ
๒	ดีบุก	อ.สายบุรี อ.กระพ้อ อ.โคกโพธิ์	อ.เบตง อ.บันนังสตา อ.ยะหา อ.รามัน อ.เมือง	อ.รือเสาะ อ.ระแงะ
๓	โครไมต์	-	-	อ.จะแนะ
๔	แมงกานีส	อ.โคกโพธิ์	อ.รามัน	อ.จะแนะ
๕	ทองคำ	-	อ.เบตง	อ.สุคีริน
๖	หินปูน	-	อ.บันนังสตา อ.กรงปินัง อ.เมือง อ.เบตง อ.ธารโต	-
๗	หินอ่อน	-	อ.บันนังสตา	-
๘	ทองคำ	-	อ.เบตง	-
๙	ทรายแก้ว	อ.มายอ อ.ยะหริ่ง	-	-
๑๐	โดโลไมต์	-	-	-
๑๑	ถ่านหิน	-	-	-
๑๒	แกรนิต	-	-	อ.เมือง
๑๓	แบไรต์	-	-	-
๑๔	พลวง	-	-	-
๑๕	กรวด ทราย	-	-	-

^๒เว็บไซต์กรมทรัพยากรธรณีwww.dmr.go.th/

๗.๒ ทรัพยากรน้ำ

๗.๒.๑ จำนวนอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและขนาดใหญ่

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีจำนวนอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและขนาดใหญ่จำนวน ๒ แห่ง คือเขื่อนบางลาง จังหวัดยะลา และอ่างเก็บน้ำไกล่บ้าน จังหวัดนราธิวาส โดยมีปริมาณความจุน้ำ รวม ๑,๔๕๗.๗๓๐ ล้านลบ.ม. ดังแสดงในตาราง

ตารางแสดงอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและขนาดใหญ่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน^๓

อ่างเก็บน้ำ	ความจุระดับเก็บกักน้ำของอ่างเก็บน้ำ (ล้านลบ.ม.)	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑		ปี พ.ศ. ๒๕๖๒		ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	
		ปริมาณที่เก็บกักได้สูงสุด-ต่ำสุด (ล้านลบ.ม.)	สัดส่วน (%) สูงสุด-ต่ำสุด	ปริมาณที่เก็บกักได้สูงสุด-ต่ำสุด (ล้านลบ.ม.)	สัดส่วน (%)	ปริมาณที่เก็บกักได้สูงสุด-ต่ำสุด (ล้านลบ.ม.)	สัดส่วน (%)
เขื่อนบางลาง	๑,๔๕๔	๑,๓๖๖-๖๖๘	๙๓.๙๔-๕๕.๙๔	๑,๑๔๑-๗๔๑	๗๘.๔๗-๕๐.๙๖	๑,๓๗๓-๘๓๙	๙๔.๔๒-๕๗.๗๐
อ่างเก็บน้ำไกล่บ้าน	๓.๗๓๐	๓.๒๓๒-๑.๘๘๐	๘๖.๖๕-๕๐.๔๐	๓.๑๔๐-๑.๖๒๐	๘๔.๑๘-๔๓.๔๓	๓.๒๕๐-๑.๔๙๐	๘๗.๑๓-๓๙.๙๔

ที่มา: กรมชลประทาน http://app.rid.go.th:๘๘/reservoir/rsvmiddle/dam_detail/๒๐๐๖๐๔

๗.๒.๒ ปริมาณน้ำฝนเป็นมิลลิเมตรในพื้นที่รายปี

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยระหว่าง พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๒ มีปริมาณน้ำฝน ๒,๓๘๒.๗๕ มิลลิเมตรต่อปี จัดอยู่ในเกณฑ์สูง ซึ่งจังหวัดยะลามีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยสูงสุดที่ ๒,๖๖๘.๑๗ มิลลิเมตรต่อปี และจังหวัดปัตตานีมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่ำสุดที่ ๒,๑๘๓.๗๓ มิลลิเมตรต่อปี โดยฤดูฝนของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีลักษณะแตกต่างจากพื้นที่อื่น ๆ โดยจะมีฝน ๒ ช่วง คือ ในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม จะมีฝนตกชุกทางฝั่งตะวันตก ส่วนในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ มีฝนตกชุกทางฝั่งตะวันออก

ตารางแสดงปริมาณน้ำฝนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒^๔

หน่วย : มิลลิเมตร

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒
นราธิวาส	๒,๐๖๙.๗	๒,๗๘๔.๔	๒,๐๘๙.๒	๒,๒๙๖.๓๗
ปัตตานี	๓,๐๙๓.๘	๑,๙๙๓.๔	๑,๔๖๔.๐	๒,๑๘๓.๗๓
ยะลา	๓,๖๖๗.๐	๒,๒๔๐.๓	๒,๐๙๗.๒	๒,๖๖๘.๑๗
รวมปริมาณฝนเฉลี่ย ๓ จขต.	๒,๙๔๓.๕๐	๒,๓๒๑.๓๐	๑,๘๘๓.๔๗	๒,๓๘๒.๗๕

๗.๓ พื้นที่ป่า

³เว็บไซต์กรมชลประทาน <http://app.rid.go.th:88/reservoir/rsvmiddle>

⁴เว็บไซต์ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคใต้ฝั่งตะวันออก จังหวัดสงขลา <http://www.songkhla.tmd.go.th/>

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ทั้งสิ้น ๖,๘๓๙,๘๒๑.๐๖ ไร่ โดยมีพื้นที่ป่าไม้ ๑,๗๒๓,๘๕๔.๙๙ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒๐ จากพื้นที่ทั้งหมด จังหวัดยะลา มีพื้นที่ป่าไม้มากที่สุด ร้อยละ ๓๒.๔๙ (๙๐๘,๙๗๓ ไร่) จากพื้นที่ป่าทั้งหมด รองลงมาคือจังหวัดนราธิวาส ร้อยละ ๒๖.๕๙ (๗๔๖,๓๒๕ ไร่) และปัตตานี ร้อยละ ๕.๕๕ (๖๘,๕๕๖ ไร่) ตามลำดับ (กรมป่าไม้, ๒๕๖๓)

ข้อมูลการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (๒๕๖๔) สรุปตัวชี้วัด อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศ ระหว่างปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒ สรุปได้ดังตาราง

ตารางแสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

	อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด (ร้อยละ)				
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ค่ากลางประเทศ	๐.๐๑	๐.๐๓	๐.๑๒	๐.๔๒	๐.๑๐
นราธิวาส	๐.๓๕	๐.๓๓	๐.๐๓	๐.๔๗	๐.๐๕
ปัตตานี	-๑.๘๕	๔.๙๓	๑.๕๔	๔.๘๖	-๓.๒
ยะลา	-๑.๗๘	-๐.๕๑	๐.๑๙	-๐.๒๕	-๐.๗๕

จากข้อมูลการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (๒๕๖๔) บ่งชี้ให้เห็นว่าร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ในสามจังหวัดมีอัตราการลดลง โดยปี ๒๕๖๒ จังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ป่าไม้ลดลงมากที่สุด ร้อยละ ๓.๒ และปัญหาที่สำคัญในพื้นที่ป่าไม้ คือ การบุกรุกป่าเพื่อทำการเกษตรและสิ่งปลูกสร้าง (กลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน, ๒๕๖๑) ประเภทป่าไม้ในพื้นที่กลุ่มภาคใต้ชายแดน ได้แก่ ป่าดิบชื้น ป่าพรุ และป่าชายเลน

๗.๔ ขยะมูลฝอย

ขยะมูลฝอยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีปริมาณ ๒,๐๑๓.๓๔ ตัน/วัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๘ โดยจังหวัดนราธิวาสมีปริมาณขยะมูลฝอยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๘ ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาคือจังหวัดปัตตานี คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๗๗ และจังหวัดยะลา คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๑๕ ตามลำดับ

๗.๖ มลพิษ

๑) มลพิษทางอากาศ

จังหวัดยะลา สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศอัตโนมัติของกรมควบคุมมลพิษในจังหวัดยะลา ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลสะเตง อำเภอเมือง มีการตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ ๔ ชนิด ได้แก่ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซโอโซน และฝุ่นละออง (PM๑๐ และ PM๒.๕) ปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน ปี ๒๕๖๒ มีค่าสูงขึ้นเล็กน้อยจากปี ๒๕๖๑ โดยในปี ๒๕๖๒ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๓๓ มคก./ลบ.ม. ขณะที่ปี ๒๕๖๑ มี ค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๓๒ มคก./ลบ.ม. สำหรับค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงตรวจวัดได้อยู่ในช่วง ๑๕ - ๘๓ มคก./ลบ.ม.

ปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ปี ๒๕๖๒ มีค่าสูงขึ้นเล็กน้อยจากปี ๒๕๖๑ โดยในปี ๒๕๖๒ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๒๑ มคก./ลบ.ม. ขณะที่ปี ๒๕๖๑ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๒๐ มคก./ลบ.ม.

ม. สำหรับค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ตรวจวัดได้อยู่ในช่วง ๘ - ๖๓ มคก./ลบ.ม. (รูปที่ ๒-๓ และ รูปที่ ๒-๔) โดยพบปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐานในเดือนกันยายน ๒๕๖๒ จำนวน **๕ วัน** **เนื่องจากเกิดสถานการณ์ไฟป่า** บริเวณเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย และอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ได้พัดพาฝุ่นควันมายังพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ผลจากการตรวจวัดพบว่าค่าเฉลี่ยของสารมลพิษอื่น ได้แก่ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซโอโซน (รูปที่ ๒-๗ และ รูปที่ ๒-๑๓) และฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด

จังหวัดนราธิวาส สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศอัตโนมัติของกรมควบคุมมลพิษ ในจังหวัดนราธิวาส ตั้งอยู่ในพื้นที่ ตำบลบางนาค อำเภอเมือง มีการตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ ๔ ชนิด ได้แก่ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซโอโซน และฝุ่นละออง (PM๑๐ และ PM๒.๕)

ปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน มีค่าเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ โดยในปี ๒๕๖๒ มีค่าเฉลี่ยรายปี เท่ากับ ๓๓ มคก./ลบ.ม. ในขณะที่ปี ๒๕๖๑ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๒๘ มคก./ลบ.ม. สำหรับค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ตรวจวัดได้อยู่ในช่วง ๑๒ - ๑๐๖ มคก./ลบ.ม. (รูปที่ ๒-๑ และ รูปที่ ๒-๒) ปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ปี ๒๕๖๒ มีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี ๒๕๖๑ โดยในปี ๒๕๖๒ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๑๗ มคก./ลบ.ม. ขณะที่ปี ๒๕๖๑ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๑๕ มคก./ลบ.ม. สำหรับค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ตรวจวัดได้อยู่ในช่วง ๖ - ๘๔ มคก./ลบ.ม. โดยตรวจพบปริมาณฝุ่นละออง ขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน เกินค่ามาตรฐาน **ในเดือนกันยายน ๒๕๖๒ จำนวน ๑ วัน** **เนื่องจากเกิดสถานการณ์ไฟป่าบริเวณเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย** และอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ได้พัดพาฝุ่นควันมายัง พื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ผลจากการตรวจวัดพบว่าค่าเฉลี่ยของสารมลพิษอื่น ได้แก่ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซโอโซน และฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน อยู่ใน เกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด

๒) สถานการณ์กลุ่มควันข้ามแดน

จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศโดยสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบอัตโนมัติ ของกรมควบคุมมลพิษ ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายนถึงกันยายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นช่วงฤดูแล้งของกลุ่มประเทศ อาเซียน ตอนล่าง จะมีการแผ้วถางพื้นที่และเผาเตรียมพื้นที่เพื่อทำการเกษตร ประกอบกับช่วงเวลาดังกล่าว มีโอกาสเกิดไฟไหม้ป่าพุดได้ง่าย โดยปรากฏจุดความร้อน (Hotspot) บนเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย สูงถึง ๒๒๙ จุด ในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ อีกทั้งอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดพาฝุ่นควันดังกล่าว มายังภาคใต้ตอนล่างของประเทศไทย จึงส่งผลให้คุณภาพอากาศในพื้นที่ภาคใต้บางพื้นที่มีทัศนวิสัยไม่แจ่มชัด ตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๒ โดยตรวจพบฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เวลา ๐๙.๐๐ น. เกินค่ามาตรฐาน อยู่ในระดับเริ่มมีผลกระทบต่อสุขภาพ (เกณฑ์มาตรฐานไม่เกิน ๕๐ ไมโครกรัมต่อ ลูกบาศก์เมตร) และมีจำนวนสูงสุด ๕๓๐ จุด ในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๒ ทำให้หลายจังหวัดในพื้นที่ภาคใต้ มีจำนวนวันที่พบปริมาณฝุ่น PM๒.๕ เกินเกณฑ์มาตรฐาน ตามตารางและจากการติดตามการเปลี่ยนแปลง ของปริมาณฝุ่น PM๒.๕ ในช่วงเดือนมิถุนายนถึงกันยายน ๒๕๖๒ พบปริมาณฝุ่น PM๒.๕ มีแนวโน้มสูงขึ้นจนเกิน เกณฑ์มาตรฐานในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๖๒

ตารางแสดงปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ณ เวลา ๐๙.๐๐ น. ช่วงเดือน มิถุนายน -กันยายน ๒๕๖๒^๕

⁵ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16, 2563

จังหวัด	พื้นที่	ปริมาณ PM _{2.5} เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (มคก./ ลบ.ม)	จำนวนวันที่ PM _{2.5} เกิน มาตรฐาน	วันที่ปริมาณ PM _{2.5} สูงสุด
ปัตตานี	ต.รูสะมิแล อ.เมือง	๕ - ๕๘	๑	๒๔ ก.ย. ๖๒
ยะลา	ต.สะเตง อ.เมือง	๙ - ๘๘	๕	๒๔ ก.ย. ๖๒
	ต.เบตง อ.เบตง	๔ - ๔๙	๐	๒๔ ก.ย. ๖๒
นราธิวาส	ต.บางนาค อ.เมือง	๗ - ๗๗	๒	๒๔ ก.ย. ๖๒

การดำเนินงานแก้ไขปัญหาหมอกพิษจากฝุ่นควันข้ามแดนในระดับภูมิภาคนั้น ประเทศไทย โดยกรมควบคุมมลพิษเป็นหน่วยงานกลางประสานการดำเนินงานตามข้อตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษ จากหมอกควันข้ามแดน (ASEAN Agreement on Transboundary Haze Pollution, AATHP) สำหรับ ความร่วมมืออนุภูมิภาคอาเซียน ตอนล่างปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามและให้สัตยาบันแล้ว ทั้ง ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย เมียนมา ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม และไทย ซึ่งประเทศสมาชิกมีการแลกเปลี่ยนและให้ความช่วยเหลือระหว่างกัน โดยเฉพาะบรูไน สิงคโปร์ และ มาเลเซีย ซึ่งมีศักยภาพทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร อุปกรณ์ และเครื่องมือต่าง ๆ

๓) คุณภาพน้ำตามแหล่งน้ำธรรมชาติ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีแม่น้ำสำคัญ ๔ สาย คือ แม่น้ำปัตตานี แม่น้ำโก-ลก แม่น้ำบางนรา และแม่น้ำสายบุรี ซึ่งในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับดี โดยมีรายละเอียดแยกสายแม่น้ำ ดังนี้

๑. แม่น้ำปัตตานี คุณภาพน้ำแม่น้ำปัตตานี ปี๒๕๖๒ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยอยู่ในเกณฑ์ดีร้อยละ ๒๐ เกณฑ์พอใช้ ร้อยละ ๖๐ และเกณฑ์เสื่อมโทรม ร้อยละ ๒๐ เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๑ พบว่าคุณภาพน้ำลดลงจากเกณฑ์ดีเป็นเกณฑ์พอใช้ พารามิเตอร์สำคัญที่บ่งชี้ถึงปัญหาคุณภาพน้ำ ได้แก่ แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB) ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) และแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด (TCB) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๓, ๑๘ และ ๙ ตามลำดับ

๒. แม่น้ำโก-ลก ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดีและเกณฑ์พอใช้ ร้อยละ ๕๐ เท่ากัน เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๑ พบว่าคุณภาพน้ำลดลงจากเกณฑ์ดีเป็นพอใช้ พารามิเตอร์สำคัญที่บ่งชี้ถึง ปัญหาคุณภาพน้ำ คือ แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB)

๓. แม่น้ำบางนรา ปี พ.ศ. ๒๕๖๒.คุณภาพน้ำแม่น้ำบางนรา ปี ๒๕๖๒ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี และเกณฑ์พอใช้ ร้อยละ ๕๐ เท่ากัน (ตารางที่ ๕) เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๑ พบว่าคุณภาพน้ำไม่เปลี่ยนแปลง พารามิเตอร์สำคัญที่บ่งชี้ถึง ปัญหาคุณภาพน้ำ คือ แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB)

๔. แม่น้ำสายบุรี คุณภาพน้ำแม่น้ำสายบุรี ปี๒๕๖๒ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๑ พบว่าคุณภาพน้ำไม่เปลี่ยนแปลง พารามิเตอร์สำคัญที่บ่งชี้ถึงปัญหาคุณภาพน้ำ คือ แอมโมเนีย-ไนโตรเจน (NH₃-N)

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

๓.๑.๒.๑ ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

ปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นแต่ละจังหวัดได้ดำเนินการสำรวจความต้องการของประชาชนผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) และกลุ่มจังหวัดนำมาประมวลเป็นภาพรวมความต้องการตามความสำคัญ ดังนี้

๑) สรุปภาพรวมปัญหาและความต้องการของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๑) ด้านการเกษตรโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนพึ่งพาการเกษตรแต่ประสบปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง เกษตรกรขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตและการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า อีกทั้งขาดช่องทางการตลาดเพื่อรองรับผลผลิต

(๒) ด้านการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงมโหรีม ชาติการดูแล ปรับปรุง และพัฒนาให้ได้มาตรฐาน ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลอดจนขาดการเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว

(๓) ด้านสังคม ปัญหาความยากจน อัตราการออมต่ำ ความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้สูง ผลผลิตของแรงงานอยู่ในระดับต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อัตราการศึกษาต่อน้อย บุคลากรทางการแพทย์ไม่เพียงพอ ประชาชนขาดความรู้เรื่องการรักษาสุขภาพ การละเลยในการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

(๔) ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อทางด้านเศรษฐกิจทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นในการลงทุนในพื้นที่ นอกจากนี้ ยังประสบการแพร่ระบาดของยาเสพติดซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๕) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบุกรุกทำลายป่าเพื่อที่ดินทำกินและสิ่งปลูกสร้าง ปัญหาขยะมูลฝอยและคุณภาพของแหล่งน้ำโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแหล่งชุมชนใกล้โรงงานอุตสาหกรรม ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งจากคลื่นทะเลอย่างรุนแรง ปัญหารถยนต์และอุทกภัยทั้งในเขตเมืองและชนบทเป็นประจำทุกปี

๒) ปัญหาและความต้องการของประชาชนระดับจังหวัด

(๑) จังหวัดยะลา

ประเด็นปัญหา	ปัญหา/ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
๑. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น ความไม่สงบในพื้นที่การเกิดคดีอาชญากรรม/ยาเสพติด - ปัญหาระบบโครงสร้างพื้นฐานขาดประสิทธิภาพ เช่น ถนนชำรุด ไฟฟ้าส่องสว่างไม่เพียงพอ	- จัดชุดกู้ชีพ - กู้ภัย - ปรับปรุงการบริหารจัดการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดและอาชญากรรม - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ ปรับปรุง ซ่อมแซมเส้นทางที่ชำรุด
๒. ด้านสังคม	- ปัญหาหลักอบค้ำยาเสพติด - ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่	- เพิ่มด้านตรวจเข้มสกัดจับยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมาย - เพิ่มมาตรการการปราบปรามยาเสพติด - เสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนและผู้สอน - พัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุ

ประเด็นปัญหา	ปัญหา/ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับคุณภาพทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานเนื่องจากสถานการณ์ในพื้นที่ - ขาดกำลังแรงงานเนื่องจากกลุ่มผู้สูงอายุมีเพิ่มมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างเครือข่ายการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรชุมชนทุกระดับ
๓. ด้านเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ - รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงเนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยในพื้นที่ - เส้นทางคมนาคมบางส่วนยังเป็นถนนลูกรัง - ประชาชนขาดกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีอาชีพเสริมสร้างรายได้หลายช่องทางมากขึ้น ทั้งการปลูกพืชชนิดอื่น ๆ ควบคู่กับพืชหลัก - สร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความปลอดภัยและเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัย
๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า - ปัญหาจากไฟป่า - ปัญหามลพิษทางอากาศ ควัน ฝุ่น ละอองจากประเทศเพื่อนบ้าน 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแนวป่าให้ชัดเจน - สร้างจิตสำนึกให้เห็นความสำคัญของป่าไม้ - แก้ไข ป้องกัน ติดตาม บรรเทาปัญหาหมอกควันข้ามแดนร่วมกันโดยวิธีต่าง ๆ เช่น ควบคุมแหล่งที่เกิดไฟป่า/ไฟบนพื้นดิน พัฒนาระบบประเมินสถานการณ์และการแจ้งเตือนล่วงหน้า การแลกเปลี่ยนข้อมูลและเทคโนโลยี และการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อเกิดสถานการณ์ - การจัดการขยะน้ำเสียโดยมาตรการทางกฎหมายควบคู่กับการควบคุมทางสังคม - การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สนับสนุนให้ชุมชนเป็นผู้ดำเนินการบริหารจัดการ

(๒) จังหวัดปัตตานี

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
๑. การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมบاناอำเภอมือ จังหวัดปัตตานี	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมจังหวัดชายแดนใต้สู่อุตสาหกรรมฮาลาล อัจฉริยะ ภายในปี ๒๕๖๗ - ต้องการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมให้มีมาตรฐาน ถูกต้องตามหลัก GMP เนื่องจากสถานที่ผลิตอาหารประกอบด้วยองค์การสะพานปลาเป็น 	<ul style="list-style-type: none"> - เปลี่ยนแปลงผังเมืองเขตอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานีจากสี่มุมเป็นสี่วงเข้มน เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มศักยภาพและอำนาจการแข่งขันสำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ รองรับอุตสาหกรรมใหม่ ฮาลาลทันสมัย หรือ ฮาลาลอัจฉริยะ

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	<p>ที่รับและจำหน่ายอาหารทะเลสด , เขตอุตสาหกรรมปัตตานี ซึ่งมีสถานประกอบการโรงงานที่ทำการผลิตอาหารตั้งอยู่หลายโรงงาน เป็นโรงงานที่ผลิตอาหารส่งออกไปต่างจังหวัด และต่างประเทศไม่ผ่านมาตรฐานตามหลัก GMP</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีโรงงานเดิมที่มี รง.๔ อยู่แล้ว ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ให้อนุญาตให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขและขยายเครื่องจักรได้ - แก้ไขปัญหาร่องน้ำ ตื้นเขิน ต่ำกว่า ๕ เมตร ตลอดแนวร่องน้ำปัตตานีอย่างยั่งยืน โดยตั้งงบประมาณขุดลอก ตลอดลำน้ำในครั้งเดียว เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันหรือขนส่งพาณิชย์สามารถเข้าสู่ร่องน้ำปัตตานีได้ - ดำเนินการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานีเพื่อรองรับตามนโยบาย สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และผลักดันให้ไทยได้เป็น ศูนย์กลางอาหารฮาลาลในภูมิภาค หรือฮาลาลฮับ (Halal Hub) และเป็นครัวโลกตามนโยบายรัฐบาลและกระทรวงอุตสาหกรรม - จัดให้มีตลาดกลางสัตว์น้ำทุกชนิด มีศูนย์อาหารหรือร้านค้าสัตว์น้ำ ค้าปลีก ร้านค้าสำหรับผู้บริโภค และพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ คล้ายตลาดปลาที่ประเทศญี่ปุ่น ทั้งนี้ ควรทำใกล้ๆ กับสะพานปลาปัตตานี อีกทั้งเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับจังหวัด และเป็นเส้นทางท่องเที่ยว ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ - การบริหารจัดการพื้นที่ในเขตอุตสาหกรรมควรมอบหมายหน้าที่ในการบริหารจัดการเป็นหน่วยงานเดียวโดยการบริหารจัดการทั้งระบบ
<p>๒. ต้องการให้ผลักดันเรื่องฮาลาลอย่างจริงจังและการได้ใบรับรองมาตรฐานฮาลาล เพื่อเป็นช่องทางในการขยายตลาดต่างประเทศ / ตลาดโลกมุสลิม และส่งเสริมการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านฮาลาล</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการหน่วยงานหลักหรือเจ้าภาพหลักในการพัฒนาด้านฮาลาล เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานหลักในการพัฒนา และขาดการบูรณาการในการทำงานด้านมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการผลิต เช่น GMP HACCP อย. และ ฮาลาล - ขาดบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถด้านฮาลาล / สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสาขาฮาลาลโดยตรง - ต้องการให้คณะกรรมการอิสลามออกใบรับรองให้เร็วเพื่อให้ทันต่อการ 	<ul style="list-style-type: none"> - แจ้งข้อมูลให้ภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา - การสนับสนุนให้ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้สู่ครัวโลกฮาลาล โดยต้องขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อนำมาศึกษา วิจัยและเรื่องครัวฮาลาลโลก อาทิ วิจัยด้านการตลาดว่าจะต้องส่งไปจำหน่ายตลาดใดประเทศไหนถึงจะเหมาะสมและ เป็นไปได้ วิจัยเรื่องการส่งเสริมและพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ อาหาร วัตถุดิบในจังหวัด เป็นต้น - การประกาศจุดยืนให้ ๓ จังหวัดชายแดนใต้เป็นครัวของโลกด้านเศรษฐกิจฮาลาล เปิดเวทีเจรจา การค้า กับกลุ่มประเทศที่มีประชากร

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	<p>นำไปใช้ในการรับรองมาตรฐานฮาลาล เพื่อรองรับตราฮาลาล ที่ใกล้สิ้นสุดระยะเวลาหรือหมดอายุ</p> <p>-ต้องการให้ขยายระยะเวลาในรับรองมาตรฐานฮาลาลให้มีอายุมากกว่า ๑ ปี และลดอัตราค่าธรรมเนียม เพื่อลดต้นทุนให้กับผู้ประกอบการ</p> <p>- ต้องการผลักดันให้ ๓ จังหวัดชายแดนใต้เป็นครัวฮาลาลโลก</p>	<p>มุสลิม เพื่อหาโอกาสในการจัดจำหน่ายหรือปรับให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคหรือลูกค้า โดยใช้หลักการตลาดนำการผลิต รวมทั้งการให้สิทธิพิเศษกับผู้ประกอบการทุกรายที่ใช้วัตถุดิบในพื้นที่</p>
<p>๓. การแก้ไขปัญหาภาคประมงอย่างจริงจังและเร่งด่วน</p>	<p>- ต้องการให้แก้ไขปัญหาคาการประมงอย่างจริงจังและเร่งด่วน เนื่องจากส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะจังหวัดปัตตานีเคยมีรายได้หลักมาจากภาคประมง</p> <p>- ต้องการให้ภาครัฐเสนอแนะแนวทางการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมเนื่องจากผู้ประกอบการที่ต่อเนื่องจากภาคประมงกำลังจะปิดกิจการ</p> <p>- ต้องการให้ผ่อนปรนเรื่องกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการประกอบการในระยะสั้นและระยะกลาง ให้สามารถปรับตัวได้แล้วค่อยเข้มงวดในระยะยาว โดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายตามมาตรการ IUU ซึ่งนับว่าส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการเรือประมงพาณิชย์เป็นอย่างมากทำให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะต้นทุนค่าใช้จ่ายดำเนินการด้านแรงงาน ก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินการธุรกิจประมง</p> <p>- ทำเทียบเรือประมงปัตตานี ยังไม่ได้มาตรฐาน ไม่สะอาดและถูกสุขลักษณะ</p>	<p>- ภาครัฐควรมีความยืดหยุ่นหรือผ่อนปรนกฎระเบียบ/มาตรการต่างๆ ของกฎหมายให้เอื้อและอำนวยความสะดวกต่อการประกอบการด้านประมงมากยิ่งขึ้นหรือทบทวนอัตราบาทลงโทษที่เกินกว่าเหตุ หรือปรับอัตราโทษให้น้อยลง</p> <p>- การส่งเสริมอุตสาหกรรมประมงและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานได้อย่างราบรื่น โดยแก้ไขกฎหมาย/ระเบียบต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่ออุตสาหกรรม และที่ไม่ใช่เกี่ยวกับการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง การจ่ายค่าแรงประมงเนื่องจากต้องจ่ายค่าแรงตลอด ๓๖๕ วัน กรณีที่เรือประมงออกทำการประมงต้องมีค่าใช้จ่ายในการดูแลแรงงาน รวมถึงต้องมีค่าใช้จ่ายที่พักอาศัยให้แรงงาน ด้วยเหตุนี้เป็นหนึ่งสาเหตุที่ทำให้กลุ่มประมงล่มสลาย และกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานี</p> <p>- การขุดร่องน้ำปัตตานีเพื่อให้เรือประมงเข้าออกไปอย่างสะดวก รวมทั้งให้นำตะกอนดินขึ้นมาบนบก เพื่อให้สามารถขยายพื้นที่ได้ (สอดคล้องกับโครงการขุดลอกและบำรุงรักษาร่องน้ำชายฝั่งทะเลที่ร่องน้ำปัตตานี และจุดจอดพักเรือปัตตานี ที่สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาปัตตานี ได้เสนอไว้แล้ว)</p> <p>- การเปิดเจรจาเรื่องการทำประมงในน่านน้ำสากลระหว่างไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยโดนห้ามทำการประมงในพื้นที่ดังกล่าวเพียงประเทศเดียว ถ้า</p>

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
		<p>สามารถเจรจาการสัมปทานการจับสัตว์น้ำ ในพื้นที่ทะเลเดียวกัน ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพในการทำการประมงที่ดีกว่าเพื่อนบ้าน เกิดการซื้อขายแลกเปลี่ยนและเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ</p> <p>-การเปิดให้มีการเจรจาให้จังหวัดปัตตานีเป็น <u>ศูนย์กลางซ่อมเรือประมงระหว่างประเทศ</u> ได้แก่ ไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย โดยให้ภาครัฐเจรจาร่วมกันในระดับประเทศ โดย</p> <p>อุตสาหกรรมคานเรือ เป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำของเรือประมง มีคนในระบบต้นน้ำมากกว่า ๑,๐๐๐ คน ซึ่งในกระบวนการประกอบด้วย ช่างสี ช่างหมัน ช่างเครื่อง ช่างไม้ ช่างไฟ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ คนน้ำ เป็นต้น ในจังหวัดปัตตานีมีคานเรือใหญ่อันดับต้น ๆ ของประเทศ ที่สามารถรองรับเรือประมงที่ขึ้นคาน คราวละ ๖๐-๗๐ ลำ</p>
<p>๔. ขาดแคลนวัตถุดิบภาคประมง และภาคเกษตร</p>	<p>- ภาคอุตสาหกรรมต้องการวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มีปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ อาทิ ปาล์ม ต้องซื้อวัตถุดิบมาจากต่างจังหวัด , ยาง ต้องซื้อวัตถุดิบจากภาคอีสาน ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูง ทั้งในเรื่องค่าขนส่ง และคุณภาพยางของภาคอีสานต่ำกว่าของภาคใต้</p> <p>- โรงงานอุตสาหกรรมต้องนำเข้าปลาจากต่างประเทศ/ต่างจังหวัด บางโรงนำเข้าเกือบ ๑๐๐ % ทำให้ต้นทุนการผลิตและค่าขนส่งที่เพิ่มขึ้น</p>	<p>- เสนอแนะแนวทางการปรับตัวให้กับภาคอุตสาหกรรม</p> <p>- ผู้ประกอบการต้องปรับตัวโดยการนำเข้าวัตถุดิบภาคประมงจากต่างจังหวัดและต่างประเทศก่อนเพื่อเพิ่มสภาพคล่องในการผลิตระดับประมงเพื่อเลี้ยงดูคนงาน</p> <p>- ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบที่ต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรแปรรูปประมง ให้มีการพัฒนาวัตถุดิบ</p> <p>- ต้องการให้รัฐบาลมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนการผลิตภาคเกษตรเพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกตามความต้องการ ของโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อลดจำนวนนำเข้าวัตถุดิบจากนอกพื้นที่ เช่น ปาล์ม ยาง มะพร้าว</p> <p>- ส่งเสริมการเกษตรเพื่ออุตสาหกรรม ตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ทั้งเกษตรกรเพาะปลูก เพาะเลี้ยง หรือปศุสัตว์ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนเป็น Smart farmer รวมทั้งสนับสนุนเงินทุนเพื่อนำไปต่อยอดเป็นเกษตรกรอัจฉริยะ</p>

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
<p>๕. ไม่มีนักลงทุนขนาดใหญ่เข้ามาลงทุนในพื้นที่</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการพัฒนาพื้นที่ของเอกชน (ตำบลบางเขา อำเภอนองจิก) จำนวนเนื้อที่ประมาณ ๓,๖๐๐ ไร่ ให้เป็นเขตประกอบการตามมาตรา ๓๐ แห่ง พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคม ซึ่งปัจจุบันพื้นที่ดังกล่าวได้รับการเปลี่ยนผังเมืองเป็นสีม่วงสำหรับการส่งเสริมอุตสาหกรรมในพื้นที่ดังกล่าว ดังนั้นจึงต้องการการสนับสนุนจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในการบริหารจัดการในลักษณะของเขตนิคมอุตสาหกรรม รวมทั้งสนับสนุนมาตรการด้านการลงทุน ด้านภาษีและการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในอัตราพิเศษ - ต้องการระบบขนส่งโลจิสติกส์ที่ดี - ต้องการความปลอดภัย/ความสงบในพื้นที่ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับนักลงทุน 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา ผลักดันให้พื้นที่จำนวน ๓,๖๐๐ ไร่ เป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม หรือนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับ การลงทุนตามนโยบาย สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน - สนับสนุนมาตรการด้านต่างๆ อาทิ ด้านการลงทุน ด้านภาษีและการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในอัตราพิเศษสำหรับภาคเอกชนที่มีความสนใจเข้ามาลงทุนเพื่อการดึงดูดและจูงใจให้เข้ามาลงทุนในพื้นที่ - ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของการลงทุน (cluster) ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่มูลค่า - ส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นที่เกื้อกูลต่อการสร้างความมั่นคงในพื้นที่ - การศึกษาเกี่ยวกับระบบโลจิสติกส์ในการขนส่งสินค้าในจังหวัดปัตตานี เช่น ท่าเรือขนถ่ายสินค้าทางน้ำ และระบบรถไฟรางคู่ เป็นต้น เพื่อให้สามารถขนส่งสินค้าส่งออกได้จากในจังหวัดปัตตานี ไม่ต้องนำไปขนส่งที่จังหวัดสงขลา ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกไปตกเป็นของจังหวัดสงขลา จึงต้องการให้ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อให้ GPP ของจังหวัดปัตตานีได้สูงขึ้นด้วย อีกทั้ง เพื่อสนับสนุนข้อเสนอเกี่ยวกับการพัฒนาให้ ๓ จังหวัดชายแดนใต้เป็นครัวฮาลาลโลกด้วย
	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบการต้องการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่สามารถเข้าถึงง่าย เป็นแหล่งข้อมูลฐานเดียว และข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ 	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลฐานเดียวที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรม
<p>๗. ขาดแคลนแรงงานเฉพาะทางและขาดหลักสูตรที่พัฒนาแรงงานเฉพาะทาง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สถานประกอบการขาดแคลนแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแรงงานที่มีฝีมือ และขาดผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการใช้เครื่องจักร ผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านแม่คคาโทนิคช่างซ่อมเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> -สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่ ผลิตแรงงานที่มีฝีมือ หรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่รองรับสถานประกอบการ ในพื้นที่ -สถาบันการศึกษาในพื้นที่ปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	- ผู้ประกอบการต้องการให้มีการเพิ่ม หลักสูตร เช่น PLC ออร์โตแมติกส์	-หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรกำหนดแผน ความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรม ร่วมกัน เพื่อจะได้แก้ปัญหาคาราคาชังและ พัฒนาแรงงาน
๘. ขาดเงินทุนในการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบ การผลิตทั้งระบบ	- ผู้ประกอบการแปรรูปปลากระป๋อง ต้องการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต เปลี่ยนจากใช้แรงงานคนเป็นการใช้ เครื่องจักรทั้งหมดในการผลิต ทำให้ ต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก และต้อง ใช้ผู้เชี่ยวชาญในการวางระบบ ทำให้ ต้องนำเข้าทั้งเครื่องจักรและคนงานที่มี ทักษะจากต่างประเทศทั้งหมด ซึ่ง ภาครัฐสนับสนุนให้มีการปรับเปลี่ยน เพื่อให้สถานประกอบการเข้าสู่ไทย แลนด์ ๔.๐ แต่ไม่ได้สนับสนุนแหล่ง เงินทุนสำหรับสถานประกอบการ ขนาดใหญ่	ให้รัฐบาลสนับสนุนแหล่งเงินทุนและ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และเป็นพี่เลี้ยงให้กับ สถานประกอบการขนาดใหญ่
๙. ต้นทุนการผลิตมี ราคาสูง	-ต้องการแหล่งวัตถุดิบที่มีราคาถูก และที่สามารถซื้อแบบเครดิตได้เพื่อลด ต้นทุนของสถานประกอบการ -ต้องการใช้พลังงานทางเลือกเพื่อลด ต้นทุนในการผลิต เช่น โซลาร์เซลล์	- บูรณาการหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อ แก้ไขปัญหา - ผู้ประกอบการต้องรวมกลุ่มในการซื้อวัตถุดิบ จะทำให้เกิดการต่อรองสินค้าได้ จะได้ราคา วัตถุดิบราคาถูก - ให้รัฐบาลสนับสนุนเทคโนโลยีในการผลิต และ ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก หรือ พลังงานทดแทน อาทิ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานน้ำ เป็นต้น เพื่อช่วยลด ต้นทุนในการผลิต และไม่สร้างผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม
๑๐. การเข้าถึงแหล่ง เงินทุน	ผู้ประกอบการ Start up ต้องการ เงินทุนในการเริ่มต้นการประกอบการ แต่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ เนื่องจากติดปัญหาเรื่องเงื่อนไขบาง เงื่อนไข เช่น ความเคลื่อนไหวทาง การเงิน ไม่มีความรู้ในเรื่องของระบบ บัญชี และต้องการภาครัฐ มีนโยบาย ปลดเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ (Soft loan ๑.๕) ซึ่งเป็นเงินกู้ที่มาเยียวยาผู้ประกอบการ ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จาก	- ให้ความรู้กับผู้ประกอบการในการเข้าถึง แหล่งเงินทุนและการขอสินเชื่อ -ให้รัฐบาลสนับสนุนแหล่งเงินทุนและผ่อน คลายมาตรการ/เงื่อนไขให้เอื้อต่อการเข้าถึง แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ -เสนอให้รัฐบาลช่วยเหลือผู้ประกอบการใน พื้นที่ต่ออายุ Soft loan ๑.๕ ต่อไป

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	สถานการณ์ความไม่สงบ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๗	

(๓) จังหวัดนราธิวาส

ปัญหาที่สำคัญในระดับพื้นที่	ความต้องการ/แนวทางการแก้ไข	อำเภอ
ปัญหาด้านการคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ เพื่ออำนวยความสะดวกการพัฒนาด้านนายแดนเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ	พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศไทย-มาเลเซีย และภายในประเทศ รวมทั้งปรับปรุงซ่อมแซมถนน และสะพาน เชื่อมสายทางต่างๆ ให้สามารถสัญจรไปมาได้สะดวกและพัฒนา ด้านชายแดนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต	ตำบลเจ๊ะเท อำเภอตากใบ
ปัญหาการจัดซื้อที่ดินเพื่อจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส	อุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ทั้งนี้ เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่อันจะส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและยังสามารถป้องกันและแก้ไข ปัญหาในมิติความมั่นคงได้อีกทางหนึ่งด้วย	
ปัญหาการจัดซื้อที่ดินและปรับปรุงพื้นที่ของอาคารเคหะแห่งชาติ เนื้อที่ ๒๕-๒-๑๓ ไร่ เพื่อพัฒนาเมืองสุโขทัย-ลก เป็นเมืองศูนย์กลางการค้าชายแดน	เนื่องจากพื้นที่ของการเคหะแห่งชาติบริเวณโครงการบ้านเอื้ออาทรในพื้นที่อำเภอสุโขทัย-ลก ปัจจุบันถูกทิ้งร้าง และมีสภาพชำรุดทรุดโทรมไม่มีผู้ดูแลรักษา อยู่ในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือต้องเดินทางผ่านบริเวณพื้นที่ดังกล่าว เนื่องจากมีอาคารที่ยังก่อสร้างไม่เสร็จเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ดูแลไม่ทั่วถึง มีทางเข้าออกได้หลายทาง คนร้ายอาจใช้เป็นที่พักบดานหรือซ่อนตัวเพื่อก่อเหตุต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ได้ สภาพภูมิทัศน์ขาดความสวยงาม ไม่เหมาะสมกับสภาพของเมืองท่องเที่ยว และเมืองหน้าด่านชายแดนที่มีพรมแดน ติดกับรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย ดังนั้น รัฐบาลได้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้จัดซื้อที่ดินดังกล่าวและนำมาปรับปรุงและใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ เศรษฐกิจพิเศษของรัฐบาล และสอดคล้องกับความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ของอำเภอสุโขทัย-ลก หรือหน่วยงานอื่นที่เห็นเหมาะสม	ตำบลสุโขทัย-ลก อำเภอสุโขทัย-ลก

ปัญหาที่สำคัญในระดับพื้นที่	ความต้องการ/แนวทางการแก้ไข	อำเภอ
<p>การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน แหล่งน้ำ ระบบสาธารณูปโภค เป็นต้น ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง</p>	<p>ทำการขุดลอกคูคลองและสร้างคูระบายน้ำ ก่อสร้างถนน ปรับปรุงซ่อมแซมเส้นทางเดิม ให้สามารถสัญจรไปได้สะดวก ขยายเขตไฟฟ้า ประปา และบริหารจัดการน้ำในการอุปโภค บริโภค และการทำการเกษตรให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่</p>	<p>ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ</p>
<p>การป้องกันและแก้ไข ปัญหาสาธารณสุขภัย</p>	<p>จังหวัดนครราชสีมาจะประสบปัญหาภัยพิบัติจากอุทกภัยวาตภัย ดินถล่ม และภัยจากไฟฟ้าและหมอกควัน เป็นประจำทุกปี และสถานการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมีความถี่ และแนวโน้มมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างยิ่ง ดังนั้น การแก้ปัญหาดังกล่าวต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคีเครือข่ายในสังคม โดยเฉพาะชุมชนซึ่งเผชิญหน้ากับภัยพิบัติโดยตรงอันดับแรก โดยการเสริมสร้างความพร้อมทางเครือข่ายในการป้องกันภัยทุกระดับของจังหวัดให้เกิดความเข้มแข็ง มีข้อมูลการแจ้งเตือนภัยที่น่าเชื่อถือได้ มีความพร้อมในการรองรับกับสถานการณ์การเกิดภัยพิบัติของจังหวัด</p>	<p>ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ โดยเฉพาะชุมชนที่เผชิญหน้ากับภัยพิบัติโดยตรง อันดับแรก และชุมชนที่เจอปัญหาภัยพิบัติซ้ำซาก</p>
<p>ปัญหาการว่างงาน และ ความยากจน</p>	<p>จังหวัดนครราชสีมามีอัตราการว่างงานร้อยละ ๑.๗๔ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมามีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ ๑.๖๗ เนื่องจากหลายสาเหตุ เช่น จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในพื้นที่มีจำนวนมากขึ้น ประกอบกับนักศึกษาจบใหม่ที่มีค่านิยมในการกลับมาทำงานในพื้นที่ ซึ่งโดยสภาพเศรษฐกิจนั้นไม่สามารถขยายตำแหน่งงานรองรับกำลังแรงงานเหล่านี้ได้ ปัญหาเรื่องสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ยังเป็นแรงสนับสนุนให้เกิดผลกระทบต่อแรงงานในพื้นที่และกำลังแรงงานส่วนใหญ่ทำงานในภาคเกษตร รองลงมาเป็นพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาดดังนั้น การแก้ไขปัญหาคควรดำเนินการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพหรืออบรมอาชีพ หาแหล่งเงินทุนให้กับเกษตรกรและมีการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อ เพิ่มมูลค่าสร้างกลุ่มอาชีพในหมู่บ้านให้ประชาชนในหมู่บ้าน มีรายได้เพิ่มขึ้น และฝึกอบรมให้ความรู้ ด้านการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ตามความต้องการของประชาชน 	<p>ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ</p>

ปัญหาที่สำคัญในระดับพื้นที่	ความต้องการ/แนวทางการแก้ไข	อำเภอ
	<p>๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้การอบรมวิชาชีพ ระยะเวลาสั้นให้กับคนในพื้นที่เพื่อสร้างอาชีพ</p> <p>๓. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบแนวทางและเป้าหมายในการประกอบอาชีพ เพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจของมาเลเซียและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน</p> <p>๔. สนับสนุนขบวนการเรียนรู้ของชุมชน/หมู่บ้านในการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมให้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตและแปรรูปอาหาร ส่งเสริมจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ มีการอบรมในรูปแบบต่างๆ</p> <p>๕. แรงงานส่วนใหญ่ในจังหวัดนราธิวาส เป็นแรงงานที่ไม่มีฝีมือและขาดทักษะจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพแรงงานให้มีทักษะสูงขึ้นและตรงกับความต้องการของตลาด</p>	
<p>ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และการบริหารจัดการด้านคุณภาพผลผลิตและการตลาด</p>	<p>ประชาชนในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรเป็นหลัก แต่ในปัจจุบันมักจะประสบปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ ซึ่งอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ ราคาน้ำมันสูงขึ้น หรือปริมาณผลผลิตล้นตลาด และการขนส่งที่ค่อนข้างไกล เป็นต้น จำเป็นต้องเร่งดำเนินการ ดังนี้</p> <p>๑. บริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่</p> <p>๒. ส่งเสริมการรวมกลุ่มให้เข้มแข็ง ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลผลิตทางการเกษตร</p> <p>๓. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>๔. มีการประกันราคาที่สูง และให้มีหน่วยงาน ให้ความรู้ทางด้านการเกษตรให้กับเกษตรกรอย่างจริงจัง</p> <p>๕. สร้างศูนย์รวมและกระจายสินค้า เพื่อให้สะดวกในการเดินทางในการทำการค้าระหว่างประเทศ</p> <p>๖. ก่อสร้างถนนสายใหม่ และปรับปรุงซ่อมแซมถนนสายเดิม เพื่อให้ประชาชนสัญจรได้สะดวกการขนส่งสินค้าเกษตรทำได้รวดเร็ว เพื่อลดการเสียหายของผลผลิต</p> <p>๗. จัดหาแหล่งทำกินให้ประชาชนที่ไม่มีแหล่ง ทำกิน (ที่ดิน) และส่งเสริมความรู้เพื่อยกระดับมาตรฐานผลผลิต และสนับสนุนปัจจัยการผลิตเนื่องจากต้นทุนมีราคาสูง สนับสนุนแหล่งเงินทุนในพื้นที่ให้กับเกษตรกร</p> <p>๘. จัดให้มีสถานที่กลางในการจำหน่ายผลผลิตด้านการเกษตรและอาหารของตำบลสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนฝึกอาชีพให้แก่ประชาชนในชุมชนทุกหมู่บ้านที่</p>	<p>ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ</p>

ปัญหาที่สำคัญในระดับพื้นที่	ความต้องการ/แนวทางการแก้ไข	อำเภอ
	มีตามความต้องการอยากให้รัฐบาลช่วยแก้ไขราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำทุกหมู่บ้านที่มีความต้องการ	
ปัญหาการจัดการศึกษาบนพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างและความรู้สึกแปลกแยกระหว่างพุทธและมุสลิม	<p>เนื่องมาจากสถานการณ์ความไม่สงบและความรุนแรงจากการก่อการร้ายในพื้นที่ ทำให้การดำเนินการจัดการศึกษาไม่สามารถดำเนินการได้ปกติเหมือนพื้นที่จังหวัดอื่นๆ ของประเทศไทย สถานศึกษาต้องหยุดการเรียนการสอนบ่อยครั้ง และครูมีการขอย้ายออกนอกพื้นที่ นักเรียนทั้งโรงเรียนรัฐและโรงเรียนเอกชนไม่ได้รับการศึกษาอย่างเต็มศักยภาพ ทำให้คุณภาพการจัดการศึกษาของจังหวัดนราธิวาสทั้งภาครัฐและเอกชนมีคุณภาพต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ โดยวัดจากผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test) จังหวัด จึงจำเป็นต้องส่งเสริมด้านการศึกษาให้กับประชาชนและเยาวชนในพื้นที่ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. รัฐควรที่จะส่งเสริมให้สถาบันปอเนาะ ให้มีการเรียนการสอน ทั้ง ๒ ระบบ ทั้งสามัญและศาสนา โดยรัฐควรที่จะเข้าไปอุดหนุนทางด้านงบประมาณในการจัดระบบการศึกษาให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น เพื่อใช้เป็นช่องทาง จชต. ในมิติของความมั่นคง ๒. ส่งเสริมให้สถานศึกษาทุกแห่งในพื้นที่ จชต. จัดให้มีวิชาหรือหลักสูตรภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม อาทิเช่น ภาษาจีน ภาษามาเลย์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น ๓. เร่งรัดพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยการสร้างผู้เรียนและผู้สอนที่มีคุณภาพด้วยมาตรฐานการศึกษา และการพัฒนาศักยภาพชุมชน ประชาชนให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงด้วยการเรียนรู้ 	ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ
การแก้ไขปัญหาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส	<p>โครงสร้างประชากรของจังหวัดนราธิวาสมีลักษณะเป็นรูปแบบคล้ายทรงกรวยปากแคบ ประชากรส่วนใหญ่เป็นวัยเด็กและวัยทำงาน แม้ว่า ผู้สูงอายุเป็นกลุ่มวัยยังมีจำนวนน้อย แต่จังหวัดยังมีผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้พิการมีจำนวนค่อนข้างสูง จึงควรดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มดังกล่าว ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและบุคคล ในครอบครัว ให้เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย ๒. ส่งเสริมด้านสาธารณสุขให้ประชาชนผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐ ๓. จัดกิจกรรมรณรงค์ควบคุม ป้องกันโรคติดต่อในชุมชน ส่งเสริมด้านการศึกษาให้เยาวชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง 	ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ

ปัญหาที่สำคัญในระดับพื้นที่	ความต้องการ/แนวทางการแก้ไข	อำเภอ
	๔. ส่งเสริมการประกอบอาชีพและพัฒนาศักยภาพผู้สูงวัยผู้ด้อยโอกาสและครอบครัว เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข	
ปัญหาความมั่นคง เช่น ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ ปัญหาอาชญากรรม และปัญหายาเสพติด เป็นต้น	<p>สถิติเหตุการณ์ในช่วงปีหลังๆ มามีแนวโน้ม ลดลงโดยสถิติเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นสูงสุดในปี พ.ศ.๒๕๕๐ และลดลงเป็นลำดับมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบัน โดยจังหวัดนราธิวาสได้ดำเนินการพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่นับตั้งแต่เริ่มเกิดเหตุการณ์ (๔ มกราคม ๒๕๕๗) จนถึงปัจจุบัน มีการเร่งรัดทำงานเชิงรุก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและการปฏิบัติการจิตวิทยาสังคม เป็นการดำเนินงานที่เข้าถึงประชาชนทุกชาติ ศาสนา และทุกพื้นที่อย่างทั่วถึง ดังนั้น แนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนากำลังภาคประชาชนให้มีศักยภาพในการคุ้มครองและรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน/ชุมชนของตนเอง จากสถานการณ์การก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ ๒. ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกและเป็นธรรมและสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยง โดยการสร้างพื้นที่ความปลอดภัย ๓. เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นเพื่อแสวงหาทางออกจากความขัดแย้ง และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนาพื้นที่ ๔. พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มี ความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ๕. ส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด และส่งเสริม การประชาสัมพันธ์ในทุกมิติเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัดทั้งในและต่างประเทศ 	ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ

๓.๑.๒.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

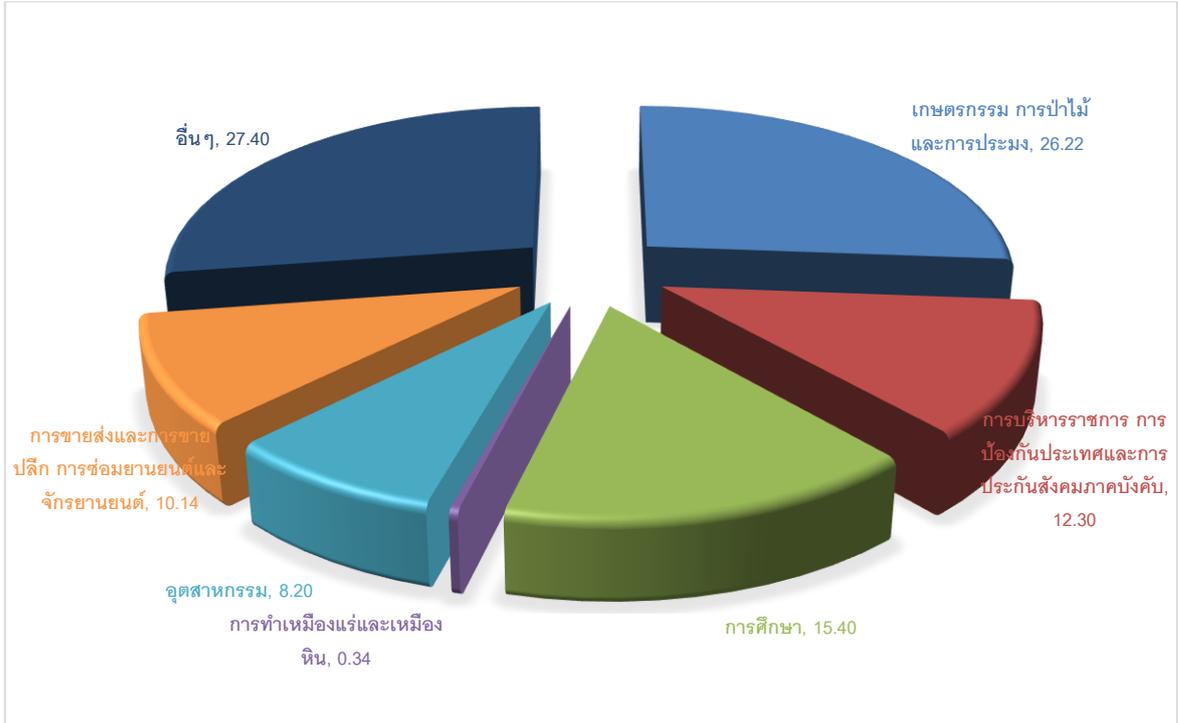
- ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (GRP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (Gross Provincial Cluster Products : GPCP) ในปี ๒๕๖๕p มีมูลค่าเท่ากับ ๑๔๔,๙๒๒ ล้านบาท หดตัวร้อยละ ๒.๒๘ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๔ ซึ่งอยู่ที่ ๑๔๘,๓๑๐ ล้านบาท เป็นผลมาจากการผลิตภาคเกษตรหดตัวร้อยละ ๑๑.๑๑ โดยสาขาเกษตรมีมูลค่ามากที่สุด อยู่ที่ ๓๗,๙๙๒ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๖.๒๒ รองลงมาเป็นสาขาการศึกษา ร้อยละ ๑๕.๔๐ สาขาบริหารราชการฯ ร้อยละ ๑๒.๓๐ ตามลำดับ สำหรับสาขาอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๑๑,๘๗๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๘.๒๐ และสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ๔๘๖ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๐.๓๔ โดยประชากรมีรายได้ต่อหัว (GPCP Per Capita) เท่ากับ ๗๗,๖๓๖ บาท

สาขาการผลิต	๒๐๒๐r (๒๕๖๓)	๒๐๒๑r (๒๕๖๔)	๒๐๒๒p (๒๕๖๕)
ภาคเกษตร	๓๗,๑๘๘	๔๒,๗๓๙	๓๗,๙๙๒
เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	๓๗,๑๘๘	๔๒,๗๓๙	๓๗,๙๙๒
ภาคนอกเกษตร	๑๐๑,๖๓๔	๑๐๕,๕๗๐	๑๐๖,๙๓๐
ภาคอุตสาหกรรม	๑๒,๗๐๙	๑๓,๙๗๒	๑๔,๙๐๕
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๕๕๑	๖๒๙	๔๘๖
อุตสาหกรรม	๙,๙๙๗	๑๑,๐๑๓	๑๑,๘๗๙
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ	๑,๙๑๓	๒,๐๗๘	๒,๒๘๕
การจัดหาน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสียรวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	๒๔๘	๒๕๓	๒๕๕
ภาคบริการ	๘๘,๙๒๕	๙๑,๕๙๘	๙๒,๐๒๕
การก่อสร้าง	๗,๔๐๓	๘,๓๖๘	๘,๒๓๑
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	๑๖,๓๒๙	๑๖,๓๖๔	๑๔,๖๙๔
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๓,๒๔๗	๔,๑๐๔	๔,๐๙๑
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๗๘๕	๖๐๓	๑,๐๐๙
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑,๘๘๙	๒,๐๐๘	๑,๙๒๒
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๖,๙๐๓	๖,๘๓๕	๗,๓๓๙
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๕,๑๐๘	๕,๔๓๙	๕,๖๑๐
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ	๘๙	๗๘	๗๕
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	๕๐๐	๕๑๔	๕๘๕
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๘,๑๐๒	๑๗,๗๙๔	๑๗,๘๓๒
การศึกษา	๒๑,๒๔๓	๒๑,๘๓๖	๒๒,๓๒๔
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๕,๖๔๒	๖,๐๘๑	๖,๖๘๗
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๑๘๒	๒๑๓	๒๓๖
กิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ	๑,๕๐๔	๑,๓๖๔	๑,๓๙๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด	๑๓๘,๘๒๒	๑๔๘,๓๑๐	๑๔๔,๙๒๒
รายได้ต่อหัว (GPCP Per Capita)	๗๕,๐๔๙	๗๙,๘๐๔	๗๗,๖๓๖
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๑,๘๕๐	๑,๘๕๘	๑,๘๖๗

[ที่มา: ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรื P= ตัวเลขเบื้องต้น]

ภาพแสดงโครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕P

- ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๑) โรงงานอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการตาม พรบ.โรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวนทั้งสิ้น ๕๓๒ โรง เงินลงทุนรวม ๒๖,๘๓๑.๓๘ ล้านบาท คนงาน ๑๖,๕๘๓ และแรงแม่เครื่องจักร ๑,๕๙๙,๓๙๐.๙๙ แรงแม่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางแสดงข้อมูลโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ ประกอบกิจการตาม พรบ.โรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

จังหวัด	โรงงาน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	เครื่องจักร (แรงแม่)
ยะลา	๑๘๐	๑๒,๔๑๔.๐๘	๖,๔๓๕	๖๘๒,๘๒๕.๑๖
ปัตตานี	๑๗๓	๙,๕๙๒.๓๙	๖,๓๙๙	๔๑๗,๘๒๕.๐๐
นราธิวาส	๑๘๒	๔,๘๒๔.๙๑	๓,๗๔๙	๔๙๘,๗๔๐.๘๓
รวม	๕๓๕	๒๖,๘๓๑.๓๘	๑๖,๕๘๓	๑,๕๙๙,๓๙๐.๙๙

ที่มา: ระบบข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรม

ตารางแสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน(โรง)			
	จังหวัดยะลา	จังหวัดปัตตานี	จังหวัดนราธิวาส	กลุ่ม จชต.
ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑	๑	๒	๔
อุตสาหกรรมอาหาร	๑๖	๕๘	๒๔	๙๘
สิ่งทอ	๐	๑	๐	๑
อุตสาหกรรมเครื่องตี	๑	๐	๔	๕
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๑	๐	๑	๒
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๕๑	๒๑	๓๘	๑๑๐
เครื่องเรือนหรือเครื่องتبต่างๆ	๓	๑	๓	๗
ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๑	๐	๐	๑
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	๐	๑	๐	๑
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๖	๑๔	๙	๒๙
ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๒๐	๗	๔	๓๑
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๒	๓	๑	๖
ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	๑๙	๒๐	๒๔	๖๓
ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๑	๐	๐	๑
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑	๑๑	๘	๒๐
ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๓	๓	๑	๗
ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมฯ	๔	๑๑	๘	๒๓
การผลิตอื่นๆ	๕๐	๓๑	๕๕	๑๓๖
รวม	๑๘๐	๑๗๓	๑๘๒	๕๓๕

[ที่มา: ระบบข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรม ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ม.ค. ๒๕๖๘]

จากตารางจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีการประกอบกิจการโรงงานหมวดกลุ่มอุตสาหกรรมมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ คือ จำนวน ๑๓๖ โรง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๒ รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จำนวน ๑๑๐ โรง คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕๖ และกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน ๙๘ โรง คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๑ แต่หากพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดที่มีการประกอบกิจการมากที่สุด คือ จังหวัดนราธิวาส รองลงมาคือจังหวัด ยะลา (๑๘๐ โรง) และจังหวัดปัตตานี น้อยที่สุด (๑๗๓ โรง)

ตารางแสดงจำนวนเงินทุน แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)			
	จังหวัดยะลา	จังหวัดปัตตานี	จังหวัดนราธิวาส	กลุ่ม จชต.
ผลิตภัณฑ์จากพืช	๖๙.๐๐	๒๘๗.๑๓	๑๘.๘๕	๓๑๔.๙๘
อุตสาหกรรมอาหาร	๑๘๘.๗๒	๒,๐๕๐.๘๐	๗๙๒.๐๑	๓,๐๓๑.๕๓
สิ่งทอ	-	๑.๕๐	-	๑.๕
อุตสาหกรรมเครื่องตี	๑๗.๘๖	-	๖๐.๗๙	๗๘.๖๕
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๓๕.๐๐	-	๓๗	๗๒
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๘๖๗.๒๓	๓๓๙.๕๕	๘๕๓.๓๒	๒,๐๖๐.๑

เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งฯ	๑๔๕.๔๘	๐.๕๔	๔.๕๒	๑๕๐.๕๔
ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๗.๙๐	-	-	๗.๙
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	-	๖๙.๗๕	-	๖๙.๗๕
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๑๒๓.๒๐	๕๙๓.๙๘	๓๑๖.๓๓	๑,๐๓๓.๕๑
ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๑,๙๕๖.๖๗	๘๓๑.๐๙	๔๑๗.๓๐	๓,๒๐๕.๐๖
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๑๔.๘๐	๓๘.๒๐	๑๕.๕๐	๖๘.๕
ผลิตภัณฑ์อโลหะ	๓๙๓.๒๒	๓๑๙.๖๙	๕๒๗.๕๕	๑,๒๔๐.๔๖
ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๐.๖๘	-	-	๐.๖๘
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑.๗๐	๑๖๒.๐๕	๔๒.๓๙	๒๐๖.๑๔
ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๔.๖๕	๔๓.๖๘	๗.๗๐	๕๖.๐๓
ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมฯ	๑๐๒.๓๓	๔๐๙.๗๔	๒๖๒.๔๕	๗๗๔.๕๒
การผลิตอื่นๆ	๘,๕๐๑.๑๕	๔,๔๔๔.๗๐	๑,๔๘๖.๐๔	๑๔,๔๓๑.๘๙
รวม	๑๒,๔๒๙.๕๘	๙,๕๙๒.๓๙	๔,๘๔๑.๗๔	๒๖,๘๖๓.๗๑

[ที่มา: ระบบข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรม ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘]

จากตารางจำนวนเงินทุน แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด ๒๖,๘๖๓.๗๑ ล้านบาท โดยมีการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ เป็นเงิน ๑๔,๔๓๑.๘๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๗๒ รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง เป็นเงิน ๓,๒๐๕.๐๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙๓ และ กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร เป็นเงิน ๓,๐๓๑.๕๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๘ แต่หากพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดยะลา มีการลงทุนมากที่สุดคือเป็นเงิน ๑๒,๔๒๙.๓๙ ล้านบาท รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานี มีจำนวน ๙,๕๙๒.๓๙ บาท และจังหวัดนราธิวาส จำนวน ๔,๘๔๑.๗๔ ล้านบาท

ตารางแสดงจำนวนคนงาน แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

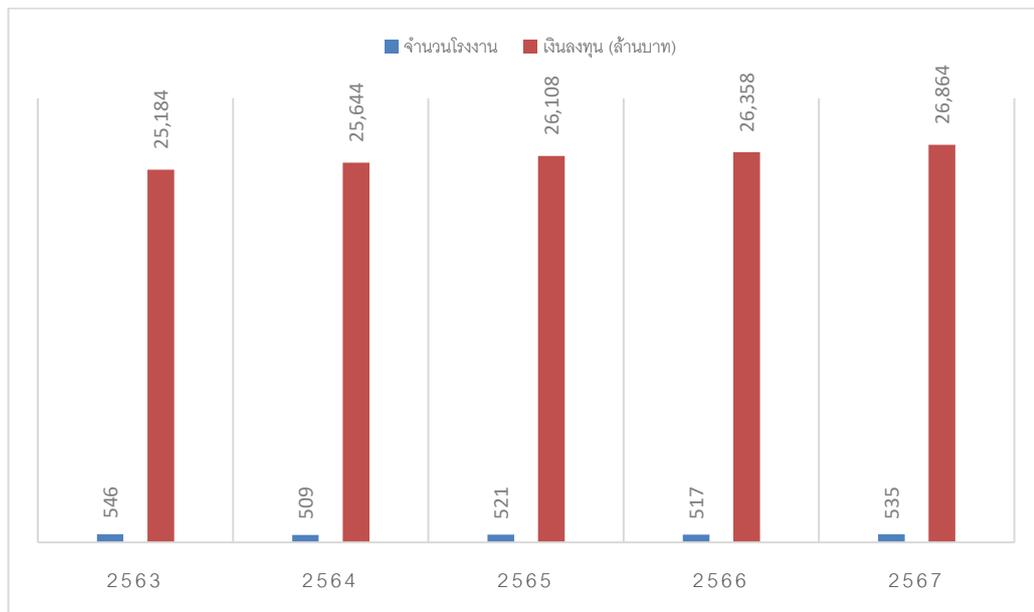
กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนคนงาน (คน)			
	จังหวัดยะลา	จังหวัดปัตตานี	จังหวัดนราธิวาส	กลุ่ม จชต.
ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑๕	๔๐	๖๕	๑๒๐
อุตสาหกรรมอาหาร	๑๕๒	๒,๖๗๐	๕๗๓	๓,๓๙๕
สิ่งทอ	-	๓๐	-	๓๐
อุตสาหกรรมเครื่องตี	๓๕	-	๒๓	๕๘
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๒๕๐	-	๓๓๕	๕๘๕
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๒,๓๓๙	๑,๐๕๙	๙๗๑	๔,๓๖๙
เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งฯ	๔๑๓	๓	๑๐๐	๕๑๖
ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๑๘	-	-	๑๘
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	-	๒๐	-	๒๐
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๓๖	๑๕๙	๑๓๓	๓๒๘
ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๑,๕๖๕	๗๘๑	๕๘๔	๒,๙๓๐
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๓๐	๕๖	๕	๙๑
ผลิตภัณฑ์อโลหะ	๔๑๐	๔๑๐	๒๙๗	๑,๑๑๗

ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๑๕	-	-	๑๕
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๐	๑๑๒	๔๙	๑๗๑
ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๒๘	๕๒	๓	๘๓
ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมฯ	๖๖	๓๕๐	๑๘๕	๖๐๑
การผลิตอื่นๆ	๑,๐๑๖	๖๕๗	๓๘๔	๒,๐๕๗
รวม	๖,๔๕๐	๖,๓๗๓	๓,๗๐๗	๑๖,๕๒๐

[ที่มา: ระบบข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรม ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘]

จากตารางจำนวนคนงาน แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีการจ้างงานทั้งหมด ๑๖,๕๒๐ คน โรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่จ้างงานมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จำนวน ๔,๓๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๕๑ รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน ๓,๓๙๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕๕ และกลุ่มอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยางจำนวน ๒,๙๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๗๓ แต่หากพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดยะลา มีการจ้างงานมากที่สุด คือ ๖,๓๘๕ คน รองลงมา คือจังหวัดปัตตานี ๖,๓๗๓ คน และนราธิวาส จำนวน ๓,๗๓๐ คน ตามลำดับ

กราฟแสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา

จำนวนโรงงานในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา จังหวัดภาคใต้ชายแดนภาคอุตสาหกรรมมีความเคลื่อนไหวเติบโตในอัตราที่ต่ำมากทั้งในส่วนของจำนวนโรงงานและเงินลงทุน ซึ่งเป็นผลมาจากนักลงทุนภายนอกไม่มั่นใจในการมาลงทุนในพื้นที่

(๒) การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน

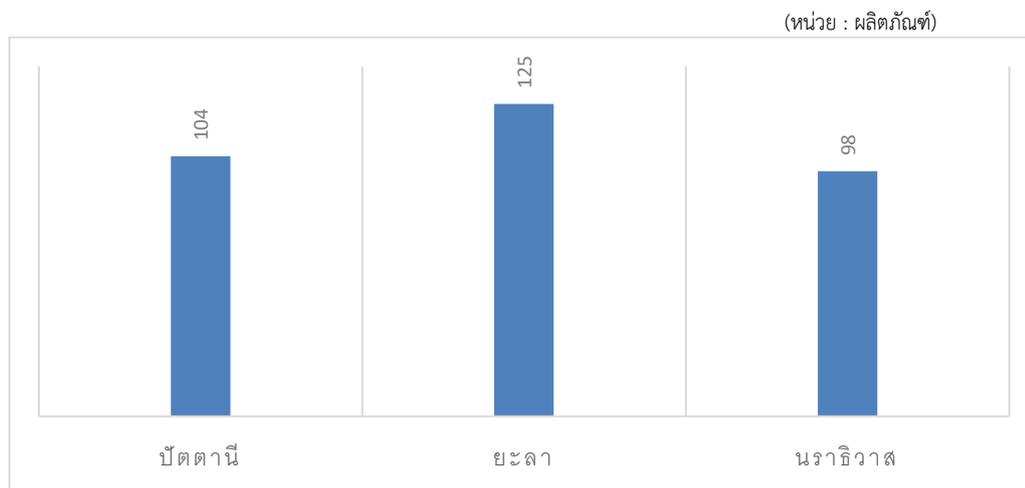
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน จำนวน ๗ แปลงเป็นประเภทหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อการก่อสร้าง) ๓ แปลง หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิต (เพื่อการก่อสร้าง) ๒ แปลง ชนิดแร่ดินขาว ๑ แปลง ชนิดแร่หินแมงกานีสและเซอร์เพนทีไนต์ ๑ แปลง แยกเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

ตารางแสดงการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	ประเภทหินอุตสาหกรรม (แปลง)			
	หินอุตสาหกรรม ชนิดหินปูน (เพื่อการก่อสร้าง)	หินอุตสาหกรรม ชนิดหินแกรนิต (เพื่อการก่อสร้าง)	ชนิดแร่ดินขาว	ชนิดแร่หินแมงกานีส และเซอร์เพนทีไนต์
ยะลา	๓	-	-	-
ปัตตานี	-	-	-	-
นราธิวาส	-	๒	๒	๑
รวม	๓	๒	๑	๑

(๓) การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘ จำนวน ๓๒๗ ผลิตภัณฑ์ แยกเป็น จังหวัดยะลา ๑๒๕ ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๒๓ จังหวัดปัตตานี ๑๐๔ ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๐ และจังหวัดนราธิวาส ๙๘ ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๙๖ โดยผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองส่วนใหญ่เป็นประเภทของใช้ รองลงมาเป็นประเภทอาหาร และประเภทผ้า

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

- ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนและผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

๑. กระทรวงอุตสาหกรรม ได้กำหนดแผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ใน ๔ ประเด็น (๑) การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม (๒) การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมยุคใหม่ (๓) การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model (๔) การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๗๐) ได้กำหนดทิศทางในการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์แปรรูปเกษตรเป็นสินค้ามูลค่าสูง เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ขยายการผลิตให้เพียงพอต่อการเป็นวัตถุดิบสู่กระบวนการแปรรูประดับกลางน้ำหรือปลายน้ำเพื่อเป็นสินค้ามูลค่าสูง

๓. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๗๐) ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการค้าชายแดน บนสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ได้กำหนดทิศทาง ในการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม คือพัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรหลัก ของกลุ่มจังหวัดและ พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมการค้าชายแดน

๔. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ราชปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนา ใน ๓ ประเด็น (๑) การเสริมสร้างศักยภาพอุตสาหกรรม แปรรูปเกษตรให้เติบโตและเข้มแข็ง (๒) การส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๓) การสนับสนุนปัจจัยให้เอื้อต่อการลงทุน

๕. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานีราชปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้กำหนด แนวทางการพัฒนาใน ๓ ประเด็น คือ (๑) ยกระดับขีดความสามารถในการ แข่งขันอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ฮาลาล รongรับตลาดทั้งในและต่างประเทศกลยุทธ์ (๒) พัฒนากำลังคนด้าน อุตสาหกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ยุคดิจิทัล (๓) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการข้อมูล เพื่อให้การ ปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใสมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๖. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาสราชปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้กำหนด แนวทางการพัฒนา ใน ๔ ประเด็น (๑) การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้ เข้มแข็งด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (๒) ส่งเสริมการผลิตและผลิตภัณฑ์สู่มาตรฐานอุตสาหกรรม (๓) การส่งเสริม การบริหารจัดการอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๔) สนับสนุนให้เกิดปัจจัยเอื้อต่อการลงทุน ภาคอุตสาหกรรม

๗. อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพหรือผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้แก่

- (๑) อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์จากยาง
- (๒) อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้
- (๓) อุตสาหกรรมอาหาร (ประมง)
- (๔) ไม้ผล (ทุเรียน ลองกอง มังคุด)
- (๕) พืชน้ำมัน (ปาล์ม มะพร้าว)
- (๖) พืชสมุนไพร
- (๗) ผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์

- การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

สำนักอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนได้ร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่าย ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ SMEs ประชุมเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ราชปี พ.ศ.๒๕๖๘ โดยประเมินศักยภาพในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคต ของอุตสาหกรรมประกอบการด้วยการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) รวมทั้งการ วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันนโยบายหรือแผนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและความต้องการของประชาชน ปัญหาหรือข้อจำกัดในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมได้ข้อสรุปร่วมกันดังนี้

**(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
โดยใช้ ๔M (Man Material Money และ Management/Methods) ในการวิเคราะห์**

จุดแข็ง (Strength): S	จุดอ่อน (Weakness) : W
S๑ มีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลายสำหรับเป็นวัตถุดิบป้อนโรงงาน เช่น ยางพารา ไม้ยางพารา ผลไม้ เป็นต้น (Material)	W๑ อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้น มูลค่าเพิ่มน้อย และขาดการต่อยอดสู่ อุตสาหกรรมใหม่ๆ (Management)
S๒ มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปยาง และแปรรูปไม้ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เช่น ถุงมือยาง โรงเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพารา (Material)	W๒ มีการใช้เครื่องจักร/เทคโนโลยีแบบเดิม ๆ ไม่ทันสมัยต่อสถานการณ์ปัจจุบัน (Management)
S๓ มีผลผลิตทางการเกษตรที่มีศักยภาพ สามารถนำมาต่อยอดในการทำผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปพร้อมบริโภค เช่น พืชสมุนไพร ส้มแขก น้ำผึ้งชันโรง (Material)	W๒ สถานประกอบการขนาดเล็ก ขนาดจิ๋ว (Micro) ยังขาดระบบการบริหารจัดการที่ดี (บริหารแบบครอบครัว) (Management)
S๔ มีอุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะการทำประมงในแต่ละปี ปริมาณไม่น้อยกว่า แปดหมื่นตัน (Material)	W๓ ผู้ประกอบการยาง/แปรรูปไม้ พึ่งพาดตลาดภายนอกประเทศเป็นหลัก(จีน) ส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมปัจจัยเสี่ยงในการส่งออกหรือจำหน่ายได้ (Management)
S๕ มีผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่นสามารถต่อยอดเชิงพาณิชย์ได้ (Material)	W๔ ขาดแคลนแรงงานขาดทักษะฝีมือ (skilled labor) เช่น นายม้าเลื่อยไม้ สถาปนิกผู้ออกแบบงานไม้และช่างไม้ผู้ออกแบบงานสถาปัตยกรรม (Man)
S๖ มีเครือข่ายในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เข้มแข็ง เช่น สถาบันการศึกษา/สถาบันทางวิชาการ สถาบันอุตสาหกรรมจังหวัด/กลุ่มจังหวัด หอการค้าจังหวัด สสว. SME Bank (man)	W๕ ผู้ประกอบการบางรายขาดเงินทุนในการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรใหม่ และเงินทุนหมุนเวียนรวมทั้งไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ได้ (ยังไม่เข้าระบบภาษี และการจัดทำบัญชี) (Money)
S๗ มีระบบสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจได้ เช่น ฐานข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม รายงานภาวะอุตสาหกรรม (Management)	W๖ สินค้าชุมชนส่วนใหญ่คุณภาพยังไม่ได้มาตรฐาน เช่น มผช./ฮาลาล/อย. (Management)
	W๗ ผู้ประกอบการบางรายขาด mindset ในการเป็นผู้ประกอบการ ไม่เข้าใจและไม่ให้ความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งยังขาดความเข้าใจในการทำคาร์บอนเครดิต คาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Man)

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกนั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

โอกาส (Opportunity) : O	ข้อจำกัด (Threats) : T
O๑ รัฐบาลสนับสนุนนโยบาย Thailand ๔.๐ โดยการส่งเสริมให้มีการนำนวัตกรรมใช้ในการแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ (Policy)	T๑ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ส่งผลกระทบต่อวัตถุดิบทางการเกษตรทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ (Environment)
O๒ ภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น อุตสาหกรรมสีเขียว BCG ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality)	T๒ กฎหมาย กฎระเบียบฯ เป็นอุปสรรคในการลงทุน เช่น กฎหมายผังเมือง ส่งผลให้อุตสาหกรรมบางประเภทไม่สามารถประกอบกิจการได้ (Legal)
O๓ รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนส่งเสริมให้มีการลงทุนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น โครงการเมืองต้นแบบ”สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษฯ การส่งเสริมการลงทุน(BOI) โดยการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษี (Policy)	T๓ ภาวะเศรษฐกิจโลกตกต่ำ มีผลกระทบต่อส่งออกสินค้า (Economic)
O๔ รัฐบาลมีนโยบายการพัฒนากระบวนข้อมูลและการจัดทำ Big Data (Policy)	T๔ ชุมชนบริเวณโดยรอบโรงงาน ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อโรงงานในด้านลบ (Social)
O๕ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สังคมเพื่อรักษาสภาพ ทำให้มีโอกาสในการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพยิ่งขึ้น (Social)	T๕ เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน (Political)
O๖ รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการผลิตสินค้ามีคุณภาพและมาตรฐาน เช่น อาหารฮาลาล GMP และมาตรฐานอื่น ๆ รวมทั้งสนับสนุนการรวมกลุ่มในรูปแบบคลัสเตอร์เพื่อสร้างอำนาจในการต่อรอง (Policy)	
O๗ การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศช่วยสร้างโอกาสการขยายความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐานและการค้าการลงทุนร่วมกัน (Economic)	
O๘ การพัฒนาสื่อสังคมออนไลน์ เป็นโอกาสในการเพิ่มช่องทางการตลาดให้กับผู้ประกอบการ (Technology)	
O๙ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี ทำให้ผู้ประกอบการสามารถนำไปปรับใช้เพื่อลดต้นทุน ลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในตลาดได้ (Technology)	
O๑๐ นโยบายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เป็นโอกาสที่สถานประกอบการฯ มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการขายคาร์บอนเครดิต (carbon credit) (Policy)	

โอกาส (Opportunity) : O	ข้อจำกัด (Threats) : T
S๑๑ โครงข่ายคมนาคมขนส่งมีความหลากหลายสามารถเชื่อมโยงทั้งในและต่างประเทศ (Economic)	

(๓)TOWS Matrix

แนวทางเชิงรุกใช้จุดแข็งในการช้อน โอกาส (S-O)	แนวทางลดจุดอ่อน ด้วยการหาและใช้ประโยชน์จาก โอกาส (W-O)
<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอาหาร (S๑,๒,๓,๔O๓) - ส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (S๑,๒,๓,๔,๕O๔,๙) - ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐาน (อย./ฮาลาล GMP/HACCP/ISO/มผช./มอก.เอส/มอก.) (S๑,๓,๐๕) - ส่งเสริมการนำข้อมูลสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจลงทุน(S๓O๓) - ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามโมเดล BCG (S๑,๒,๓,๔,๕O๑,๒) - ส่งเสริมความร่วมมือกับเครือข่ายในการพัฒนาและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม (S๖O๑,๒,๕,๗) 	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ขั้นต้นสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (W๑O๑,) - ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมทดแทนแรงงานทักษะฝีมือ (W๕O๙) - สนับสนุนแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำเพื่อการต่อยอดและปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี เครื่องจักรที่ทันสมัย (W๑,๖O๑,๒) - ส่งเสริมการทำ Carbon Credit เพื่อเพิ่มรายได้สู่การปรับเปลี่ยนเครื่องจักร เทคโนโลยีการผลิต (W๒,๖O๑๐) - สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม มาใช้ในกระบวนการผลิต เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (W๘O๑,๙) - สนับสนุนผู้ประกอบการนำระบบ IOT มาใช้ในการบริหารจัดการ (W๒,๓O๑,๒) - ส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมฯ เพื่อเพิ่มอำนาจในการต่อรอง (W๔O๕,๘) - ควบคุม กำกับผู้ประกอบการให้ประกอบกิจการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน/ชุมชน (W๘T๔) - ติดตามสถานการณ์ ภาวะเศรษฐกิจโลก/จีน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการผลิต การลงทุน (W๑,๔T๑,๓) - เผยแพร่กฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่างๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เข้าใจและปรับตัวได้ (W๑,๓,๖T๒)

แนวทางใช้จุดแข็งในการ ปกป้องหรือลดภัยอุปสรรค (S-T)	แนวทางลดจุดอ่อน และหลบเลี่ยงภัยอุปสรรค (W-T)
<ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการเครือข่ายในการแก้ไขระเบียบ/กฎหมาย ให้เอื้อต่อการลงทุน (S๖T๒) - ส่งเสริมผู้ประกอบการ นักลงทุนใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมเพื่อประกอบการตัดสินใจในการบริหารจัดการและลงทุน (S๗T๑,๓,๕) - บูรณาการหน่วยงานเครือข่ายสร้างความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับการประกอบการอุตสาหกรรม (S๖T๔) 	<ul style="list-style-type: none"> - ควบคุม กำกับผู้ประกอบการให้ประกอบกิจการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน/ชุมชน (W๘T๔) - ติดตามสถานการณ์ ภาวะเศรษฐกิจโลก/จีน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการผลิต การลงทุน (W๑,๔T๑,๓) - เผยแพร่กฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่างๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เข้าใจและปรับตัวได้ (W๑,๓,๖T๒)

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

- กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็ว และโปร่งใส ตามขั้นตอนที่กฎหมาย

กำหนด

- แก้ไขประกาศผังเมือง เพื่อเปิดโอกาสในการลงทุน
- ผ่อนปรนเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการเข้าถึงกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ
- สนับสนุนให้ผู้ประกอบการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เทคโนโลยี นวัตกรรม และเครื่องจักรที่

เหมาะสมกับภาคการผลิต

- พัฒนาสถานประกอบการให้ได้รับมาตรฐานส่งออก
- พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้ได้รับมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ต้องการของตลาด

- พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ
- ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- มีระบบข้อมูลสารสนเทศ เศรษฐกิจอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ชัดเจนทันเวลาและสถานการณ์

(๕) Strategy map สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

<p>แผนระดับ 1</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน (หลัก)</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่ พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่าง มีเสถียรภาพและยั่งยืน</p> <p>2) ประเทศไทยมีขีด ความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น</p> <p>ประเด็น :</p> <p>1) การเกษตรสร้างมูลค่า</p> <p>2) อุตสาหกรรมและบริการแห่ง อนาคต</p> <p>3) สร้างความหลากหลายด้าน การท่องเที่ยว</p> <p>4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก</p> <p>5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐาน ผู้ประกอบการยุคใหม่</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ (รอง)</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อ และสนับสนุนต่อการพัฒนาคน ตลอดช่วงชีวิต</p> <p>ประเด็น :</p> <p>1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอด ช่วงชีวิต</p> <p>2) การเสริมสร้างให้คนไทยมี สุข ภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม</p> <p>3) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์</p> <p>4) การเสริมสร้างศักยภาพการ กีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคม และพัฒนาประเทศ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทางสังคม (หลัก)</p> <p>ประเด็น :</p> <p>1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็น ธรรมในทุกมิติ</p> <p>2) กระจายศูนย์กลางความเจริญทาง เศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วน เข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศใน ทุก ระดับ</p> <p>3) เพิ่มขีดความสามารถของชุมชน ท้องถิ่นใน การพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ</p> <p>ประเด็น :</p> <p>1) การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรม ในทุกมิติ</p> <p>2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทาง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี</p> <p>3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม</p> <p>4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน ท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการ จัดการตนเอง</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (หลัก)</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>1) อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ วัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล</p> <p>2) ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจของประเทศ</p> <p>3) ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีด ความสามารถของระบบนิเวศ</p> <p>4) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคตประเทศด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมบนหลักของ การมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล</p> <p>ประเด็น :</p> <p>1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว</p> <p>2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพ ภูมิอากาศ</p> <p>3) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง</p> <p>4) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม</p>
-------------------	--	--	--	---

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2551-2580)

<p>แผนระดับ ๒</p>	<p>ประเด็น : การเกษตร</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>๑) ผลิตภัณฑัวมวลรวมจังหวัดในประเทศไทย สาขาเกษตรเพิ่มขึ้น</p> <p>๒) ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น</p> <p>(๒) เกษตรปลอดภัย</p> <p>(๓) เกษตรชีวภาพ</p> <p>(๔) เกษตรแปรรูป</p> <p>(๕) เกษตรอัจฉริยะ</p> <p>(๖) ระบบนิเวศการเกษตร</p>	<p>ประเด็น : อุตสาหกรรมบริการแห่งอนาคต</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>๑) การขยายตัวของผลิตภัณฑัวมวลรวมจังหวัดในประเทศไทย สาขาอุตสาหกรรมและบริการเพิ่มขึ้น</p> <p>๓) ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ</p> <p>(๒) อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม</p> <p>(๓) การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต</p>	<p>ประเด็น : การท่องเที่ยว</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>๑) การขยายตัวของผลิตภัณฑัวมวลรวมจังหวัดในประเทศไทย สาขาการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑัวมวลรวมจังหวัดในประเทศไทยเพิ่มขึ้น</p> <p>๔) รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น</p> <p>๕) ความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม</p> <p>(๒) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย</p> <p>(๓) การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค</p> <p>การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว</p>	<p>ประเด็น : พื้นที่และเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>๑) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคเพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>๖) ช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ลดลง</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) การพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ</p> <p>(๒) การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน</p>	<p>ประเด็น : โครงการสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์</p> <p>(๒) โครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล</p>
-------------------	--	--	--	---	---

	<p>ประเด็น : ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด</p> <p>(๒) การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่</p>	<p>ประเด็น : เขตเศรษฐกิจพิเศษ</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>๑) การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น</p> <p>๒) การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๒) การพัฒนาเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้</p> <p>(๓) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน</p>	<p>ประเด็น : การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>คนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์</p> <p>(๒) การพัฒนาเด็กตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์จนถึงปฐมวัย</p> <p>(๓) การพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น</p> <p>(๔) การพัฒนาและยกระดับศักยภาพวันแรงงาน</p> <p>(๕) การส่งเสริมศักยภาพวันผู้สูงอายุ</p>	<p>ประเด็น : การพัฒนาการเรียนรู้</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>๑) คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานสากล มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ ๒๑ สามารถแก้ไขปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยใฝ่การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต</p> <p>๒) คนไทยได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของพหุปัญญา</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑</p> <p>(๒) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย</p>	<p>ประเด็น : การสร้างสุขให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น และมีความเป็นอยู่ที่ดี</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๕) สร้างการรอบรู้ด้านสุขภาวะและการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ</p> <p>(๖) การใช้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี</p> <p>(๗) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัย สนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี</p> <p>ประเด็น : การยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>๑) ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพิ่มขึ้น</p> <p>๒) ผลผลิตภาพของน้ำทั้งระบบเพิ่มขึ้นในการใช้น้ำอย่างประหยัดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ</p>
--	--	--	---	---	---

	<p>ประเด็น : พลังสังคม</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) การเสริมสร้างทุนสังคม</p>	<p>ประเด็น : เศรษฐกิจฐานราก</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายอย่างต่อเนื่อง</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ</p> <p>(๒) การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก</p>	<p>ประเด็น : ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>คนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) การคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานและหลักประกันทางเศรษฐกิจ สังคมและสุขภาพ</p> <p>(๒) มาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม</p>	<p>ประเด็น : การเติบโตอย่างยั่งยืน</p> <p>เป้าหมาย :</p> <p>สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว</p> <p>(๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล</p> <p>(๓) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ</p> <p>(๔) การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามค่ามาตรฐานสากล</p>	<p>๓) แม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพให้มีระบบนิเวศที่ดี</p> <p>แผนย่อย :</p> <p>(๑) การอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ</p>
--	---	---	---	--	---

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค	วิถีชีวิตที่ยั่งยืน	ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ
<p>หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง</p> <p>หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่า และความยั่งยืน</p> <p>หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน</p> <p>หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง</p> <p>หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูทางการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค</p> <p>หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน</p>	<p>หมุดหมายที่ ๗ ไทยมี SME ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้</p> <p>หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่ และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจทันสมัยและน่าอยู่</p> <p>หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม</p>	<p>หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ</p> <p>หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>	<p>หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต</p> <p>หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง</p>

<p>แผนระดับ ๓</p>	<p>แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)</p> <p>เป้าหมายการพัฒนา : ฐานเศรษฐกิจชายแดนที่มั่นคงบนสังคมพหุวัฒนธรรม</p> <p>ประเด็นการพัฒนา :</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าหลัก เช่น สินค้ามูลค่าสูงเพื่อการส่งออก โดยเฉพาะยางพารา ปาล์มน้ำมัน ๑. พัฒนาเมืองท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม ๒. พัฒนาสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นอัตลักษณ์ให้เป็นสินค้ามูลค่าสูง ๓. พัฒนาคมนาคมขนส่งสินค้าสู่ชายแดนใต้สังคมพหุวัฒนธรรม ๔. พัฒนาเมืองเศรษฐกิจชายแดนเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน 	<p>แผนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)</p> <p>เป้าหมายการพัฒนา กลุ่มจังหวัด :</p> <p>ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการค้าชายแดน บนสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็ง อย่างยั่งยืน</p> <p>ประเด็นการพัฒนา กลุ่มจังหวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด ๒. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืนบนฐานอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรม ๓. พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมการค้าชายแดน ๔. ยกระดับคุณภาพชีวิต รายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและสันติสุข
-------------------	---	---

<p>สาระสำคัญแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p>	<p>เป้าหมายการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการค้าชายแดน บนสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็ง อย่างยั่งยืน</p>	<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓.๐๒ ต่อปี ๒. สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนลดลง ร้อยละ ๐.๔๕๑ ต่อปี
--	---	---

<p>ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูป สินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวระดับ ภูมิภาคอย่างยั่งยืนบนฐาน อัตลักษณ์พหุวัฒนธรรม</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริม อุตสาหกรรมการค้าชายแดน</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ยกระดับคุณภาพชีวิต รายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุขเพื่อ วิถีชีวิตที่ยั่งยืนและสันติสุข</p>
---	---	---	---	---

<p>แผนงาน</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทาง การเกษตร ๒. พัฒนาขีดความสามารถด้านการเกษตร เพื่อสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจ ๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการแก เกษตร ๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปต่อเนื่อง ภาคการเกษตร 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่ง ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก ๒. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มี คุณภาพ ๓. ส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ๕. พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์และสินค้าชุมชนเพื่อการ ท่องเที่ยว ๖. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการค้า การลงทุน 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อการ ประกอบอาชีพ ๒. ยกระดับวิถีชีวิตและแก้ปัญหาสังคม ๓. ขยายโอกาสการเรียนรู้เยาวชน ๔. ยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน ๕. ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง
---------------	--	---	---	--

<p>โครงการสำคัญ</p>	<p>๑. โครงการยกระดับการพัฒนาไม้ผลที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนสู่มาตรฐาน</p> <p>๒. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันด้วยปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูงในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน</p> <p>๓. โครงการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหาร</p> <p>๔. โครงการยกระดับฟาร์มเลี้ยงปศุสัตว์และการแปรรูป สร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ เศรษฐกิจฐานรากเพื่อความมั่นคงยั่งยืนชายแดนใต้</p> <p>๕. จัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำเพื่อการทำเกษตรผสมผสานในพื้นที่นารางภาคใต้ชายแดน</p> <p>๖. โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>	<p>๑. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>๒. โครงการยกระดับมาตรฐานทางหลวงแผ่นดินเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๓. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๔. โครงการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ชายแดนใต้</p> <p>๕. โครงการยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเชิงคุณค่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๖. โครงการส่งเสริมและยกระดับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ชายแดนใต้</p> <p>๗. โครงการส่งเสริมมหกรรมกีฬา E-Sport เพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๘.โครงการส่งเสริมมหกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p>	<p>๑. โครงการก่อสร้างงานป้องกันดินพังทลายบริเวณด้านชายแดนเบตง อำเภอบेतง จังหวัดยะลา</p> <p>๒. โครงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนเชื่อมโยงสามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	<p>๑. โครงการส่งเสริมการจัดการศึกษาของผู้เรียนในสถานศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนในพื้นที่สามเหลี่ยมเศรษฐกิจจังหวัดภาคใต้ชายแดนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>๒. โครงการนวัตกรรมการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ</p> <p>๓. โครงการขับเคลื่อนศูนย์ยุติธรรมชุมชนจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๔. โครงการพัฒนาศักยภาพผู้นำหมู่บ้านเพื่อสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน</p> <p>๕. โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายทีมงานแพทย์ฉุกเฉินและประชาชนในพื้นที่สถานการณ์รุนแรง</p> <p>๖. โครงการ ยกระดับการแก้ไขปัญหาความยากจนและเสริมสร้างสุขภาวะครัวเรือนชายแดนภาคใต้อย่างยั่งยืน</p> <p>๗. โครงการเยาวชนชายแดนใต้รักษัพลังงาน</p> <p>๘. โครงการยกระดับการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันและความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา</p>
----------------------------	--	---	--	---

		<p>๙. โครงการท่องเที่ยววิถีประสบการณ์ สัมผัสจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๑๐. โครงการเปิดประตูสู่ป่าฮาลา-บาลา</p> <p>๑๑. โครงการเสริมสร้างศักยภาพคุ้มครอง ดูแลผืนป่าฮาลา บาลา สู้ความยั่งยืน</p> <p>๑๒. โครงการยกระดับตลาดนัดชุมชนเพื่อ การท่องเที่ยว เสริมเศรษฐกิจฐานราก จังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๑๓. โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p>		<p>๙. โครงการยกระดับสมรรถนะแรงงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล</p> <p>๑๐. โครงการยกระดับรายได้ครัวเรือน ยากจนข้ามรุ่นชายแดนได้ด้วยกลไกศูนย์ เรียนรู้และผู้ประกอบการชุมชน</p>
--	--	---	--	--

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน รายปี

พ.ศ. ๒๕๖๘

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ให้เข้มแข็งและเติบโตอย่างยั่งยืน”

(นิยาม : อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร อาหาร อุตสาหกรรมฮาลาล ผ้าและเครื่องแต่งกาย และแร่)

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบการอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้
๒. ส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. สร้างโอกาสและพัฒนาสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบกิจการอุตสาหกรรม
๔. บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์/ โครงการ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตและเข้มแข็ง

- เป้าประสงค์

ผู้ประกอบการฯ สามารถแข่งขันได้และมีรายได้เพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัด : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน สาขาอุตสาหกรรม(การผลิต) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ /ปี

- - กลยุทธ์/โครงการ :

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	แหล่งขอรับ งบประมาณ	
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีศักยภาพในการแข่งขัน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด		กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	
	๑.โครงการสร้างเซฟฮาลาลมืออาชีพ (Halal Chef)ในพื้นที่สามจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๔.๗๑๘		
	๒. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นด้วยการออกแบบเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้	๖.๐		
	๓. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่สู่ Start Up	๓.๐		

	<p>๔. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการธุรกิจยุคใหม่</p> <p>โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม</p> <p>-</p> <p>โครงการอื่น ๆ</p> <p>-</p>	๑.๕	
<p>กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาสถานประกอบการ/ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน</p>	<p>โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด</p> <p>๑.โครงการพัฒนาร้านอาหาร (Halal Street food) ผลิตภัณฑ์และบริการในจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้ได้รับมาตรฐานฮาลาล</p> <p>โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม</p> <p>๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มผช.)</p> <p>๔. โครงการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ภาคใต้ชายแดนสู่มาตรฐานฮาลาล</p> <p>โครงการอื่น ๆ</p> <p>-</p>	<p>๗.๐</p> <p>๐.๖๐</p> <p>๒.๗๕๕</p>	<p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม</p>
<p>กลยุทธ์ที่ ๓</p> <p>ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม มาใช้ในกระบวนการผลิต</p>	<p>โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด</p> <p>๑.โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม</p>	๑.๗๑๘	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

	- โครงการอื่น ๆ -		
--	-------------------------	--	--

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการที่ยั่งยืน

- เป้าประสงค์ : ผู้ประกอบการอยู่ร่วมกับสังคม/ชุมชนได้อย่างยั่งยืน
 - ตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละของเรื่องร้องเรียนภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับการแก้ไขจนเรื่องยุติ ร้อยละ ๑๐๐
 - ๒. สถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว ร้อยละ ๑๐๐ .
 - ๓. จำนวนสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือในการเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น ๒๐๐ ราย
 - ๔. ร้อยละของภาคอุตสาหกรรม ได้รับการจัดการเข้าสู่ระบบอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๙๕
- กลยุทธ์/โครงการ :

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	แหล่งขอรับ งบประมาณ
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้ประกอบกิจการอย่างมีธรรมาภิบาลและรับผิดชอบต่อสังคม	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณ กลุ่มจังหวัด - โครงการที่ สจจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม ๑. โครงการส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๒. โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล โครงการอื่น ๆ -	๓๐.๐๐ ๐.๕๐	กระทรวง อุตสาหกรรม กระทรวง อุตสาหกรรม
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้มาใช้	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณ กลุ่มจังหวัด	๙.๔๓๘	

<p>ประโยชน์เพื่อเพิ่มมูลค่าตามแนวทาง BCG</p>	<p>๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องแต่งกายตามแนวทาง BCG ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม</p> <p>๒. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางเศรษฐกิจ BCG ในอุตสาหกรรมสิ่งทอแฟชั่นและไลฟ์สไตล์</p> <p>๔. โครงการอุตสาหกรรมคาร์บอนเครดิตสร้างมูลค่า คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๕.โครงการพัฒนาพื้นที่และคุณภาพชีวิตคนภาคใต้ชายแดนด้วยวิสาหกิจชุมชน</p> <p>โครงการอื่น ๆ</p> <p>-</p>	<p>๒๐</p> <p>๓๑.๒๔</p> <p>๓๕.๐๐</p>	<p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม</p>
<p>กลยุทธ์ที่ ๓</p> <p>ส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว</p>	<p>โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ กลุ่มจังหวัด</p> <p>-</p> <p>โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม</p> <p>๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว</p> <p>โครงการอื่น ๆ</p>	<p>๐.๑๕</p>	<p>กระทรวงอุตสาหกรรม</p>
<p>กลยุทธ์ที่ ๔</p> <p>สร้างและพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมให้เข้มแข็ง</p>	<p>โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ กลุ่มจังหวัด</p> <p>-</p> <p>โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม</p> <p>๑. โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>โครงการอื่น ๆ</p> <p>-</p>	<p>๐.๕๐</p>	<p>กระทรวงอุตสาหกรรม</p>

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การสนับสนุนปัจจัยให้เอื้อต่อการลงทุนและการขยายตัวของธุรกิจ

ภาคอุตสาหกรรม

-เป้าประสงค์ : การลงทุนภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้น

-ตัวชี้วัด : มูลค่าการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ๓๐๐ ล้านบาท/ปี

- กลยุทธ์/โครงการ :

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	แหล่งขอรับ งบประมาณ
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบฐานข้อมูลภาคอุตสาหกรรมให้ทันสมัยและน่าเชื่อถือ	<p>โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด</p> <p>-</p> <p>โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม</p> <p>-</p> <p>โครงการอื่น ๆ</p> <p>- ปรับปรุงข้อมูลในระบบข้อมูลกลางกระทรวงอุตสาหกรรม (iSingle Form) ให้เป็นปัจจุบัน</p>	ไม่ใช้งบประมาณ	
กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่างๆ ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจ	<p>โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด</p> <p>-</p> <p>โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม</p> <p>-</p> <p>โครงการอื่น ๆ</p> <p>- การเสนอแก้ไขผังเมือง</p> <p>- การปรับปรุงกระบวนการพิจารณาอนุมัติ / อนุญาตโรงงาน</p> <p>(ไม่ใช้งบประมาณ)</p>	ไม่ใช้งบประมาณ	

<p>กลยุทธ์ที่ ๓ สนับสนุนผู้ประกอบการให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน</p>	<p>โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด</p> <p>-</p> <p>โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม</p> <p>-</p> <p>โครงการอื่น ๆ</p> <p>- กิจกรรมเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการเพื่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุน</p> <p>(ไม่ใช้งบประมาณ)</p> <p>- การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการได้รับสินเชื่อภายใต้กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ</p>	<p>ไม่ใช้งบประมาณ</p>	
<p>กลยุทธ์ที่ ๔ สนับสนุนการพัฒนาาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน</p>	<p>โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด</p> <p>-</p> <p>โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม</p> <p>-</p> <p>โครงการอื่น ๆ</p> <p>• สนับสนุนการพัฒนาาระบบโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มจังหวัดฯ เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ท่าเรือ</p>	<p>ไม่ใช้งบประมาณ</p>	

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

โครงการ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการผลิตพืชเขตร้อน โดยเฉพาะ ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน ข้าว ลองกองทุเรียน เงาะ มังคุด และมีทรัพยากร ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์เป็นแหล่งทำการประมงที่สำคัญของประเทศ ซึ่งเป็นแหล่งวัตถุดิบสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร โดยโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ณ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔ มีจำนวน ๔๗๐ โรง แต่เป็นโรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพียงร้อยละ ๑๖ สินค้าอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปขั้นต้นและขั้นกลาง นอกจากนี้ ยังมีผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๒๗๙ ราย ที่มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นสินค้าชุมชน เช่น อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องจักสาน ของที่ระลึก แต่ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวยังขาดการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ ยังไม่มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต ผู้ประกอบการยังคงทำการผลิตด้วยวิธีการแบบเดิมที่เคยปฏิบัติ ไม่มีการบันทึกข้อมูลที่เป็นระบบ เกิดภาวะทำมากแต่ได้ผลผลิตน้อย ไม่สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลเพื่อการพัฒนา ไม่มีสินค้ารูปแบบใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มออกสู่ตลาด ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตให้ผู้ประกอบการแปรรูปการเกษตร ๒. เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. เพื่อเพิ่มความหลากหลายและสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ ๔. เพื่อขยายโอกาสทางการตลาด
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต จำนวน ๓๖ คน

โครงการ	รายละเอียด
	๒. จำนวนสถานประกอบการได้รับการได้รับการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม จำนวน ๑๘ แห่ง ๓. จำนวนผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น จำนวน ๑๘ ผลิตภัณฑ์ ๔. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้ออกงานจำหน่ายสินค้าและเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน ๑๘ ราย
๕. พื้นที่เป้าหมาย	ผู้ประกอบการแปรรูปการเกษตร ในพื้นที่นราธิวาส ยะลา ปัตตานี จำนวน ๑๘ สถานประกอบการ
๖. กิจกรรมหลัก	พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๖.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมประชาสัมพันธ์ รับสมัคร คัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ ๒๓,๐๗๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
๖.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓ หัวข้อ ๓๖ คน รวม ๑๘ ชั่วโมง (หัวข้อเทคโนโลยีนวัตกรรมการผลิต หัวข้อการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ หัวข้อการวางแผนธุรกิจ) ๒๔๙,๖๐๑ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
๖.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมพัฒนากระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๑๘ สถานประกอบการ ๓๐๘,๘๘๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี

โครงการ	รายละเอียด
๕.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๑๘ ผลิตภัณฑ์ ๑,๑๐๖,๐๒๘ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
๕.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่และสร้างช่องทางการจำหน่ายสินค้า ๑ ครั้ง ๖๘๕,๔๙๑ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
๕.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ค่าบริหารโครงการและติดตามประเมินผลค่าบริหารโครงการและติดตามประเมินผล ๒๖,๙๓๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
๖. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส
๗. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ – กันยายน ๒๕๖๖
๘. งบประมาณ	๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท
๙. ผลผลิต (output)	๑. ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม การผลิต จำนวน ๓๖ คน ๒. สถานประกอบการได้รับการได้รับการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม จำนวน ๑๘ แห่ง ๓. ผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น จำนวน ๑๘ ผลิตภัณฑ์ ๔. ผู้ประกอบการได้ออกงานจำหน่ายสินค้าและเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน ๑ ครั้ง
๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. ผู้ประกอบการมีการลงทุนเพื่อนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมเข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต รวมไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาท ๒. ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้น รวมไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาท

๒. การสร้างเชฟฮาลาลมืออาชีพ (HALAL CHEF) ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>การสร้างเชฟฮาลาลมืออาชีพ (HALAL CHEF) ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>“อาชีพเชฟฮาลาล” นับว่าเป็นหนึ่งสายอาชีพที่มีความนิยมและมีความสำคัญอีกทั้งกลายเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ใครหลายๆคนใฝ่ฝันถึงและเป็นที่ต้องการหลายๆประเทศ อาทิ ประเทศจีนและประเทศแถบตะวันออกกลาง กว่าจะได้เป็นอาชีพเชฟฮาลาลจะต้องผ่านการฝึกฝนและผ่านการประเมินจากสถาบันที่ให้การรับรอง ด้วยจำนวนของเชฟฮาลาลที่ผ่านการรับรองในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีจำนวนน้อยและอีกทั้งยังขาดสถานที่ทดสอบเชฟฮาลาลที่ครบวงจรตั้งแต่ระดับขั้นที่ ๑ จนถึงขั้นที่ ๖ ได้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างเชฟรุ่นใหม่ๆโดยเฉพาะเยาวชนรุ่นใหม่ถือเป็นบุคลากรสำคัญในการพัฒนาพื้นที่จะเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญในการก้าวต่อไปข้างหน้า อาทิ นักศึกษาที่จบใหม่ ผู้ประกอบอาหารในร้านอาหารและในโรงแรมต่างๆในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทักษะและเสริมศักยภาพด้านการประกอบอาหารและเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการฮาลาล เพื่อเป็นเป็นใบเบิกทางในการประกอบอาชีพอีกทางหนึ่งและสามารถยกระดับเศรษฐกิจในภาคของบริการให้สูงขึ้น และผลักดันให้เป็นผู้ประกอบการ เป้าหมายเพื่อสร้างโอกาสให้เยาวชนหรือคนในพื้นที่รวมทั้งทรัพยากรมนุษย์ได้รับการพัฒนาทักษะเพิ่มขึ้นอีกระดับหนึ่งเพื่อต่อยอดการประกอบอาชีพในอนาคตในการยกระดับเชฟฮาลาลให้สามารถออกไปประกอบอาชีพและส่งออกไปทำงานกับโรงแรม ร้านอาหาร ภัตตาคารและอื่นๆ เป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนเพื่อความมั่นคง มั่นคงและยั่งยืน ดังนั้น การพัฒนาเชฟฮาลาล จึงเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาบุคลากรในพื้นที่ภาคใต้รวมถึงส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกด้วย</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเสริมสร้างทักษะฝีมือแรงงานให้กับประชาชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๒. เพื่อยกระดับผู้ประกอบการสู่การเป็นเชฟฮาลาลมืออาชีพ ๓. เพื่อสร้างเชฟฮาลาลที่มีความรู้ความเข้าใจหลักมาตรฐานฮาลาล และมาตรฐานสากล ๔. เพื่อขยายโอกาสในการประกอบอาชีพของเชฟฮาลาลสู่ต่างประเทศ ๕. เพื่อพัฒนาหลักสูตรเชฟฮาลาลมืออาชีพ ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ

	๖. เพื่อเป็นศูนย์เรียนรู้แก่ชุมชน โดยทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง การศึกษาวิชาการ และการวิจัย
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของ โครงการ	<p>๑. สามารถสร้างเซฟฮาลาลที่มีความรู้และความเข้าใจด้านฮาลาล และมีความสามารถในการประกอบอาหารตามหลักมาตรฐานฮาลาล ไม่น้อยกว่า ๕๐ คน/ปี</p> <p>๑. กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่ฮาลาล เพื่อ การประกอบอาหารและเข้าใจวิธีการล้างวัตถุดิบตามหลัก มาตรฐานฮาลาล</p> <p>๒. กลุ่มเป้าหมายสามารถเรียนรู้วิธีการประกอบอาหารและ เข้าใจหลักการเชือดตามหลักฐาน ฮาลาล ผ่านการปฏิบัติจริง</p> <p>๓. กลุ่มเป้าหมายสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพ มีรายได้ เพิ่ม</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของ โครงการ	<p>เป้าหมายโครงการ :</p> <p>๑. พัฒนากลุ่มเป้าหมายให้มีทักษะและเชี่ยวชาญในการประกอบ อาหารฮาลาล</p> <p>๒. พัฒนา ส่งเสริม ความรู้ความเข้าใจด้านมาตรฐานฮาลาลและ มาตรฐานสากลแก่เซฟฮาลาล</p> <p>๓. พัฒนาเซฟฮาลาลสู่การเป็นเซฟต้นฉบับ ในพื้นที่ ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้</p> <p>๔. พัฒนาหลักสูตรเซฟฮาลาลให้ได้รับการรับรองจากสถาบัน คุนวุฒิวชิวิชาชีพ</p> <p>๕. อนุรักษ์เมนูและสูตรอาหารอัตลักษณ์ในพื้นที่ ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้</p> <p>ตัวชี้วัดความสำเร็จ :</p> <p>๒. สามารถสร้างเซฟฮาลาลที่มีความรู้และความเข้าใจด้านฮาลาล และมีความสามารถในการประกอบอาหารตามหลักมาตรฐานฮาลาล และมีมาตรฐานสากล เข้าสู่อุตสาหกรรม</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุ วัฒนธรรม
๗. ระยะเวลา	๓ ปี (ตุลาคม ๒๕๖๕ – กันยายน ๒๕๖๖)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เรื่องเซฟฮาลาล บ่อนเข้าสู่ อุตสาหกรรมฮาลาล</p> <p>๑,๕๐๐,๐๐๐</p> <p>ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๘๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๗๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สถาบันฮาลาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ร่วมกับ สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p>

๙. งบประมาณ	๔,๗๑๘,๑๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	ผู้รับผิดชอบ : อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี สถานที่ติดต่อ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๗๓๔๑-๔๒๙๕

๓. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นด้วยการออกแบบเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นด้วยการออกแบบเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>ตามคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ด้านการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีหรือแนวโน้มการค้าโลก โดยคำนึงถึงศักยภาพความสามารถในการแข่งขัน แนวโน้มความต้องการของตลาดในประเทศและตลาดโลก เพื่อให้อุตสาหกรรมไทยมีระดับผลิตภาพที่สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก สร้างนวัตกรรมใหม่ที่มีมูลค่าสูงในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพพร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนห่วงโซ่อุปทานให้สามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ประกอบกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีทิศทางการพัฒนาส่งเสริมการค้าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน” ภายใต้แนวคิด “พัฒนาเศรษฐกิจให้เข้มแข็งและทั่วถึง เพื่อมุ่งสู่การมีรายได้สูง อย่างมีเสถียรภาพ เป็นธรรม และยั่งยืน ด้วยนวัตกรรม)</p> <p>สภาพปัญหา / ความต้องการ : ปัจจุบันปัญหาของหัตถอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คือ การผลิตจำกัดอยู่ในระดับวิสาหกิจชุมชน ทำให้ผลิตได้ในจำนวนน้อย ผู้ผลิตในส่วนต้นน้ำและปลายน้ำขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและไม่ได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสม นอกจากนี้ ยังขาดการกระตุ้นความต้องการของตลาดในประเทศ ทำให้มีตลาดจำกัดเฉพาะกลุ่ม (Niche) ผู้บริโภคยังไม่นิยมหรือตระหนักในคุณค่าของผลิตภัณฑ์ ที่เกิดจากภูมิปัญญาไทยมากนัก ขณะที่ชุมชนเองก็มักผลิตสินค้ารูปแบบเดิม และจำหน่ายในระดับราคาต่ำ ขาดการพัฒนาสินค้าทำให้สินค้าไม่หลากหลายและไม่มีความโดดเด่นแตกต่างจากคู่แข่ง ควบคุมมาตรฐานการผลิตยาก ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์สิ่งทอและผู้ประกอบการในจังหวัดชายแดนใต้กว่า ๕๐๐ ราย จากการสำรวจข้อมูลพบว่าร้อยละ ๖๓ เป็นผู้ประกอบการที่ผลิตเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมุสลิม ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๓๗ เป็นผู้ประกอบการที่ผลิตผ้าทอพื้นเมือง ผ้าบาติก ผ้ามัดย้อม เคหะสิ่งทอ และสินค้าแปรรูปจากสิ่งทอ การพัฒนาหัตถอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มยังมีโอกาสในตลาดโลกอีกมาก ถ้าได้รับการพัฒนาและส่งเสริม</p>

	<p>การผลิตอย่างเหมาะสม กล่าวคือ ตลาดโลกมีแนวโน้มบริโภคสินค้าเชิงคุณค่าวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับได้รับแรงสนับสนุนจากกระแสการรักษาสิ่งแวดล้อม จริยธรรมยังช่วยผลักดันให้สินค้าสิ่งทอจากธรรมชาติ สินค้าที่ช่วยเหลือสังคมชุมชนได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น สามารถเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ไทยเป็นที่รู้จักและได้รับรางวัลในระดับนานาชาติด้านการออกแบบหัตถกรรมสิ่งทอมากขึ้น</p> <p>นอกจากนี้ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ จะเป็นช่องทางหนึ่งในการเผยแพร่ เข้าถึงลูกค้า และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายทางออนไลน์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ผ้าบาติก ผ้ามัดย้อมหรือเคหะสิ่งทอ ยังมีโอกาสในการพัฒนาและเติบโตได้สูง หากผู้ประกอบการเข้าใจตลาดและพฤติกรรมผู้บริโภค และสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอด้วยการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อตอบสนองได้</p> <p>ความเร่งด่วน : (ระดับความจำเป็นเร่งด่วน) ความคิดสร้างสรรค์และการออกแบบ ถือเป็นอาวุธหรือเครื่องมือที่สำคัญในการแข่งขันและสร้างความแตกต่างให้กับอุตสาหกรรมสิ่งทอในยุคนี้ ความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบ และนวัตกรรม ทำให้เกิดตลาดใหม่ๆ อาทิ ตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) ความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบ ผูกกับคุณสมบัติพิเศษที่ตอบสนองประโยชน์การใช้งาน ความเป็นเอกลักษณ์ และมีอัตลักษณ์เฉพาะตัว อาทิ การสร้างสรรค์จากวัฒนธรรม หรือผสมผสานกันออกมาเป็นรูปแบบที่ลงตัว สามารถตอบสนองรูปแบบการใช้ชีวิต (Life Style) และความพึงพอใจ ล้วนแล้วแต่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า (Value Creation) สร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่ง ผลักดันไปสู่การเป็นผู้นำตลาด และนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในที่สุด นอกจากนี้ ได้เล็งเห็นว่าการรวมกลุ่มผู้ประกอบการสิ่งทอ สามารถพัฒนาและต่อยอดได้ในอนาคต สร้างเป็นอาชีพที่มั่นคงได้ และเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะนำเด็กรุ่นใหม่ให้หันกลับมาทำงานในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องออกไปทำงานนอกพื้นที่ต่อไป ตลอดจนสามารถนำความรู้และแนวทางการพัฒนาสินค้าสิ่งทอที่เพิ่มมูลค่าเพิ่มสูง ไปผลิตสินค้าและประกอบธุรกิจ เพื่อสร้างรายได้ ซึ่งจะทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นไปตามแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนแม่บทประเด็นยุทธศาสตร์ การเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง การแก้ไขปัญหาและสนองต่อนโยบายรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น มีเป้าหมายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน การเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ อีกทั้งยังขยาย/เพิ่มช่องทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้มีมากขึ้น</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑) เพื่อพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการ SME และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ให้ได้รับการพัฒนาเชิงลึกให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพ ในการออกแบบลายผ้าให้มีความร่วมสมัย</p>

	<p>(Contemporary Southern Batik) และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์</p> <p>๒) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่น ในตลาดระดับบน (High-end Market) เน้นการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value-added) จากการออกแบบด้วยความคิดเชิงสร้างสรรค์และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม (creativity & culture) ผสมผสานเทคโนโลยี โดยเน้นการเพิ่มผลิภาพ การมีมาตรฐาน การประยุกต์ใช้นวัตกรรมสู่การผลิตเชิงพาณิชย์</p> <p>๓) เพื่อเป็นเวทีในการแสดงศักยภาพและสร้างโอกาสด้านการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการ SME OTOP และวิสาหกิจชุมชน ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้มากขึ้น</p> <p>๔) เพื่อเพิ่มโอกาสในการจ้างงานที่มั่นคงและสร้างรายได้ กระตุ้นการสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เกิดมูลค่าและคุณค่าเพิ่มอย่างยั่งยืนผ่านการพัฒนาการผลิตในด้านต่างๆ โดยการพัฒนาต่อยอดการประกอบอาชีพให้กับกลุ่มผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่มีอยู่เดิม</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p><u>ผลผลิต/ผลลัพธ์</u></p> <p>๑. ผู้ประกอบการสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จำนวน ๓๐๐ ราย ได้รับการพัฒนา</p> <p>๒. ผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นใหม่ด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม</p> <p>๕๐ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๓. ผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐</p> <p>๔. ยอดจำหน่าย/ รายได้ผู้ประกอบการผ้าบาติก ผ้าปาเต๊ะ และผลิตภัณฑ์แปรรูป เพิ่มขึ้น ๒๐ %</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑. พัฒนาผู้ประกอบการสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จำนวน ๓๐๐ ราย</p> <p>๒. การพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นใหม่ด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ๕๐ ผลิตภัณฑ์</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p><u>ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒</u> : ส่งเสริมการค้า การลงทุน ในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ</p> <p><u>แผนงานที่ ๓</u> ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ</p>
๗. ระยะเวลา	<p>ระยะเวลาดำเนินโครงการ...๑...ปี เริ่มต้นปี...ต.ค.๒๕๖๓ สิ้นสุดปี ก.ย.๒๕๖๔</p>
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p><u>กิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นด้วยการออกแบบเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้</u></p> <p>๕.๑ ประชาสัมพันธ์โครงการ รับสมัครและคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ดำเนินการจัดประชุมสัมมนา ชี้แจงวัตถุประสงค์ และรายละเอียด/แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวนอย่างน้อย ๑ ครั้ง</p>

๕.๑.๑ จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์โครงการ และรับสมัคร ขนาด A๔ จำนวน ๑๕๐ แผ่น และลงประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ และ Facebook เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการ

๕.๑.๒ รับสมัครคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย โดยจัดให้มีคณะกรรมการคัดเลือก โดยมีเจ้าหน้าที่ของอุตสาหกรรมจังหวัด เป็นหลัก

๕.๒ ดำเนินการผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการสิ่งทอในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส ด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรมและการออกแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน ๓๐๐ คน ระยะเวลาอบรมรวมไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง

(๑) จัดหาสถานที่พร้อมวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการอบรม โดยคัดเลือกสถานที่ที่มีความเหมาะสมต่อการดำเนินงาน และสะดวกในการเดินทางของผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องจากประสบการณ์ในการฝึกอบรมผู้ประกอบการในพื้นที่ภูมิภาค สถาบันฯ สามารถประสานงานในการจัดหาสถานที่ที่เหมาะสม เช่น จากสถาบันการศึกษา ในกรณีที่ต้องใช้เครื่องมืออุปกรณ์ หรือ ห้องสัมมนาภายในโรงแรมที่มีบริการด้านอาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดอบรม

(๒) จัดอบรมให้ความรู้ผู้ประกอบการจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ราย ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ โดยจัดหาลักสูตรในการอบรมให้สอดคล้องกับผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายและความต้องการของตลาด เช่น การอบรมหลักสูตร ๑)การคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ๒) การสร้างอัตลักษณ์ด้วยทุนวัฒนธรรม ๓) การตลาด และการจำหน่าย เพื่อค้นหาความต้องการด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์

๕.๓ คัดเลือกผู้ประกอบการจำนวน ๕๐ ราย ให้ได้รับการพัฒนาเชิงลึก ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่น จำนวน ๕๐ ผลิตภัณฑ์ โดยเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการออกแบบด้วยความคิดเชิงสร้างสรรค์ และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ผสมผสานเทคโนโลยี และมีมาตรฐานการประยุกต์ใช้นวัตกรรมสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๕.๔ ให้คำแนะนำปรึกษาเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน ๕๐ ราย ประกอบด้วยกิจกรรมให้คำปรึกษาเชิงลึก เพื่อแก้ไขปัญหา และการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์

๕.๕ จัดทำหนังสือรวบรวมผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่น สำหรับใช้เผยแพร่ จำนวน ๕๐๐ เล่ม

๕.๖ จัดนิทรรศการผลงานการออกแบบ งานแสดงแฟชั่นโชว์ และการออกร้านทดสอบตลาดของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ทั้ง ๕๐ ราย เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้าของจังหวัดชายแดนใต้ไปสู่ผู้บริโภคให้แพร่หลาย และสร้างการยอมรับให้มากขึ้น โดยเลือกสถานที่จัดงานที่มีประชาชนเพียงพอหรือย่านการค้าภายในประเทศ จำนวน ๑ ครั้ง จำนวน ๓ วัน

	<p>๕.๗ การติดตามและสรุปผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>๕.๗.๑ ผู้รับจ้างดำเนินการติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการ ตามที่ได้ผ่านการอบรมสัมมนาและการให้คำปรึกษาแนะนำความรู้ในการปรับปรุงพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการดำเนินกิจการโดยทำการประเมินศักยภาพของผู้ประกอบการแต่ละราย</p> <p>๕.๗.๒ ผู้รับจ้างจัดทำหนังสือรับรอง (ใบเกียรติบัตร) ที่ลงนามร่วมกัน โดยผู้บริหารของหน่วยงานที่ปรึกษา และผู้บริหารของจังหวัดชายแดนใต้ เพื่อมอบให้ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการทั้ง ๕๐ ราย หลังจากสิ้นสุดกิจกรรมต่าง ๆ แล้ว</p>
๙. งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	<p>ผู้รับผิดชอบ : อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p> <p>สถานที่ติดต่อ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p> <p>หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๗๓๔๑-๔๒๙๕</p>

๔. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่สู่ Start Up

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่สู่ Start Up
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ เป็นนโยบายหนึ่ง ๑ ใน ๑๑ ด้านของรัฐบาล ในการพัฒนาประเทศให้เร่งฟื้นตัวจาก ความบอบช้ำทางเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากความหวาดระแวงทาง สังคมจนกลายเป็นความขัดแย้งทางการเมือง และแนวทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ คือ การพัฒนา ศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับ และการ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับจังหวัดนราธิวาสในฐานะจังหวัดชายแดนที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย มีโอกาสจากการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะทำให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจได้เสรีมากขึ้น จังหวัดนราธิวาสจึงได้กำหนดกลยุทธ์การสร้างศักยภาพกลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนและผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน OTOP และ SMEs ให้มีขีดความสามารถในการ บริหารจัดการทั้งการผลิต แปรรูป การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และเชื่อมโยงช่องทางการตลาดรองรับการค้าชายแดนและ ประชาคมอาเซียน เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของ จังหวัดนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส ได้เล็งเห็น ความสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจ จึงได้จัดทำโครงการสร้างและ พัฒนาผู้ประกอบการใหม่ เพื่อสร้างโอกาสให้บัณฑิตใหม่ และ ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน OTOP ที่มีความพร้อมในการเป็น ผู้ประกอบการ รวมทั้ง การต่อยอดผู้ประกอบการ SMEs และ ผู้ประกอบการ คพอ.เดิม ให้มีความสามารถในการพัฒนาต่อยอด ธุรกิจและดำเนินธุรกิจได้อย่าง</p>

	เข้มแข็ง เพื่อสนับสนุนการแก้ไข ปัญหาในพื้นที่โดยเฉพาะความมั่นคงด้านเศรษฐกิจให้เกิดการค้า การลงทุน สร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑) เพื่อผลักดันให้เกิดผู้ประกอบการใหม่ในพื้นที่ ๓.๒) เพื่อสร้างโอกาสให้นักศึกษาจบใหม่สามารถประกอบธุรกิจด้วยตนเอง ๓.๓) เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มผู้ประกอบการ คพอ. เดิมให้ สามารถรักษาสภาพการจ้างงานและสร้างโอกาสขยายธุรกิจต่อไปในอนาคต
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<u>ผลผลิต/ผลลัพธ์</u> ผู้เข้าร่วมโครงการที่ผ่านหลักสูตรเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่พร้อมมีแผนธุรกิจรายบุคคล
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๕.๑) เกิดการจัดตั้งธุรกิจใหม่/ขยายธุรกิจ เฉลี่ยร้อยละ ๓๐ ต่อปี ๕.๒) เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ย/กิจการ เฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นที่ ๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว - แนวทางการพัฒนา อก. ข้อ ๑ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม - แนวทางการพัฒนา สปอ. ข้อ ๒ การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค - แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส ข้อที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรให้เข้มแข็งด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ สิ้นสุด ปีงบประมาณ ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมที่ ๑ การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ โดยการประชาสัมพันธ์และการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ด้านการจัดการและการวางแผนธุรกิจ ประกอบด้วย นโยบายและมาตรการส่งเสริม SMEs ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส
	กิจกรรมที่ ๒ ศึกษาดูงาน โดยจัดให้ผู้เข้าร่วมโครงการ ศึกษาดูงาน ณ สถานประกอบการตัวอย่าง หรือหน่วยงาน/องค์กรภาครัฐ หรือ เอกชน ที่ดำเนินงานสอดคล้องกับธุรกิจของผู้เข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อน/หรือเป็นต้นแบบในการจัดตั้งธุรกิจ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส
๙. งบประมาณ	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	ผู้รับผิดชอบ : อุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส สถานที่ติดต่อ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส

๕. ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ภาคใต้ชายแดนสู่มาตรฐานฮาลาล

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ภาคใต้ชายแดนสู่มาตรฐานฮาลาล
๒. ชื่อแผนงาน	
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาสินค้าเกษตรสู่อุตสาหกรรมฮาลาล
๔. หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส มีประชากรในพื้นที่กว่าร้อยละ 80 นับถือศาสนาอิสลาม มีวัฒนธรรมการที่ยึดถือปฏิบัติตามหลักศาสนา เป็นสิ่งหนึ่งที่แสดงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมท้องถิ่นภาคใต้ชายแดนที่งดงาม ในการผลิตหรือการบริการทั้งหลาย ที่ไม่ขัดต่อบัญญัติของศาสนาอิสลาม ที่เรียกกันว่า ฮาลาล (Halal) ถูกนำมายกระดับเป็นมาตรฐานฮาลาล เป็นมาตรฐานผลิตภัณฑ์สำหรับชาวมุสลิม ในการใช้อุปโภคและบริโภค อุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีกลุ่มผู้ประกอบการประเภผ้าและเครื่องแต่งกาย รวมจำนวนกว่า 500 ราย ส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจชุมชน มีความต้องการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์แฟชั่นและเครื่องแต่งกายมุสลิมให้มีคุณภาพดี และคงรักษาความเป็นอัตลักษณ์ชายแดนใต้ ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคและตลาดวิถีใหม่ มีผู้ประกอบการอาหารที่เป็นผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน/OTOP ที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการอาหารและยา(อย.) จำนวน 708 ราย โดยแบ่งเป็นจังหวัดปัตตานี จำนวน 285 ราย จังหวัดยะลา จำนวน 243 ราย และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 180 ราย ที่ต้องการพัฒนาเพื่อให้ได้มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น มผช. ฮาลาล GMP HACCP และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเพื่อการส่งออกและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์อาหารอันเป็นอัตลักษณ์ให้เป็นที่ยอมรับ สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จึงได้จัดทำ “โครงการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ภาคใต้ชายแดนสู่มาตรฐานฮาลาล” โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการฮาลาลชายแดนภาคใต้ เกิดการสร้างงานรายได้ ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนภาคใต้ชายแดนที่ดีขึ้น</p>

<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๒.๑ เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการเกี่ยวกับการผลิต การบริการ การพัฒนาบุคลากร รวมทั้งแนวทางปฏิบัติในการผลิต ผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามและแนวทางการรับรอง มาตรฐานฮาลาล</p> <p>๒.๒ เพื่อเตรียมความพร้อมสถานประกอบการในการขอรับการรับรอง มาตรฐานฮาลาล</p> <p>๒.๓ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่สอดคล้องกับข้อกำหนดฮาลาล</p> <p>๒.๔ เพื่อรองรับการขยายตลาดสู่สากล โดยเฉพาะประเทศในแถบ ตะวันออกกลาง</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>ผู้ประกอบการฯ มีความพร้อมในการขอรับมาตรฐานฮาลาล อย่าง น้อยร้อยละ ๘๐</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	<p>ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าบาติกจังหวัดยะลาด้วย BCG MODEL</p>
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ภาคใต้ชายแดนสู่มาตรฐานฮาลาล งบประมาณ ๒,๓๔๕,๗๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา (เจ้าภาพหลัก) ปัตตานี นราธิวาส</p>
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ยะลา (เจ้าภาพหลัก) ปัตตานี นราธิวาส</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ตุลาคม ๒๕๖๘ - กันยายน ๒๕๖๙</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๒,๓๔๕,๗๐๐ บาท จากงบพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการผลิต การบริการ การตลาด การบริหารจัดการธุรกิจฮาลาล ตามหลักศาสนา บัญญัติ มาตรฐานฮาลาล จำนวน ๑๕๐ ราย</p> <p>๒. สถานประกอบการได้รับการพัฒนาตามข้อกำหนดฮาลาล จำนวน ๖๐ แห่ง</p> <p>๓. ผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานฮาลาล</p>

	๔. สถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนา มีความพร้อมในการขอรับมาตรฐานฮาลาล อย่างน้อยร้อยละ ๘๐
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. สถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนายื่นขอและได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาล อย่างน้อยละ ๑๐</p> <p>๒. ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นในคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับมาตรฐานฮาลาลมากขึ้น และเป็นโอกาสในการขยายตลาดสู่ตลาดต่างประเทศ</p>

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ชายแดน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม การค้าชายแดน บนสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน	“ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เข้มแข็งและเติบโตอย่างยั่งยืน”
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิไลใหม่สู่ความยั่งยืน	การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด	การเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เข้มแข็งและเติบโต
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมวิไลใหม่สู่ความยั่งยืนใหม่	การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืนบนฐานอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรม	การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการที่ยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมการค้าชายแดน	การสนับสนุนปัจจัยให้เอื้อต่อการลงทุนและการขยายตัวของธุรกิจภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔			ยกระดับคุณภาพชีวิตรายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและสันติสุข	

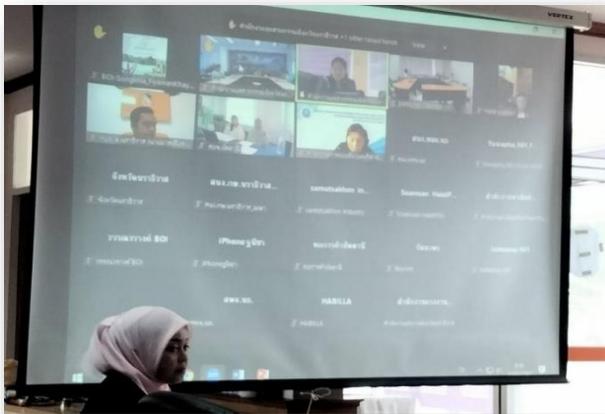
๔.๓ สรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ.ตาม
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคใต้
ชายแดน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

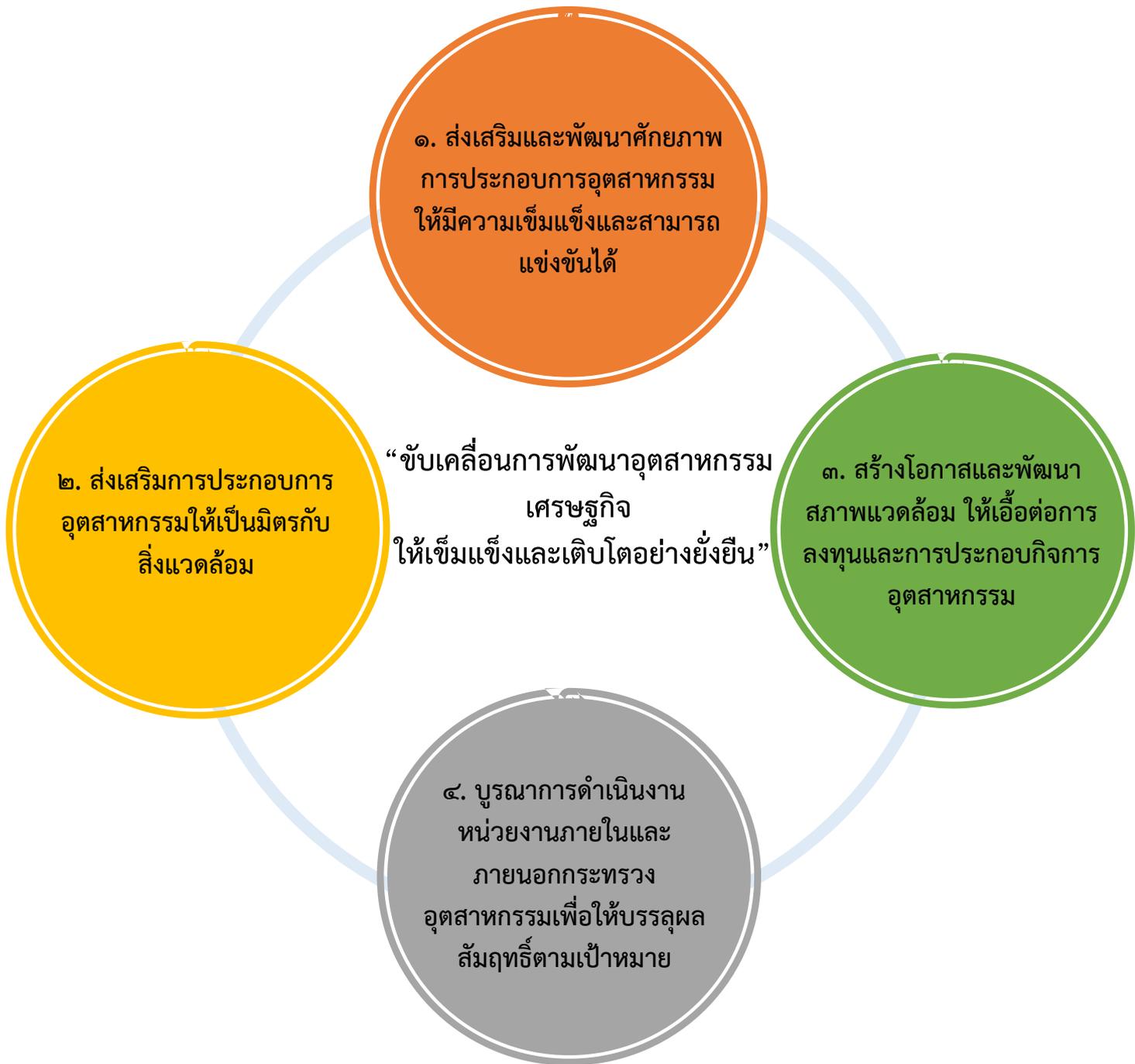
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ.
ตามแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๗

ประชุมทบทวนแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ระยะ ๕
ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ผ่านระบบ Online และ Onsite ในวันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์
๒๕๖๗ เวลา ๐๘.๓๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ชั้น ๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา

บรรยากาศในการประชุมทบทวนแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ระยะ ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ผ่านระบบ Online และ Onsite

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
ถนนสุขยางค์ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๗๓๒๑ ๓๙๗๘ โทรสาร ๐ ๗๓๒๑ ๑๙๖๒
เว็บไซต์ www.industry.go.th/yala อีเมล saraban_yala@industry.go.th